

ירמיה

- 1:1 דברי ירמיהו בן-חלקיהו מן-הכהנים אשר בענתות בארץ בנימן: 2 אשר הנה דבר-יהוה אליו בימי יאשיהו בן-אמון מלך יהודה בשלש-עשרה שנה למלכו: 3 ויהי בימי יהויקים בן-יאשיהו מלך יהודה עד-תם עשתי עשרה שנה לצדקיהו בן-יאשיהו מלך יהודה עד-גלות ירושלם בחדש החמישי: 4 ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: 5 בטרם אצורך [אצורך] בבטן ידעתיך ובטרם תצא מרחם הקדשתיך נביא לגוים נתתיך: 6 ואמר אהה אדני יהוה הנה לא ידעתי דבר כי-נער אנכי: 7 ויאמר יהוה אלי אל-תאמר נער אנכי כי על-כל-אשר אשלחך תלך ואת כל-אשר אצוה תדבר: 8 אל-תירא מפניהם כי-אתה אני להצילך נאם-יהוה: 9 וישלח יהוה את-ידו ויגע על-פי ויאמר יהוה אלי הנה נתתי דברי בפיך: 10 ראה הפקדתיך ו היום הנה על-הגוים ועל-הממלכות לנתוש ולנתוץ ולהאביד ולהרוס לבנות ולנטוע: 11 ויהי דבר-יהוה אלי לאמר מה-אתה ראה ירמיהו ואמר מקל שקד אני ראה: 12 ויאמר יהוה אלי היטבת לראות כי-שקד אני על-דברי לעשות: 13 ויהי דבר-יהוה אלי שנית לאמר מה אתה ראה ואמר סיר נפוח אני ראה ופניו מפני צפונה: 14 ויאמר יהוה אלי מצפון תפתח הרעה על כל-ישבי הארץ: 15 כי ו הנני קרא לכל-משפחות ממלכות צפונה נאם-יהוה ויבאו ונתנו איש כסאו פתח ו שערי ירושלם ועל כל-חומתיה סביב ועל כל-ערי יהודה: 16 ודברתי משפטי אותם על כל-רעתם אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים וישתחוו למעשי ידיהם: 17 ואתה תאזר מתניך וקמת ודברת אליהם את כל-אשר אנכי אצוה אל-תחת מפניהם פן-אתה לפניהם: 18 ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד ברזל ולחמות נחשת על-כל-הארץ למלכי יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ: 19 ונלחמו אליך ולא-יוכלו לך כי-אתה אני נאם-יהוה להצילך: 2:1 ויהי דבר-יהוה אלי לאמר: 2 הליך וקראת באזני ירושלם לאמר כה אמר יהוה זכרתי לך חסד ועוררתי אהבת כלולתיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה:

- 3 קָדַשׁ יִשְׂרָאֵל לַיהוָה רֵאשִׁית תְּבוּאָתָהּ
כָּל־אֲכָלֶיךָ יִאֲשְׁמוּ רְעֵה תְּבֵא אֲלֵיהֶם נְאֻם־יְהוָה: פ
- 4 שָׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה בֵּית יַעֲקֹב וְכָל־מִשְׁפָּחוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל:
5 כֹּה אָמַר יְהוָה
מִה־מִּצְאוֹ אֲבוֹתֵיכֶם בִּי עוֹל כִּי רָחֲקוּ מֵעָלַי
וַיֵּלְכוּ אַחֲרַי הַהֶבֶל וַיִּהְבְּלוּ:
6 וְלֹא אָמְרוּ אֵיךָ יְהוָה הַמַּעֲלָה אֶתְנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
הַמּוֹלִיד אֶתְנוּ בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ עַרְבָּה וְשׁוּחָה
בְּאֶרֶץ צִיָּה וְצַלְמוֹת בְּאֶרֶץ לֹא־עֵבֶר בָּהּ אִישׁ וְלֹא־יֹשֵׁב אָדָם שָׁם:
7 וְאָבִיא אֶתְכֶם אֶל־אֶרֶץ הַכַּרְמֶל לֵאכֹל פְּרִיָּה וְשׁוֹבָה
וּתְבֹאוּ וּתְשַׂמְאוּ אֶת־אֶרְצִי וְנִחַלְתִּי שְׂמַתְם לְתוֹעֵבָה:
8 הַכֹּהֲנִים לֹא אָמְרוּ אֵיךָ יְהוָה
וּתְפָשִׂי הַתּוֹרָה לֹא יִדְעוּנִי וְהָרַעִים פָּשְׁעוּ בִּי
וְהַנְּבִיאִים נִבְּאוּ בַּבַּעַל וְאַחֲרַי לֹא־יֹעִלוּ הֵלְכוּ:
9 לָכֵן עַד אָרִיב אֶתְכֶם נְאֻם־יְהוָה וְאֶת־בְּנֵי בְנֵיכֶם אָרִיב:
10 כִּי עִבְרוּ אִנִּי כְּתִיבִים וְרָאוּ וְקִדְר שְׁלַחוּ וְהַתְּבוּנָה מְאֹד
וְרָאוּ הֵן הִיטָה כֹּזֵאת:
11 הַהִימִיר גּוֹי אֱלֹהִים וְהִמָּה לֹא אֱלֹהִים
וְעַמִּי הִמִּיר כְּבוֹדוֹ בְּלוֹא יוֹעִיל:
12 שָׁמוּ שָׁמַיִם עַל־זֹאת וּשְׁעָרוֹ חָרְבוּ מְאֹד נְאֻם־יְהוָה:
13 כִּי־שָׁתִים רַעוֹת עָשָׂה עַמִּי אֶתִּי עֲזָבוּ
מִקּוֹר אֲמִים חַיִּים לְחַצֵּב לָהֶם בְּאֵרוֹת
בְּאֵרֶת נִשְׁבָּרִים אֲשֶׁר לֹא־יִכְלוּ הַמַּיִם:
14 הַעֲבַד יִשְׂרָאֵל אִם־יִלִּיד בֵּית הוּא מִדּוֹעַ הִנֵּה לְבוֹז:
15 עָלֶיךָ יִשְׁאֲנוּ כַּפְרִים נִתְּנוּ קוֹלָם
וַיִּשְׁתִּי אֶרְצוֹ לְשִׁמָּה עָרְיוּ נִצְתָה [נִצְתָה] מִבְּלִי יֹשֵׁב:
16 גַם־בְּנֵי־נָף וְתַחֲפָנִס [וְתַחֲפָנִס] יִרְעוּךָ קִדְקִד:
17 הֲלוֹא־זֹאת תַּעֲשֶׂה־לָּךְ עֲזֹבֶךָ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּעַת מוֹלִיכֶךָ בְּדַרְךָ:
18 וְעַתָּה מִה־לָּךְ לְדַרְךָ מִצְרַיִם לְשָׂתוֹת מִי שְׁחֹר
וּמִה־לָּךְ לְדַרְךָ אֲשׁוּר לְשָׂתוֹת מִי נְהַר:
19 תִּסְרַךְ רַעֲתֶךָ וּמִשְׁבוֹתֶיךָ תִּזְכַּחֲךָ
וּדְעִי וְרֵאִי כִי־רַע וְמַר עֲזֹבֶךָ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְלֹא פָחַדְתִּי אֵלֶיךָ נְאֻם־אֲדֹנָי יְהוָה צְבָאוֹת:
20 כִּי מֵעוֹלָם שִׁבַרְתִּי עֲלֶיךָ נִתְקַתִּי מוֹסַרְתֶּיךָ
וְהִאֲמַרְתִּי לֹא אֶעֱבֹד [אֶעֱבֹר] כִּי עַל־כָּל־גִּבְעָה גְבוּהָה
וְתַחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן אֶת צִעָה זִנְהָ:
21 וְאַנְכִּי נִשְׁעַתִּיךָ שָׂרֵק כְּלָה זָרַע אֲמַת
וְאִיךָ נִהְפַכְתָּ לִּי סוּרִי הַגִּפֶּן נִכְרִיָּה:
22 כִּי אִם־תִּכְבְּסִי בְּנֹתַר וְתִרְבִּי־לָךְ בְּרִית

נכתם עונך לפני נאם אדני יהוה:
23 איך תאמרי לא נטמאתי אחרי הבעלים לא הלכתי
ראי דרכך בניא דעי מה עשית

בכרה קלה משרכת דרכיה: 24 פרה | למד מדבר
באות נפשו [נפשה] שאפה רוח פאנתה מי ישיבנה
כל מבקשיה לא יעפו בחדשה ימצאונה:

25 מנעי רגלך מיחף וגורנד [וגרונד] מצמאה
ותאמרי נואש לוא כי-אהבתי זרים ואחריהם אלך:

26 כבשת גנב כי ימצא כן הבישו בית ישראל
המה מלכיהם שריהם וכהניהם ונביאיהם:

27 אמרים לעץ אבי אתה ולאבן את ילדתני [ילדתנו]
כי-פנו אלי ערף ולא פנים

ובעת רעתם יאמרו קומה והושיענו:

28 ואיה אלהיך אשר עשית לך יקומו אם-יושיעוך בעת רעתך
כי מספר עריך היו אלהיך יהודה: ס

29 למה תריבו אלי כלכם פשעתם בי נאם-יהוה:

30 לשוא הכיתי את-בניכם מוסר לא לקחו

אכלה חרבכם נביאיכם כאריה משחית: 31 הדור
אתם ראו דבר-יהוה

המדבר הייתי לישראל אם ארץ מאפליה

מדוע אמרו עמי רדנו לוא-נבוא עוד אליך:

32 התשכח בתולה עדיה כלה קשריה

ועמי שכחוני ימים אין מספר:

33 מה-תיטבי דרכך לבקש אהבה

לכן גם את-הרעות למדתי [למדתי] את-דרכיך:

34 גם בכנפיך נמצאו גם נפשות אביונים נקיים

לא-במחתרת מצאתים כי על-כל-אלה:

35 ותאמרי כי נקיתי אך שב אפו ממני

הנני נשפט אותך על-אמרך לא חטאתי:

36 מה-תזלי מאד לשנות את-דרכך

גם ממצרים תבושי כאשר-בשת מאשור:

37 גם מאת זה תצאי וידיך על-ראשך

כי-מאס יהוה במבטחך ולא תצליחי להם:

3:1 לאמר

הן ישלח איש את-אשתו והלכה מאתו

והיתה לאיש-אחר הישוב אליה עוד

הלוא חנוף תחנף הארץ ההיא

ואת זנית רעים רבים ושוב אלי נאם-יהוה:

2 שאי-עיניך על-שפים וראי איפה לא שגלת [שכבת]

על־דרכים ישבת להם כערבי במדבר
ותחניפי ארץ בזנותיך וברעתך:

3 וימנעו רבבים ומלקוש לוא הנה
ומצח אשה זונה הנה לך מאנת הכלם:

4 הלוא מעתה קראתי [קראת] לי אבי אלופי נערי אתה:
5 הינטר לעולם אם־ישמר לנצח

הנה דברתי [דברת] ותעשי הרעות ותוכל: פ

6 ויאמר יהוה אלי בימי יאשיהו המלך הראית אשר עשתה
משבה ישראל הלכה היא על־כל־הר גבה ואל־תחת כל־עץ רענן
ותזני־שם: 7 ואמר אחרי עשותה את־כל־אלה אלי תשוב ולא־

שבה [ותראה] [ותרא] בגודה אחותה יהודה: 8 וארא כי על־כל־אדות
אשר נאפה משבה ישראל שלחתיה ואתן את־ספר בריתתיה אליה
ולא יראה בגדה יהודה אחותה ותלך ותזון גם־היא: 9 והיה מקל

זנותה ותחנף את־הארץ ותנאף את־האבן ואת־העץ: 10 וגם־
בכל־זאת לא־שבה אלי בגודה אחותה יהודה בכל־לבה כי אם־
בשקר נאם־יהוה: פ 11 ויאמר יהוה אלי צדקה נפשה משבה

ישראל מבגדה יהודה: 12 הלך וקראת את־הדברים האלה
צפונה ואמרת

שובה משבה ישראל נאם־יהוה לוא־אפיל פני בכם
כי־חסיד אני נאם־יהוה לא אטור לעולם:

13 אך דעי עונך כי ביהנה אלתיך פשעת
ותפזרי את־דרכיך לזרים תחת כל־עץ רענן ובקולי
לא־שמעתם נאם־יהוה:

14 שובו בנים שובבים נאם־יהוה כי אנכי בעלתי בכם ולקחתי
אתכם אחד מעיר ושנים ממשפחה והבאתי אתכם ציון: 15 ונתתי
לכם רעים כלבי ורעו אתכם דעה והשכיל: 16 והיה כי תרבו

ופריתם בארץ בימים ההמה נאם־יהוה לא־יאמרו עוד ארון
ברית־יהוה ולא יעלה על־לב ולא יזכרו־בו ולא יפקדו ולא
יעשה עוד: 17 בעת ההיא יקראו לירושלם כסא יהוה ונקוו אליה

כל־הגוים לשם יהוה לירושלם ולא־ילכו עוד אחרי שררות
לבם הרע: ס 18 בימים ההמה ילכו בית־יהודה על־בית

ישראל ויבאו יחדו מארץ צפון על־הארץ אשר הנחלתי את־
אבותיכם:

19 ואנכי אמרתי איך אשיתך בבנים

ואתן לך ארץ חמדה נחלת צבי צבאות גוים

ואמר אבי תקראו־לי [תקראו־לי] ומאחרי לא תשובו [תשובי]:

20 אכן בגדה אשה מרעה כן בגדתם בי בית ישראל נאם־יהוה:

21 קול על־שפיים נשמע בכי תחנוני בני ישראל

כי העוו את־דרכם שכחו את־יהוה אלהיהם:

22 שׁוּבוּ בָּנִים שׁוֹבְבִים אֲרַפֶּה מְשׁוּבְתֵיכֶם
 הֲנִנוּ אֲתָנוּ לְךָ כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:
 23 אֲכֵן לִשְׁקֵר מִגְבְּעוֹת הַמֶּזֶן הָרִים
 אֲכֵן בִּיהוָה אֱלֹהֵינוּ תְּשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל:
 24 וְהִבְשַׁת אֲכֻלָּה אֶת־יָגִיעַ אֲבוֹתֵינוּ מִנְּעוּרֵינוּ
 אֶת־צֹאֲנָם וְאֶת־בְּקָרָם אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּנוֹתֵיהֶם:
 25 נִשְׁכְּבָה בִּבְשָׁתָנוּ וְתִכְסְּנוּ כָּל־מִתְנוּ כִּי לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ חָטֵאנוּ
 אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ מִנְּעוּרֵינוּ וְעַד־הַיּוֹם הַזֶּה
 וְלֹא שָׁמַעְנוּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: ס
 4:1 אִם־תָּשׁוּב יִשְׂרָאֵל | נֹאֵם־יְהוָה אֵלַי תָּשׁוּב
 וְאִם־תִּסֵּר שְׁקִי־צִיד מִפָּנַי וְלֹא תִנּוּד:
 2 וְנִשְׁבַּעְתָּ חַי־יְהוָה בְּאֵמֶת בִּמְשַׁפֵּט וּבְצַד־קָה
 וְהִתְבָּרְכוּ בּוֹ גּוֹיִם וּבּוֹ יִתְהַלְּלוּ: ס
 3 כִּי־כֹה | אָמַר יְהוָה לְאִישׁ יְהוּדָה וּלְיְרוּשָׁלַם
 נִירוּ לָכֶם נִיר וְאֶל־תִּזְרְעוּ אֶל־קוֹצִים:
 4 הַמְּלוּ לִיהוָה וְהִסְרוּ עֲרֵלוֹת לְבַבְכֶם אִישׁ יְהוּדָה וַיִּשְׁבִּי יְרוּשָׁלַם
 פֶּן־תֵּצֵא כְּאֵשׁ חֲמָתִי וּבְעֵרָה וְאֵין מִכְּבָה מִפָּנַי רַע מֵעַלְלֵיכֶם:
 5 הִגִּידוּ בִיהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם הַשְּׁמִיעוּ וְאָמְרוּ
 וְתִקְעוּ [תִקְעוּ] שׁוֹפָר בְּאַרְצָן קְרָאוּ מִלְאוּ
 וְאָמְרוּ הָאֶסְפוּ וּנְבוֹאָה אֶל־עָרֵי הַמְּבָצָר:
 6 שְׂאוּ־נֶס צִיּוֹנָה הָעֵינִי אֶל־תַּעֲמְדוּ
 כִּי רָעָה אֲנֹכִי מִבֵּיא מִצְפּוֹן וְשָׁבַר גְּדוֹל:
 7 עָלָה אַרְיָה מִסְּבִכּוֹ וּמִשְׁחִית גּוֹיִם נָסַע
 יָצָא מִמַּקְמוֹ לְשׁוּם אֲרָצָךְ לְשִׁמָּה
 עָרִיךְ תִּצְיָנָה מֵאֵין יוֹשֵׁב:
 8 עַל־זֹאת חָגְרוּ שָׁקִים סָפְדוּ וְהִילְלוּ
 כִּי לֹא־שָׁב חֲרוֹן אַף־יְהוָה מִמֶּנּוּ: פ
 9 וְהָיָה בְיוֹם־הַהוּא נֹאֵם־יְהוָה
 יֵאבֵד לִב־הַמֶּלֶךְ וְלֵב הַשָּׂרִים
 וְנִשְׁמְרוּ הַכְּהֵנִים וְתִנְבִיאִים יִתְמָהוּ:
 10 וְאָמַר אֲתָה | אֲדֹנָי יְהוִה אֲכֵן הַשֵּׂא הַשֵּׂאתָ לְעַם הַזֶּה וּלְיְרוּשָׁלַם
 לֵאמֹר שְׁלוֹם יְהִיָה לָכֶם וְנִגַּעַה חָרֵב עַד־הַנֶּפֶשׁ:
 11 בָּעֵת הַהִיא יֵאמַר לְעַם־הַזֶּה וּלְיְרוּשָׁלַם
 רוּחַ צַח שְׁפִיִים בַּמְדַּבֵּר דְּרֹךְ בַּת־עַמִּי
 לֹא לְזָרוֹת וְלֹא לְהִבְרִ: 12 רוּחַ מְלֵא מֵאֵלָה יָבוֹא לִי
 עֲתָה גַם־אֲנִי אֲדַבֵּר מִשְׁפָּטִים אוֹתָם:
 13 הִנֵּה | כַּעֲנָנִים יַעֲלֶה וְכִסּוּפָה מִרְכְּבוֹתָיו
 קָלוּ מִנְּשָׂרִים סוּסָיו אוֹי לָנוּ כִּי שָׁדְדָנוּ:
 14 כַּבְּסֵי מִרְעָה לְבַךְ יְרוּשָׁלַם לְמַעַן תִּוְשַׁעִי

עֲדַמְתִּי תִלְיִן בְּקֶרֶבךָ מִחֲשֻׁבוֹת אֲוִיךָ:
 15 כִּי קוֹל מְגִיד מִדֶּן וּמִשְׁמִיעַ אֲוִן מִהַר אֲפָרַיִם:
 16 הַזְכִּירוּ לַגּוֹיִם הַנְּהַה הַשְּׁמִיעוּ עַל־יְרוּשָׁלַם
 נִצְרִים בָּאִים מֵאַרְצֵי הַמֶּרְחָק נִיחַנּוּ עַל־עָרֵי יְהוּדָה קוֹלָם:
 17 כְּשֹׁמְרֵי שְׂדֵי הָיוּ עָלֶיהָ מִסָּבִיב כִּי־אֵתִי מָרְתָה נֹאם־יְהוָה:
 18 דֶּרֶכְךָ וּמַעַלְלֶיךָ עָשׂוּ אֱלֹהֵי לְךָ
 זֹאת רָעַתְךָ כִּי מָר כִּי נִגַע עַד־לִבְךָ: ׀
 19 מַעֲיָ | מַעֲיָ | אֲחֻלָּה [אוֹחִילָה] קִירוֹת לִבִּי
 הִמָּה־לִּי לִבִּי לֹא אֲחַרִּישׁ
 כִּי קוֹל שׁוֹפָר שָׁמַעְתִּי [שָׁמַעְתָּ] נִפְשֵׁי תְרוּעַת מִלְחָמָה:
 20 שָׁבַר עַל־שָׁבַר נִקְרָא כִּי שִׁדְדָה כָּל־הָאָרֶץ
 פִּתְאֹם שִׁדְדוּ אֱהֵלֵי רִגַע יִרְיעַתִּי:
 21 עֲדַמְתִּי אֲרָאָה־נִס אֲשַׁמְעָה קוֹל שׁוֹפָר: ׀
 22 כִּי | אֲוִיל עִמִּי אוֹתִי לֹא יִדְעוּ
 בָּנִים סִכְלִים הִמָּה וְלֹא גִבּוֹנִים הִמָּה
 חֲכָמִים הִמָּה לִהְרַע וּלְהִיטִיב לֹא יִדְעוּ:
 23 רְאִיתִי אֶת־הָאָרֶץ וְהִנֵּה־תָהוּ וְנִבְהוּ וְאֶל־הַשָּׁמַיִם וְאִין אֲוִרָם:
 24 רְאִיתִי הַהָרִים וְהִנֵּה רַעֲשִׁים וְכָל־הַגְּבָעוֹת הַתִּקְלָקְלוּ:
 25 רְאִיתִי וְהִנֵּה אִין הָאָדָם וְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם נָדְדוּ:
 26 רְאִיתִי וְהִנֵּה הַכַּרְמֶל הַמְדַבֵּר וְכָל־עֲרֵיו נִתְצוּ
 מִפְּנֵי יְהוָה מִפְּנֵי חֲרוֹן אַפּוֹ: ׀
 27 כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה
 שָׁמָּה תִהְיֶה כָּל־הָאָרֶץ וְכֹלָה לֹא אַעֲשֶׂה:
 28 עַל־זֹאת תֵּאבֵל הָאָרֶץ וְקִדְרוּ הַשָּׁמַיִם מִמַּעַל
 עַל כִּי־דִבַּרְתִּי זִמַּתִּי וְלֹא נִחַמְתִּי וְלֹא־אֲשׁוּב מִמִּנְהָ:
 29 מִקּוֹל פָּרֶשׁ וְרִמָּה קָשֶׁת בְּרַחַת כָּל־הָעִיר
 בָּאוּ בְּעֵבִים וּבְכַפִּים עָלוּ
 כָּל־הָעִיר עֲזוּבָה וְאִין־יוֹשֵׁב בְּהֵן אִישׁ:
 30 וְאֵתִי [וְאֵתָ] שְׂדוּד מִהַ־תַּעֲשִׂי כִּי־תִלְבְּשִׁי שְׁנֵי כִּי־תַעֲדִי עַד־יִזְהָב
 כִּי־תִקְרַעִי בַפּוֹךְ עֵינֶיךָ לְשׂוֹא תִתִּיפִי
 מֵאֲסוּבֶךָ עֲגִבִים נִפְשֶׁךָ יִבְקָשׁוּ:
 31 כִּי קוֹל כַּחֲלוּלָה שָׁמַעְתִּי צָרָה כַּמְבַכִּיָּה
 קוֹל בַּת־צִיּוֹן תִּתִּיפַח תִּפְרֹשׁ כַּפֶּיהָ
 אוֹי־נָא לִי כִי־עִיפָה נִפְשִׁי לְהַרְגִים: פ
 5:1 שׁוֹטְטוּ בַחוּצוֹת יְרוּשָׁלַם וּרְאוּ־נָא וּדְעוּ
 וּבְקָשׁוּ בְרַחֲבוֹתֶיהָ אִם־תִּמְצְאוּ אִישׁ
 אִם־יֵשׁ עֹשֶׂה מִשְׁפָּט מִבְּקֶשׁ אֱמוּנָה וְאִסְלַח לָהּ:
 2 וְאִם חִי־יְהוּנָה יֹאמְרוּ לָכֵן לְשִׁקֵּר יִשְׁבְּעוּ:
 3 יְהוּהָ עֵינֶיךָ הִלּוּא לְאֱמוּנָה

הכִּיתָה אֹתָם וְלֹא־חָלוּ כְּלִיתָם מֵאֲנִי קָחַת מוֹסֵר
חִזְקוּ פְּנֵיהֶם מִסְּלַע מֵאֲנִי לְשׁוּב:
4 וַאֲנִי אֹמְרָתִי אֶדְדֹּלִים הֵם נוֹאֲלוּ
כִּי לֹא יָדְעוּ דֶרֶךְ יְהוָה מִשְׁפַּט אֱלֹהֵיהֶם:
5 אֲלֹכָה־לִּי אֶל־הַגְּדֹלִים וְאִדְבָּרָה אוֹתָם
כִּי הִמָּה יָדְעוּ דֶרֶךְ יְהוָה מִשְׁפַּט אֱלֹהֵיהֶם
אֶךְ הִמָּה יַחֲדוּ שִׁבְרוּ עַל נִתְקֵנוּ מוֹסְרוֹת:
6 עַל־כֵּן הִכָּם אַרְיָה מִיַּעַר זֶאֵב עֲרֵבוֹת יִשְׁדָּדֵם
נִמְר שִׁקְד עַל־עֲרֵיָהֶם כָּל־הַיּוֹצֵא מִהַנְּהָ יִשְׁרָף
כִּי רַבּוּ פִּשְׁעֵיהֶם עֲצֻמוּ מִשְׁבוֹתֵיהֶם [מִשְׁבוֹתֵיהֶם]:
7 אִי לְזֹאת אִסְלוּח־לָךְ בְּנִיךְ עֲזֹבוּנִי וַיִּשְׁבְּעוּ בְּלֹא אֱלֹהִים
וַאֲשַׁבַּע אוֹתָם וַיִּנְאֲפוּ וּבֵית זֹנָה יִתְגַּדְּדוּ:
8 סוֹסִים מִיִּזְנִים מִשְׁכִּים הָיוּ אִישׁ אֶל־אִשֶׁת רַעְהוּ יִצְהָלוּ:
9 הֵעַל־אֱלֹה לֹא־אֶפְקֵד נֹאם־יְהוָה
וְאִם בְּגוֹי אֲשֶׁר־כָּזָה לֹא תִתְנַקֵּם נַפְשִׁי: ס
10 עָלוּ בְּשֵׁרוֹתֶיהָ וּשְׁחַתּוּ וְכָלָה אֶל־תַּעֲשׂוּ
הִסִּירוּ נְטִישׁוֹתֶיהָ כִּי לֹא לִיהוָה הִמָּה:
11 כִּי בַגּוֹד בָּגְדוּ בִּי בֵּית יִשְׂרָאֵל וּבֵית יְהוּדָה נֹאם־יְהוָה:
12 כִּחֲשׂוּ בִיהוָה וַיֹּאמְרוּ לֹא־הוּא
וְלֹא־תָבוֹא עָלֵינוּ רַעַה וְחָרֵב וְרַעַב לֹא נִרְאָה:
13 וְהַנְּבִיאִים יִהְיוּ לְרוּחַ וְהַדְּבָר אֵין בָּהֶם כֹּה יַעֲשֶׂה לָהֶם: ס
14 לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת
יַעַן דִּבַּרְכֶּם אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה
הַנְּנִי נָתַן דְּבָרִי בְּפִיךָ לְאִשׁ
וְהָעַם הַזֶּה עֲצִים וְאֶכְלָתֶם:
15 הַנְּנִי מִבִּיא עֲלֵיכֶם גּוֹי מִמֶּרְחֵק בֵּית יִשְׂרָאֵל נֹאם־יְהוָה
גּוֹי | אֵיתָן הוּא גּוֹי מַעוֹלָם הוּא
גּוֹי לֹא־תִדְעַע לְשֹׁנוּ וְלֹא תִשְׁמַע מִה־יִדְבָּר:
16 אֲשַׁפְּתוּ כִּקְבַר פְּתוּחַ כָּלֶם גְּבוּרִים:
17 וְאֶכֶל קִצְיָרְךָ וְלַחֲמֶךָ יֹאכְלוּ בְנֵיךָ וּבְנוֹתֶיךָ
יֹאכְל צֹאנֶךָ וּבְקִרְךָ יֹאכְל גִּפְנֶךָ וְחֹאנְתֶךָ
יִרְשֵׁשׁ עָרֵי מִבְּצֻרֶיךָ אֲשֶׁר אַתָּה בּוֹטֵחַ בְּהַנְּהָ בְּחָרֵב:
18 וְגַם בַּיָּמִים הָהֵמָּה נֹאם־יְהוָה לֹא־אֲעֲשֶׂה אִתְּכֶם כָּלָה: 19 וְהָיָה
כִּי תֹאמְרוּ תַחַת מָה עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לָנוּ אֶת־כָּל־אֱלֹהִים וְאֹמְרָת
אֱלֹהֵים כֹּאֲשֶׁר עֲזַבְתֶּם אוֹתִי וַתַּעֲבְדוּ אֱלֹהֵי גֹכַר בְּאַרְצְכֶם כֵּן
תַּעֲבְדוּ זָרִים בְּאַרְץ לֹא לָכֶם: ס
20 הִגִּידוּ זֹאת בְּבֵית יַעֲקֹב וְהִשְׁמִיעוּהָ בִיהוּדָה לֵאמֹר:
21 שְׁמַעוּ־נָא זֹאת עִם סָכֵל וְאֵין לֵב
עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ אֲזַנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ:

22 האותי לא-תִּירָאוּ נֹאם־יְהוָה אִם מִפְּנֵי לֹא תִחִילוּ
 אֲשֶׁר־שָׁמַעִי חוֹל גְּבוּל לַיָּם חֶק־עוֹלָם וְלֹא יַעֲבֹרְנָהוּ
 וַיִּתְּנֵעֲשׂוּ וְלֹא יוֹכְלוּ וְהָמוּ גִלְיוֹ וְלֹא יַעֲבֹרְנָהוּ:
 23 וְלָעַם הַזֶּה הָיָה לֵב סוֹרֵר וּמִזֵּדָה סָרוּ וַיִּלְכּוּ:
 24 וְלֹא־אָמְרוּ בְּלִבָּבָם נִירָא נֹא אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 הַנִּתָּן גִּשְׁם וַיִּרְה [וַיִּזְרֶה] וּמִלְקוֹשׁ בַּעֲתוֹ שִׁבְעוֹת חֲקוֹת קִצִּיר יִשְׁמַר־לָנוּ:
 25 עֲוֹנוֹתֵיכֶם הִטּוּ אֱלֹה וַחֲטָאוֹתֵיכֶם מָנְעוּ הַטּוֹב מִכֶּם:
 26 כִּי־נִמְצְאוּ בְעַמֵּי רָשָׁעִים יִשׁוּר כְּשֶׁךְ
 יִקְוִשִׁים הַצִּיבוּ מִשְׁחִית אֲנָשִׁים יִלְכְּדוּ:
 27 כְּכִלּוֹב מְלֹא עוֹף כֵּן בְּתִיָּהֶם מְלֵאִים מִרְמָה
 עַל־כֵּן גִּדְּלוּ וַיַּעֲשִׂירוּ: 28 שָׁמְנוּ עֲשׂוּ
 גַם עֲבָרוּ דְבַר־רָע דִּין לֹא־דָנוּ
 דִּין יָתוּם וַיִּצְלִיחוּ וּמִשְׁפַּט אֲבִיוֹנִים לֹא שָׁפְטוּ:
 29 הָעַל־אֱלֹה לֹא־אִפְקַד נֹאם־יְהוָה
 אִם בְּגוֹי אֲשֶׁר־כֹּזֵה לֹא תִתְנַקֵּם נַפְשִׁי: ס
 30 שָׁמָּה וְשַׁעֲרוֹרָה נִהְיְתָה בְּאַרְץ:
 31 הַנְּבִיאִים נִבְּאוּ בְשֶׁקֶר וְהַכֹּהֲנִים יָרְדוּ עַל־יַדֵּיהֶם
 וְעַמֵּי אָהָבוּ כֵּן וּמָה־תַּעֲשׂוּ לֹא־חֲרִיתָהּ:
 6:1 הָעִזוּ אֲבִי בְנֵי בְנֵימָן מִקְרֵב יְרוּשָׁלַם
 וּבַתְּקוּעַ תִּקְעוּ שׁוֹפָר וְעַל־בֵּית הַכֶּרֶם שְׂאוּ מִשְׁאֵת
 כִּי רָעָה נִשְׁקָפָה מִצָּפוֹן וְשָׁבַר גְּדוֹל:
 2 הַנִּוָּה וְהַמַּעֲנֶנֶה דְּמִיתִי בַת־צִיּוֹן:
 3 אֵלֶיהָ יָבֹאוּ רַעִים וְעַדְרֵיהֶם
 תִּקְעוּ עָלֶיהָ אֱהָלִים סָבִיב רָעוּ אִישׁ אֶת־יָדוֹ:
 4 קִדְּשׁוּ עָלֶיהָ מִלְחָמָה קוּמוּ וַנַּעֲלֶה בְּצִהְרֵים
 אוֹי לָנוּ כִּי־פָנָה הַיּוֹם כִּי יָנֹטוּ צִלְלֵי־עָרֵב:
 5 קוּמוּ וַנַּעֲלֶה בְּלִילָה וַנִּשְׁחִיתָה אַרְמְנוֹתֶיהָ: ס
 6 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
 כִּרְתוּ עֵצָה וּשְׁפֹכוּ עַל־יְרוּשָׁלַם סִלְגָה
 הִיא הָעִיר הַפְּקֹד כִּלְהָ עֵשֶׂק בְּקִרְבָּה:
 7 כֹּה־קִיר בְּנֹר [בְּיֹר] מִיָּמֶיהָ כֵּן הִקְרָה רַעְתָּהּ
 חָמָס וְשֹׁד יִשְׁמַע בָּהּ עַל־פְּנֵי תָמִיד חֲלִי וּמִכָּה:
 8 הַוּסְרֵי יְרוּשָׁלַם פִּן־תִּקַּע נַפְשִׁי מִמֶּךָ
 פִּן־אֲשִׁימֶךָ שְׁמָמָה אֶרֶץ לֹא נֹשְׁבָה: פ
 9 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
 עוֹלָל יַעֲלִלוּ כַּנְּפֵן שְׂאֵרִית יִשְׂרָאֵל
 הָשִׁב יָדְךָ כְּבוֹצֵר עַל־סִלְסוּלוֹת:
 10 עַל־מִי אֲדַבְרָה וְאֶעֱיֹדָה וַיִּשְׁמְעוּ
 הִנֵּה עֲרָלָה אֲזוּנָם וְלֹא יוֹכְלוּ לְהִקְשִׁיב

הנה דבר יהוה הנה להם לחרפה לא יחפצו בו:
11 ואת חמת יהוה ו מלאתי נלאיתי הכול
שפך על-עולל בחוץ ועל סוד בחורים יחדו
כי גם-איש עם-אשה ילכדו זקן עם-מלא ימים:
12 ונסבו בתיהם לאחרים שדות ונשים יחדו
כי אשה את-ידי על-שבי הארץ נאם-יהוה:
13 כי מקטנם ועד-גדולם כלו בוצע בצע
ומנביא ועד-כהן כלו עשה שקר:
14 וירפאו את-שבר עמי על-נקלה לאמר
שלום ו שלום ואין שלום: 15 הבישו כי תועבה עשו
גם-בוש לא-יבושו גם-הכלים לא ידעו
לכן יפלו בנפלים בעת-פקדתיים וכשלו אמר יהוה: ס
16 כה אמר יהוה
עמדו על-דרכים וראו ושאלו ו לנתבות עולם
איזה דרך הטוב ולכו-בה ומצאו מרגוע לנפשכם
ויאמרו לא גלך:
17 והקמתי עליכם צפים הקשיבו לקול שופר
ויאמרו לא נקשיב:
18 לכן שמעו הגוים ודעי עדה
את-אשר-בם:
19 שמעי הארץ
הנה אנכי מביא רעה אל-העם הנה פרי מחשבותם
כי על-דברי לא הקשיבו ותורתו וימאסו-בה:
20 למה-זה לי לבונה משבא תבוא וקנה הטוב מארץ מרחק
עלותיכם לא לרצון וובחיכם לא-ערכו לי: ס
21 לכן כה אמר יהוה
הנני נתן אל-העם הנה מכשלים וכשלו בם
אבות ובנים יחדו שכן ורעו יאבדו ויאבדו: פ
22 כה אמר יהוה
הנה עם בא מארץ צפון וגוי גדול יעור מירכתי-ארץ:
23 קשת וכידון וחזיקו אכזרי הוא ולא ירחמו
קולם כים יהמה ועל-סוסים ירכבו
ערוך כאיש למלחמה עליך בת-ציון:
24 שמענו את-שמעו רפו ידינו צרה החזיקתנו חיל כיולדה:
25 אל-תצאי [תצאו] השדה ובדרך אל-תלכי [תלכו] כי חרב לאיב מגור
מסביב:
26 בת-עמי חגרי-שק והתפלשי באפר
אבל יחיד עשי לך מספד תמורים
כי פתאם יבא השדד עלינו:

27 בַּחֹן נִתְתִּיךָ בְּעַמִּי מִבְּצֹר וְתִדַּע וּבְחַנּוּת אֶת־דַּרְכֶּם:
 28 כָּל־מִסְרֵי סוּרְרֵים הִלְכִי רַכִּיל נִחַשְׁתִּי וּבְרִזְל כָּל־מִשְׁחִיתִים הִמָּה:
 29 נָחַר מִפֶּחַ מֵאִשְׁתָּם [מֵאִשׁ] [תָּם] עִפְרַת לְשׂוֹא צָרַף צָרוּף וְרַעִים לֹא נִתְקוּ:
 30 כֶּסֶף נִמְאָס קָרְאוּ לָהֶם כִּי־מֵאֵס יְהוָה בָּהֶם: פ
 7:1 הַדְּבַר אֲשֶׁר הָיָה אֶל־יְרֵמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר: 2 עֲמֹד בְּשַׁעַר בַּיִת יְהוָה וּקְרֹאת שֵׁם אֶת־הַדְּבַר הַזֶּה וְאָמַרְתָּ שְׁמַעוּ דְבַר־יְהוָה כָּל־יְהוּדָה הַבָּאִים בַּשְּׁעָרִים הָאֵלֶּה לְהִשְׁתַּחֲוֹת לַיהוָה: ס
 3 כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִיטִיבוּ דַרְכֵיכֶם וּמַעַלְלֵיכֶם וְאִשְׁכְּנָה אֶתְכֶם בַּמָּקוֹם הַזֶּה: 4 אֶל־תִּבְטְחוּ לָכֶם אֶל־דְּבַר־יְהוָה לֵאמֹר הַיִּכַל יְהוָה הַיִּכַל יְהוָה הִיכַל יְהוָה הִמָּה: 5 כִּי אִם־הִיטִיבוּ הִיטִיבוּ אֶת־דַּרְכֵיכֶם וְאֶת־מַעַלְלֵיכֶם אִם־עָשׂוּ תַעֲשׂוּ מִשְׁפָּט בֵּין אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ: 6 גַּר יָתוֹם וְאַלְמָנָה לֹא תַעֲשִׁקוּ וְדָם נָקִי אֶל־תִּשְׁפְּכוּ בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְאַחֲרָי אֱלֹהִים אַחֲרֵים לֹא תִלְכוּ לְרַע לָכֶם: 7 וּשְׁכַנְתִּי אִתְּכֶם בַּמָּקוֹם הַזֶּה בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאֲבוֹתֵיכֶם לְמִן־עוֹלָם וְעַד־עוֹלָם: 8 הִנֵּה אֲתֶם בֹּטְחִים לָכֶם עַל־דְּבַר־יְהוָה לְבַלְתִּי הוֹעִיל: 9 הַגִּבּוֹר רָצַח וְנֹאֵף וְהִשְׁבַּע לַשֶּׁקֶר וּקְטַר לְבַעַל וְהִלֵּךְ אַחֲרַי אֱלֹהִים אַחֲרֵים אֲשֶׁר לֹא־יָדַעְתֶּם: 10 וּבְאֵתְם וְעַמְדַתְם לִפְנֵי בַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו וְאָמַרְתֶּם נִצַּלְנוּ לְמַעַן עֲשׂוֹת אֵת כָּל־הַתּוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה: 11 הַמַּעֲרַת פָּרְצִים הָיָה הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו בְּעֵינֵיכֶם גַּם אֲנֹכִי הִנֵּה רָאִיתִי נֹאֵם־יְהוָה: ס 12 כִּי לֹכֹד־נָא אֶל־מִקוּמִי אֲשֶׁר בְּשִׁילוֹ אֲשֶׁר שְׁכַנְתִּי שְׁמִי שָׁם בְּרֵאשׁוֹנָה וּרְאוּ אֵת אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי לוֹ מִפְּנֵי רַעַת עַמִּי יִשְׂרָאֵל: 13 וְעַתָּה יֵעַן עֲשׂוֹתְכֶם אֶת־כָּל־הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה נֹאֵם־יְהוָה וְאִדְבַר אֲלֵיכֶם הַשְׁכֵּם וּדְבַר וְלֹא־שָׁמַעְתֶּם וְאִקְרָא אֶתְכֶם וְלֹא עֲנִיתֶם: 14 וְעָשִׂיתִי לְבַיִת וְאֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו אֲשֶׁר אֲתֶם בֹּטְחִים בּוֹ וְלַמָּקוֹם אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָכֶם וְלְאֲבוֹתֵיכֶם כֹּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְשָׁלוֹ: 15 וְהִשְׁלַכְתִּי אֶתְכֶם מֵעַל פְּנֵי כֹאֲשֶׁר הִשְׁלַכְתִּי אֶת־כָּל־אֲחֵיכֶם אֵת כָּל־זֶרַע אֲפָרַיִם: ס
 16 וְאַתָּה אֶל־תִּתְפַּלֵּל וּבְעַד־הָעַם הַזֶּה וְאֶל־תִּשָּׂא בְעַדָּם רִנָּה וְתִפְלָה וְאֶל־תִּפְגַּע־בִּי כִּי־אֵינֹנִי שֹׁמֵעַ אֶתְךָ: 17 הַאֵינְךָ רֹאֵה מַה הִמָּה עֹשִׂים בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלַם: 18 הַבָּנִים מְלַקְטִים עֵצִים וְהָאֲבוֹת מְבַעֲרִים אֶת־הָאֵשׁ וְהַנְּשִׂים לְשׂוֹת בְּצֶק לַעֲשׂוֹת כֹּנָנִים לְמַלְכַת הַשָּׁמַיִם וְהַסֹּד נֹסְכִים לְאֱלֹהִים אַחֲרֵים לְמַעַן הַכְּעִסְנִי: 19 הֵאֵתִי הֵם מְכַעֲסִים נֹאֵם־יְהוָה הֲלֹוא אֲתֶם לְמַעַן בִּשְׁת פְּנִיָהֶם: ס
 20 לָכֵן כֹּה־אָמַר וְאִדְנִי יְהוָה הִנֵּה אֲפִי נִחַמְתִּי נִתְכַת אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה עַל־הָאָדָם וְעַל־הַבְּהֵמָה וְעַל־עֵץ הַשָּׁדָה וְעַל־פְּרִי הָאָדָמָה וּבְעֵרָה וְלֹא תִכְבֶּה: ס 21 כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲלוֹתֵיכֶם סָפוּ עַל־זִבְחֵיכֶם וְאָכְלוּ בָשָׂר: 22 כִּי לֹא־דִבַּרְתִּי אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם וְלֹא צוִיתִים בַּיּוֹם הַזֶּה הוֹצִיא [הוֹצִיאִן] אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־

דַּבְּרִי עוֹלָה וְזָבַח: 23 כִּי אִם-אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה צִוִּיתִי אוֹתָם לֵאמֹר
שְׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְהִיִּיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ-לִי לְעַם וְהִלַכְתֶּם
בְּכָל-הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אֲצַוֶּה אֶתְכֶם לַמַּעַן יֵיטֵב לָכֶם: 24 וְלֹא שְׁמַעוּ וְלֹא-
הִטּוּ אֶת-אָזְנָם וַיִּלְכוּ בַּמַּעֲצוֹת בְּשִׁרְרוֹת לִבָּם הִרְעוּ וַיִּהְיוּ לְאַחֲזֹר
וְלֹא לְפָנַי: 25 לַמָּן-הַיּוֹם אֲשֶׁר יֵצְאוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד
הַיּוֹם הַזֶּה וְאֲשַׁלַּח אֲלֵיכֶם אֶת-כָּל-עֲבָדַי הַנְּבִיאִים יוֹם הַשָּׂבָע
וְשַׁלַּח: 26 וְלֹא שְׁמַעוּ אֵלַי וְלֹא הִטּוּ אֶת-אָזְנָם וַיִּקְשׁוּ אֶת-עַרְפֹּם
הִרְעוּ מֵאֲבוֹתָם: 27 וְדִבַּרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת-כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְלֹא
יִשְׁמְעוּ אֵלַיִךְ וְקִרְאתָ אֲלֵיהֶם וְלֹא יִעֲנוּכָה: 28 וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם זֶה
הַגּוֹי אֲשֶׁר לֹא-שְׁמַעוּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהָיו וְלֹא לָקְחוּ מוֹסֵר אֲבֹדָה
הָאֲמוּנָה וְנִכְרַתְהָ מִפִּיהֶם: ○

29 גִּי נֹדֵד וְהַשְׁלִיכִי וְשֹׂאֵי עַל-שָׁפִים קִינָה
כִּי מָאֵס יְהוָה וַיִּטַּשׁ אֶת-דָּוָר עֲבָרְתוֹ: 30 כִּי-עָשׂוּ בְנֵי-יְהוּדָה
הִרְעוּ בְעֵינַי נְאוּם-יְהוָה שְׁמוֹ שְׁקוּצִיָּהֶם בְּבַיִת אֲשֶׁר-נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו
לְטִמְאוֹ: 31 וּבָנוּ בְמֹות הַתִּפְתָּ אֲשֶׁר בָּנִיא בְּנֵהֶנָּם לְשָׂרֵף אֶת-
בְּנֵיהֶם וְאֶת-בְּנֹתֵיהֶם בְּאֵשׁ אֲשֶׁר לֹא צִוִּיתִי וְלֹא עָלְתָה עַל-לִבִּי: ○
32 לָכֵן הִנֵּה-יָמִים בָּאִים נְאוּם-יְהוָה וְלֹא-יֵאמֵר עוֹד הַתִּפְתָּ וְגִיא בֶן-
הַנֶּם כִּי אִם-גִּיא הַהִרְגָה וְקִבְרוּ בַתְּפַת מֵאִין מְקוֹם: 33 וְהִיְתָה גְבֻלַת
הָעַם הַזֶּה לְמֵאֵכֶל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבַהֲמַת הָאָרֶץ וְאִין מִחְרִיד:
34 וְהִשְׁבַּתִּי מֵעַרְבֵי יְהוּדָה וּמִחֲצוֹת יְרוּשָׁלַם קוֹל שְׁשׁוֹן וְקוֹל שְׂמִחָה
קוֹל חֲתָן וְקוֹל כְּלָה כִּי לַחֲרָבָה תִּהְיֶה הָאָרֶץ: 8:1 בְּעֵת הַהִיא
נְאוּם-יְהוָה וַיֵּצְאוּ [וַיֵּצְאוּ] אֶת-עַצְמוֹת מַלְכֵי-יְהוּדָה וְאֶת-עַצְמוֹת-שָׂרָיו
וְאֶת-עַצְמוֹת הַכֹּהֲנִים וְאֶת עַצְמוֹת הַנְּבִיאִים וְאֶת עַצְמוֹת יוֹשְׁבֵי-
יְרוּשָׁלַם מִקְבְּרֵיהֶם: 2 וְשִׁטְחוּם לְשִׁמְשׁ וּלְיָרֵחַ וּלְכָל צְבָא הַשָּׁמַיִם
אֲשֶׁר אֱהָבוּם וְאֲשֶׁר עֲבָדוּם וְאֲשֶׁר הִלְכוּ אַחֲרֵיהֶם וְאֲשֶׁר דִּרְשׁוּם
וְאֲשֶׁר הִשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶם לֹא יֵאָסְפוּ וְלֹא יִקְבְּרוּ לְדָמָן עַל-פְּנֵי הָאָדָמָה
יְהִיוּ: 3 וְנִבְחַר מוֹת מַחֲיִים לְכָל הַשְּׂאֵרִית הַנְּשָׂאֵרִים מִן-הַמִּשְׁפָּחָה
הִרְעָה הַזֹּאת בְּכָל-הַמְּקוֹמוֹת הַנְּשָׂאֵרִים אֲשֶׁר הִדְחַתִּים שָׁם נְאוּם
יְהוָה צְבָאוֹת: ○ 4 וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה

הִיפְלוּ וְלֹא יִקְוּמוּ אִם-יָשׁוּב וְלֹא יָשׁוּב:

5 מִדּוּעַ שׁוֹבְבָה הָעַם הַזֶּה יְרוּשָׁלַם מִשְׁבָּה נִצְחָת

הַחֲזִיקוּ בַתְּרַמִּית מֵאֲנִי לָשׁוּב:

6 הַקְּשַׁבְתִּי וְאֲשַׁמַּע לֹא-כֵן יִדְבְּרוּ

אִין אִישׁ נָחַם עַל-רַעְתּוֹ לֵאמֹר מַה עֲשִׂיתִי

כְּלָה שָׁב בַּמְּרֻצוֹתָם [בַּמְּרוּצוֹתָם] כְּסוּס שׁוֹטֵף בַּמִּלְחָמָה:

7 גַּם-חֲסִידָה בְּשָׁמַיִם יִדְעָה מוֹעֲדֶיהָ

וְתֵר וְסוּס [וְסוּסִים] וְעִגּוֹר שְׁמְרוּ אֶת-עֵת בְּאֵנָה

וְעַמִּי לֹא יִדְעוּ אֶת מִשְׁפַּט יְהוָה:

8 אִיכָּה תֵאמְרוּ חֲכָמִים אֲנַחְנוּ וְתוֹרַת יְהוָה אֲתָנוּ

- אֶכֶן הִנֵּה לַשֶּׁקֶר עֲשֵׂה עִט שֶׁקֶר סִפְרִים:
 9 הִבִּישׁוּ חֲכָמִים חֲתוּ וַיִּלְכְּדוּ
 הִנֵּה בַדְבַר־יְהוָה מְאֹסוּ וְחֲכַמְתֶּמָּה לָהֶם: ֹס
- 10 לָכֵן אֲתָן אֶת־נִשְׁיָהֶם לְאַחֲרִים שְׂדוּתֵיהֶם לְיֹרְשֵׁים
 כִּי מִקְטָן וְעַד־גָּדוֹל כָּלֶה בַצָּע בַצָּע
 מִנְבִיא וְעַד־כֹּהֵן כָּלֶה עֲשֵׂה שֶׁקֶר:
- 11 וַיִּרְפוּ אֶת־שֹׁבֵר בַּת־עַמִּי עַל־נַקְלָה לֵאמֹר שְׁלוֹם ו
 שְׁלוֹם וְאִין שְׁלוֹם: 12 הִבִּישׁוּ כִּי תוֹעֵבָה עָשׂוּ
 גַם־בּוֹשׁ לֹא־יָבִישׁוּ וְהַכֹּלָם לֹא יָדְעוּ
 לָכֵן יִפְלוּ בַנְּפִלִים בַּעַת פְּקוּדָתָם יִכְשְׁלוּ אָמַר יְהוָה: ֹס
- 13 אֶסְפָּ אֲסִיפָם נְאֻם־יְהוָה אִין עֲנֹבִים בְּנִפְן
 וְאִין תְּאֵנִים בַּתְּאֵנָה וְהַעֲלֶה נָבֵל וְאֲתָן לָהֶם יַעֲבְרוּם:
 14 עַל־מָה אֲנַחֲנוּ יֹשְׁבִים הָאָסָפוּ וְנִבְּאוּ אֶל־עָרֵי הַמְּבֻצָּר
 וְנִדְמָה־שָׁם כִּי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הִדְמָנוּ וַיִּשְׁקֵנוּ מִי־רֹאשׁ כִּי חֲטֵאוּנוּ לִיהוָה:
 15 קִוְּה לְשְׁלוֹם וְאִין טוֹב לַעַת מִרְפָּה וְהִנֵּה בַעֲתָה:
 16 מִדָּן נִשְׁמַע נִחְרַת סוּסִיו
 מִקּוֹר מִצְהָלוֹת אֲבִירָיו רַעֲשָׂה כָּל־הָאָרֶץ
 וַיָּבֹאוּ וַיֹּאכְלוּ אֶרֶץ וּמְלוֹאָה עִיר וַיִּשְׁבִּי בָּהּ: ֹס
- 17 כִּי הִנְנִי מִשְׁלַח בְּכֶם נְחָשִׁים צַפְעָנִים
 אֲשֶׁר אִין־לָהֶם לַחַשׁ וְנִשְׁכּוּ אֶתְכֶם נְאֻם־יְהוָה: ֹס
- 18 מִבְּלִיגִיתִי עָלַי יִגּוֹן עָלַי לִבִּי דָוָי:
 19 הִנֵּה־קוֹל שׁוֹעֵת בַּת־עַמִּי מֵאָרֶץ מִרְחָקִים
 הִיְהוּה אִין בְּצִיּוֹן אִם־מִלְכָּה אִין בָּהּ
 מִדוֹעַ הַכַּעֲסוֹנִי בַפְּסִלֵיהֶם בַּהַבְּלִי נִכְרַ:
 20 עָבַר קֶצֶיר כָּלֶה קִיץ וְאֲנַחֲנוּ לֹא נוֹשְׁעֵנוּ:
 21 עַל־שֹׁבֵר בַּת־עַמִּי הַשְּׁבַרְתִּי קִדְרַתִּי שְׁמָה הַחֲזוֹקְתַנִּי:
 22 הַצָּרִי אִין בְּגִלְעָד אִם־רַפָּא אִין שָׁם
 כִּי מִדוֹעַ לֹא עֲלֵתָה אֲרַכַת בַּת־עַמִּי:
 23 מִי־יִתֵּן רֹאשִׁי מִיָּם וְעֵינַי מִקּוֹר דִּמְעָה
 וְאֲבַכָּה יוֹמָם וְלַיְלָה אֶת חֲלָלִי בַת־עַמִּי:
- 9:1 מִי־יִתְּנִי בַמִּדְבָּר מְלוֹן אֲרָחִים וְאֶעֱזֹבָה אֶת־עַמִּי וְאֶלְכָּה מֵאֲתָם
 כִּי כָלָם מִנְּאֻפִים עֲצַרְת בַּגְּדִים: 2 וַיִּדְרְכוּ אֶת־לְשׁוֹנָם קִשְׁתָּם
 שֶׁקֶר וְלֹא לְאִמוּנָה נִגְבְּרוּ בָאָרֶץ
 כִּי מִרְעָה אֶל־רְעָה וַיִּצְאוּ וְאֲתִי לֹא־יָדְעוּ נְאֻם־יְהוָה: ֹס
- 3 אִישׁ מִרְעָהוּ הִשְׁמֵרוּ וְעַל־כָּל־אֶח אֶל־תִּבְטְחוּ
 כִּי כָל־אֶח עֵקוֹב יַעֲקֹב וְכָל־רַע רָכִיל יִהְלֶךְ:
 4 וְאִישׁ בִּרְעָהוּ יִהְתָּלוּ וְאֲמַת לֹא יִדְבְּרוּ
 לְמַדּוּ לְשׁוֹנָם וַדְּבַר־שֶׁקֶר הִעֲנָה נִלְאוּ:
 5 שְׁבַתְּךָ בַתּוֹךְ מִרְמָה בְּמִרְמָה מֵאֲנוּ דַעַת־אוֹתִי נְאֻם־יְהוָה: ֹס

6 לְכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
הֲנִי צוֹרֵפִים וּבְחִנְתִּים כִּי־אֵיךְ אַעֲשֶׂה מִפְּנֵי בַת־עַמִּי:
7 חֵץ שׁוֹחֵט [שְׁחוֹטִין] לְשׁוֹנֵם מִרְמָה דָּבָר בְּפִיו
שָׁלוֹם אֶת־רַעְהוּ יַדְבֵּר וּבִקְרָבוֹ יִשִּׂים אֲרָבוֹ:
8 הָעֵל־אֱלֹהִים לֹא־אֶפְקְדֶנְכֶם נְאֻם־יְהוָה
אִם בְּגוֹי אֲשֶׁר־כֹּזֵה לֹא תִתְנַקֵּם נַפְשִׁי: ס
9 עַל־הַהָרִים אֲשֶׁא בְּכִי וְנָהִי וְעַל־נְאוֹת מַדְבָּר קִינָה
כִּי נִצַּתוּ מִבְּלֵי־אִישׁ עֵבֶר וְלֹא שָׁמְעוּ קוֹל מִקְנֵה
מִעוֹף הַשָּׁמַיִם וְעַד־בַּהֲמָה נִדְדוּ הַלְכוּ:
10 וְנָתַתִּי אֶת־יְרוּשָׁלַם לְגִלִּים מִעוֹן תַּנִּים
וְאֶת־עָרֵי יְהוּדָה אֶתֵּן שְׁמָמָה מִבְּלֵי יוֹשֵׁב: ס
11 מִי־הָאִישׁ הַחֲכָם וַיִּבֶן אֶת־זֹאת וְאֲשֶׁר דָּבָר פִּי־יְהוָה אֱלֹהֵי וַיִּגְדֵּה
עַל־מָה אֲבָדָה הָאָרֶץ נִצַּתָּה כַּמְדָּבָר מִבְּלֵי עֵבֶר: ס
12 וַיֹּאמֶר יְהוָה עַל־עֲזוֹבֵם אֶת־תּוֹרַתִי אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפָנֵיהֶם וְלֹא־שָׁמְעוּ
בְּקוֹלִי וְלֹא־הִלְכוּ בְּהִ: 13 וַיִּלְכוּ אַחֲרַי שְׁרָרוֹת לִבָּם וְאַחֲרַי
הִבְעֵלִים אֲשֶׁר לַמִּדּוֹם אֲבוֹתָם: ס 14 לְכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הֲנִי מֹאכִילִם אֶת־הָעֵם הַזֶּה לַעֲנָה וְהַשְׁקִיתִים
מִי־רֹאשׁ: 15 וְהַפְּצוֹתִים בְּגוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ הֵמָּה וְאֲבוֹתָם וְשַׁלַּחְתִּי
אַחֲרֵיהֶם אֶת־הַחֶרֶב עַד כְּלוֹתִי אוֹתָם: פ
16 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
הַתְּבוֹנְנֵנוּ וְקִרְאוּ לַמְּקוֹנְנוֹת וּתְבוֹאִינָה וְאֵל־הַחֲכָמוֹת שְׁלַחוּ
וּתְבוֹאנָה: 17 וּתְמַהֲרְנָה וּתְשַׁנְּהוּ עָלֵינוּ נְהִי
וּתְרַדְּנָה עֵינֵינוּ דַמְעָה וְעַפְעַפֵּינוּ יְזוּל־מַיִם:
18 כִּי קוֹל נְהִי נִשְׁמַע מִצִּיּוֹן
אֵיךְ שִׁדְּדוּנוּ בְּשָׁנוֹ מֵאֵד
כִּי־עֲזַבְנוּ אֶרֶץ כִּי הִשְׁלִיכוּ מִשְׁכְּנוֹתֵינוּ: ס
19 כִּי־שָׁמְעָה נְשִׁים דְּבַר־יְהוָה וְתִקַּח אֲזוֹנְכֶם דְּבַר־פִּיו
וְלַמְדָּנָה בְּנוֹתֵיכֶם נְהִי וְאִשָּׁה רַעוּתָהּ קִינָה:
20 כִּי־עָלָה מוֹת בַּחֲלוֹנֵינוּ בָּא בְּאֶרְמֹנוֹתֵינוּ
לְהַכְרִית עוֹלָל מִחֹיץ בַּחוּרִים מִרְחֻבוֹת:
21 דְּבַר כֹּה נְאֻם־יְהוָה
וְנִפְלָה נִבְלַת הָאָדָם כַּדָּמֶן עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה
וּכְעָמִיר מֵאַחֲרַי הַקָּצֵר וְאֵין מֵאֶסְרִי: ס 22 כֹּה אָמַר יְהוָה
אֶל־יְתִהּלֵל חֲכָם בַּחֲכָמוֹתָו וְאֶל־יְתִהּלֵל הַגְּבוּר בַּגְּבוּרָתוֹ
אֶל־יְתִהּלֵל עֲשִׂיר בְּעֲשָׂרוֹ: 23 כִּי אִם־בִּזְאוֹת יְתִהּלֵל הַמִּתְהַלֵּל
הַשֶּׁכֶל וַיִּדַע אוֹתִי כִּי אֲנִי יְהוָה עֹשֶׂה חֶסֶד
מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה בְּאֶרֶץ כִּי־בֵאלֹהִים חִפְצָתִי נְאֻם־יְהוָה: ס
24 הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וּפְקַדְתִּי עַל־כָּל־מוֹל בְּעַרְלָה: 25 עַל־
מִצְרַיִם וְעַל־יְהוּדָה וְעַל־אֲדוֹם וְעַל־בְּנֵי עַמּוֹן וְעַל־מוֹאָב וְעַל־כָּל־

קְצוּצֵי פֶּאֶה הַיֹּשְׁבִים בַּמִּדְבָּר כִּי כָל־הַגּוֹיִם עָרְלִים וְכָל־בֵּית
יִשְׂרָאֵל עָרְלֵי־לֵב: ׀

10:1 שָׁמְעוּ אֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עֲלֵיכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל: 2 כֹּה אָמַר יְהוָה

אֶל־דֶּרֶךְ הַגּוֹיִם אֶל־תִּלְמְדוּ וּמֵאֲתוֹת הַשָּׁמַיִם אֶל־תִּחַתּוּ
כִּי־יַחַתּוּ הַגּוֹיִם מִהֶמָּה:

3 כִּי־חֲקוֹת הָעַמִּים הַבֵּל הוּא כִּי־עַיִן מִנְעַר כָּרְתוּ
מַעֲשֵׂה יַד־חָרָשׁ בַּמַּעֲצָד: 4 בַּכֶּסֶף וּבַזָּהָב יִפְּהוּ
בַּמַּסְמְרוֹת וּבַמִּקְבּוֹת יַחֲזִקוּם וְלֹא יִפְּיִק:

5 כִּתְמַר מִקְשֵׁה הַמָּה וְלֹא יִדְבְּרוּ נְשׂוּא יִנְשׂוּא כִּי לֹא יִצְעְדוּ
אֶל־תִּירְאוּ מֵהֶם כִּי־לֹא יִרְעוּ וְגַם־הַיֹּשִׁיב אֵין אוֹתָם: ׀

6 מֵאֵינן כָּמוֹךָ יְהוָה גְּדוֹל אַתָּה
וְגְדוֹל שְׁמֶךָ בַּגְּבוּרָה: 7 מִי לֹא יִרְאֶךָ

מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לֹךְ יֵאָתֶה
כִּי בְכָל־חֲכָמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל־מַלְכוּתָם מֵאֵינן כָּמוֹךָ:

8 וּבִאֲחַת יַבְעֲרוּ וַיִּכְסְלוּ מוֹסֵר הַבָּלִים עַיִן הוּא:

9 כֶּסֶף מֶרְקַע מִתְרַשֵּׁשׁ יוֹבֵא וְזָהָב מֵאוּפֹז
מַעֲשֵׂה חָרָשׁ וַיְדִי צוֹרֶף תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן לְבוֹשֶׁם
מַעֲשֵׂה חֲכָמִים כָּלָם:

10 וַיְהוֶה אֱלֹהִים אֲמֵת הוּא־אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם
מִקְצֵפוֹ תִרְעַשׂ הָאָרֶץ וְלֹא־יִכְלוּ גוֹיִם זַעֲמוּ: ׀

11 כִּדְנָה תֵאמְרוּן לַהוֹם אֱלֹהֵי דֵי־שָׁמַיָא וְאַרְקָא לֹא עֲבָדוּ יֵאבְדוּ
מֵאַרְעָא וּמִן־תַּחֲוֹת שָׁמַיָא אֱלֹהֵי: ׀

12 עֲשֵׂה אָרֶץ בְּכַחוֹ מִכִּין תֵּבֵל בְּחַכְמָתוֹ וּבַתְבוּנָתוֹ נְטָה שָׁמַיִם:

13 לְקוֹל תַּתּוֹ תִּמּוֹן מַיִם בְּשָׁמַיִם וַיַּעֲלֶה נְשֹׂאִים מִקְצֵה אָרֶץ (הָאָרֶץ)
בְּרָקִים לְמִטֵּר עֲשֵׂה וַיּוֹצֵא רוּחַ מֵאַצְרֵתֶיךָ:

14 נִבְעַר כָּל־אָדָם מִדַּעַת הַבַּיִשׁ כָּל־צוֹרֶף מִפְּסֵל

כִּי שֶׁקֶר נִסְכּוּ וְלֹא־רוּחַ בָּם: 15 הַבֵּל הַמָּה מַעֲשֵׂה תַעֲתָעִים
בַּעַת פְּקֻדָתָם יֵאבְדוּ:

16 לֹא־כֹאֵלֶה חֶלֶק יַעֲקֹב כִּי־יּוֹצֵר הַכֹּל הוּא
וַיִּשְׂרָאֵל שָׁבַט נַחֲלָתוֹ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ: ׀

17 אֲסַפִּי מֵאַרֶץ כְּנַעַתָךְ יִשְׁבְּתִי (יִשְׁבְּתָן) בְּמִצְרָיִם: ׀

18 כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה הַנְּנִי קוֹלֵעַ

אֶת־יּוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ בַּפְּעַם הַזֹּאת

וְהִצְרֹתִי לָהֶם לְמַעַן יִמְצְאוּ: ׀

19 אֲוִי לִי עַל־שִׁבְרִי נַחֲלֶה מִכְתִּי

וְאֲנִי אֲמַרְתִּי אֵךְ זֶה חֶלְקִי וְאֲשַׁאֲנוּ:

20 אֲהַלִּי שִׂדֵד וְכָל־מִיתְרֵי נִתְקוּ בְנֵי יִצְאֵלִי וְאֵינָם

אֵין־נְטָה עוֹד אֲהַלִּי וּמְקִיָּם יִרְעוּתִי:

21 כִּי נִבְעֲרוּ הָרָעִים וְאֶת־יְהוָה לֹא דָרְשׁוּ
 עַל־כֵּן לֹא הִשְׁכִּילוּ וְכָל־מַרְעִיתָם נְפוּצָה: ס
 22 קוֹל שְׁמוּעָה הִנֵּה בָאָה וְרַעַשׁ גָּדוֹל מֵאַרְץ צָפוֹן
 לָשׁוּם אֶת־עָרֵי יְהוּדָה שְׂמֵמָה מֵעוֹן תַּנּוּיִם: ס
 23 יָדַעְתִּי יְהוָה כִּי לֹא לָאָדָם דָּרְכּוֹ
 לֹא־לְאִישׁ הַלֵּךְ וְהִכִּין אֶת־צַעְדּוֹ:
 24 יִסְרְנִי יְהוָה אֶךְ־בְּמִשְׁפָּט אֶל־בְּאַפְּךָ פִּן־תִּמְעַטְנִי:
 25 שִׁפְךָ חֶמְתְּךָ עַל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא־יִדְעוּךָ
 וְעַל מְשֻׁפְחוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ
 כִּי־אָכְלוּ אֶת־יַעֲקֹב וְאָכְלוּהוּ וַיִּכְלְהוּ וְאֶת־נֹוֹהוּ הִשְׁמוּ: פ
 11:1 הַדְּבַר אֲשֶׁר הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר: 2 שָׁמְעוּ
 אֶת־דְּבַר־יְהוָה הַבְּרִית הַזֹּאת וּדְבַרְתֶּם אֶל־אִישׁ יְהוּדָה וְעַל־יֹשְׁבֵי
 יְרוּשָׁלַם: 3 וְאָמַרְתֶּם אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲרוּר
 הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע אֶת־דְּבַר־יְהוָה הַזֹּאת: 4 אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת־
 אֲבוֹתֵיכֶם בַּיּוֹם הוֹצִיאִי־אוֹתָם מֵאַרְץ מִצְרַיִם מִכּוֹר הַבְּרִזָּל לֵאמֹר
 שְׁמְעוּ בְּקוֹלִי וַעֲשִׂיתֶם אוֹתָם כְּכֹל אֲשֶׁר־אֶצְוֶה אֶתְכֶם וְהִיִּיתֶם לִי
 לְעָם וְאֲנִכִּי אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים: 5 לְמַעַן הָקִים אֶת־הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר־
 נִשְׁבַּעְתִּי לְאֲבוֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ כַּיּוֹם הַזֶּה וְאֶעַן
 וְאָמַר אֱמֹן וַיְהוָה: ס 6 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קְרֹא אֶת־כָּל־
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבַחֲצוֹת יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר שְׁמְעוּ אֶת־
 דְּבַר־יְהוָה הַזֹּאת וַעֲשִׂיתֶם אוֹתָם: 7 כִּי הָעַד הָעַדְתִּי בְּאֲבוֹתֵיכֶם
 בַּיּוֹם הָעֲלוֹתִי אוֹתָם מֵאַרְץ מִצְרַיִם וְעַד־הַיּוֹם הַזֶּה הִשְׁכַּם וְהָעַד
 לֵאמֹר שְׁמְעוּ בְּקוֹלִי: 8 וְלֹא שְׁמְעוּ וְלֹא־הִטּוּ אֶת־אָזְנוֹם וַיִּלְכוּ אִישׁ
 בְּשִׁרְיוֹת לִבָּם הִרְעוּ וְאָבִיָּא עֲלֵיהֶם אֶת־כָּל־דְּבַר־יְהוָה הַזֹּאת
 אֲשֶׁר־צִוִּיתִי לַעֲשׂוֹת וְלֹא עָשׂוּ: ס 9 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי נִמְצָא־
 קִשְׁרָה בְּאִישׁ יְהוּדָה וּבִישְׁבֵי יְרוּשָׁלַם: 10 שִׁבוּ עַל־עֹנֹת אֲבוֹתָם
 הָרִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר מֵאֲנִי לִשְׁמוֹעַ אֶת־דְּבַר־יְהוָה וְהָמָּה הִלְכוּ אַחֲרַי אֱלֹהִים
 אַחֲרָיִם לְעַבְדָּם הִפְרוּ בֵּית־יִשְׂרָאֵל וּבֵית יְהוּדָה אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר
 כָּרַתִּי אֶת־אֲבוֹתָם: ס 11 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה הִנְנִי מֵבִיא אֲלֵיהֶם
 רָעָה אֲשֶׁר לֹא־יִוָּכְלוּ לְצַאת מִמֶּנָּה וְזַעְקוּ אֵלַי וְלֹא אֲשַׁמַּע אֲלֵיהֶם:
 12 וְהִלְכוּ עָרֵי יְהוּדָה וַיִּשְׁבִּי יְרוּשָׁלַם וְזַעְקוּ אֶל־הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר הֵם
 מְקַטְרִים לָהֶם וְהוֹשַׁע לֹא־יִוָּשִׁיעוּ לָהֶם בְּעַת רָעָתָם: 13 כִּי מִסְפָּר
 עָרֶיךָ הָיוּ אֱלֹהֶיךָ יְהוּדָה וּמִסְפָּר חֲצוֹת יְרוּשָׁלַם שְׂמַתָּם מִזְבַּחוֹת
 לְבַשְׁת מִזְבַּחוֹת לְקַטֵּר לְבָעַל: ס 14 וְאַתָּה אֶל־תִּתְפַּלֵּל בְּעַד־
 הָעָם הַזֶּה וְאֶל־תִּשָּׂא בְּעַדָם רִנָּה וְתִפְלָה כִּי אִינִנִּי שָׁמַע בְּעַת קְרֹאָם
 אֵלַי בְּעַד רָעָתָם: ס
 15 מִה לִּידֵידי בְּבֵיתִי עֲשׂוֹתָהּ הַמְזֻמָּתָה
 הַרְבִּיִם וּבִשְׂר־קֹדֶשׁ יַעֲבְרוּ מֵעֲלֶיךָ כִּי רָעַתְכִי
 אֲנִי תַעֲלוּזִי:

16 זית רענן יפה פרי-תאר קרא יהוה שמך

לקול | המולה גדלה

הצית אש עליה ורעו דליותיו:

17 ויהוה צבאות הנוטע אותך דבר עליך רעה בגלל רעת בית-
ישראל ובית יהודה אשר עשו להם להכעסני לקטר לבעל: ◦

18 ויהוה הודיעני ואדעה אז הראיתני מעלליהם: 19 ואני ככבש

אלוף יובל לטבח ולא ידעתי כי-עלי | חשבו מחשבות נשחיתה

עץ בלחמו ונכרתנו מארץ חיים ושמו לא-יזכר עוד:

20 ויהוה צבאות שפט צדק בחן כליות ולב

אראה נקמתך מהם כי אליך גליתי את-ריבי: ◦

21 לכן כה-אמר יהוה על-אנשי ענתות המבקשים את-נפשך לאמר

לא תנבא בשם יהוה ולא תמות בידנו: ◦ 22 לכן כה אמר

יהוה צבאות הנני פקד עליהם הבחורים ימתו בחרב בנייהם

ובנותיהם ימתו ברעב: 23 ושארית לא תהיה להם כי-אביא רעה

אל-אנשי ענתות שנת פקדתם: ◦

12:1 צדיק אתה יהוה כי אריב אליך אך משפטים אדבר אותך

מדוע דרך רשעים צלחה שלו כל-בגדי בגד:

2 נטעתם גם-שרשו ילכו גם-עשו פרי

קרוב אתה בפיהם ורחוק מכליותיהם:

3 ואתה יהוה ידעתי תראני ובחנת לבי אתך

התקם כצאן לטבחה והקדשם ליום הרגה: ◦

4 עד-מתי תאבל הארץ ועשב כל-השדה ייבש מרעת

ישבי-בה ספתה בהמות ועוף

כי אמרו לא יראה את-אחריתנו:

5 כי את-רגלים | רצתה נילאוך ואיך תתחרה את-הסוסים

ובארץ שלום אתה בוטח ואיך תעשה בגאון הירדן:

6 כי גם אחיך ובית אביך גם-המה בגדו כך גם-המה קראו

אחריך מלא אל-תאמן בם כי-ידברו אליך טובות: ◦

7 עזבתי את-ביתי נטשתי את-נחלתי

נתתי את-ידדות נפשי בכף איביה:

8 היתה-לי נחלתי כארניה ביער

נתנה עלי בקולה על-כן שנאתיה:

9 העיט צבוע נחלתי לי העיט סביב עליה

לכו אספו כל-חית השדה התיו לאכלה:

10 רעים רבים שחתו כרמי בססו את-חלקתי

נתנו את-חלקת חמדתי למדבר שממה:

11 שממה לשממה אכלה עלי שממה

נשמה כל-הארץ כי אין איש שם על-לב:

12 על-כל-שפים במדבר באו שודים

כי חרב ליהוה אכלה מקצה ארץ ועד קצה הארץ אין שלום
לכל בשר: ◯

13 זרעו חטים וקצרים קצרו נחלו לא יועלו

ובשו מתבואתיכם מחרון אף יהוה: ◯ 14 כה ו

אמר יהוה על כל שכני הרעים הנגעים בנחלה אשר הנחלתי
את עמי את ישראל הנני נתשם מעל אדמתם ואת בית יהודה

אתוש מתוכם: 15 והיה אחרי נתשי אותם אשוב ורחמתיים והשבתיים

איש לנחלתו ואיש לארצו: 16 והיה אם למדו ילמדו את דרכי עמי

להשבע בשמי חי יהוה כאשר למדו את עמי להשבע בבועל

ונבנו בתוך עמי: 17 ואם לא ישמעו ונתשתי את הגוי ההוא נתוש

ואבד נאם יהוה: ◯

13:1 כה אמר יהוה אלי הלוך וקניית לך אזור פשתים ושמתי

על מתניך ובמים לא תבאהו: 2 ואקנה את האזור כדבר יהוה

ואשם על מתני: ◯ 3 ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר: 4 קח

את האזור אשר קניית אשר על מתניך וקום לך פרטה וטמנהו

שם בנקיק הסלע: 5 ואלך ואתמנהו בפרת כאשר צוה יהוה אותי:

6 ויהי מקץ ימים רבים ויאמר יהוה אלי קום לך פרטה וקח משם

את האזור אשר צויתך לטמנו שם: 7 ואלך פרטה ואחפר ואקח

את האזור מן המקום אשר טמנתיו שמה והנה נשחת האזור לא

יצלח לכל: פ 8 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 9 כה אמר יהוה

ככה אשחית את גאון יהודה ואת גאון ירושלם הרב: 10 העם הזה

הרע המאנים ו לשמוע את דברי ההלכים בשררות לבם וילכו

אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחנות להם ויהי כאזור הזה

אשר לא יצלח לכל: 11 כי כאשר ידבק האזור אל מתני איש כן

הדבקתי אלי את כל בית ישראל ואת כל בית יהודה נאם

יהוה להיות לי לעם ולשם ולתהלה ולתפארת ולא שמעו:

12 ואמרת אליהם את הדבר הזה ◯ כה אמר יהוה אלהי

ישראל כל נבל ימלא זין ואמרו אליך הידע לא נדע כי כל נבל

ימלא זין: 13 ואמרת אליהם כה אמר יהוה הנני ממלא את כל

ישבי הארץ תאות ואת המלכים הישבים לדוד על כסאו ואת

הכהנים ואת הנביאים ואת כל יושבי ירושלם שכרון: 14 ונפצתיים

איש אל אחיו והאבות והבנים יחדו נאם יהוה לא אחמול ולא

אחוס ולא ארחם מהשחיתם: ◯

15 שמעו והאזינו אל תגבהו כי יהוה דבר:

16 תנו ליהוה אלהיכם כבוד בטרם יחשך

ובטרם יתנגפו רגליכם על הרי נשף

וקויתם לאור ושמה לצלמות ישית [ושית] לערפל:

17 ואם לא תשמעוה במסתרם תבכה נפשי מפני גוה ודמע תדמע

ותרד עיני דמעה כי נשבה עדר יהוה: ◯

- 18 אָמַר לַמֶּלֶךְ וּלְגִבֵּי־הָהָר הַשְּׁפִילוּ שְׁבוּ
כִי יֵרֵד מֵרָאשׁוֹתֵיכֶם עֲטַרְתַּת הַפְּאֲרָתְכֶם:
19 עָרֵי הַנֶּגֶב סָגְרוּ וְאֵין פֶּתַח
הַגְּלִיל יְהוּדָה כֻּלָּה הַגְּלִיל שְׁלוֹמִים: ס
- 20 שָׂאִי [שְׂאוֹן] עֵינֶיכֶם וּרְאִי [וּרְאוֹן] הַבָּאִים מִצְפּוֹן
אֵיךְ הָעֵדֶר נִתְּן לָךְ צֵאן תִּפְאֲרֶתְךָ:
21 מִה־תֹּאמְרֵי כִי־יִפְקֹד עֲלֶיךָ
וְאַתָּה לַמֶּדֶת אַתֶּם עֲלֶיךָ אֲלֵפִים לְרֹאשׁ
הַלֹּא חֲבָלִים יֶאֱחֹזֶנְךָ כִּמוֹ אִשֶׁת לְדָה:
22 וְכִי תֹאמְרֵי בִלְבָבְךָ מִדּוֹעַ קָרָאֲנִי אֱלֹהִים
בָּרַב עֲוֹנֶךָ נִגְלוּ שׁוֹלֵיךְ נַחֲמֶסוּ עֲקֵבֶיךָ:
23 הִיְהִי־פֶךְ כּוֹשֵׁי עוֹרֹךָ וְנִמְרַח חֲבַרְבְּרֶתִי
גַם־אַתֶּם תּוֹכְלוּ לְהִיטִיב לַמְּדֵי הָרַע:
24 וְאַפִּיצֶם כְּקֶשֶׁעֹבֵר לְרוּחַ מִדְּבָר:
25 זֶה גּוֹרֵלְךָ מִנֶּת־מִדֶּיךָ מֵאַתִּי נֹאם־יְהוָה
אֲשֶׁר שָׁכַחְתָּ אוֹתִי וַתִּבְטַחֵי בַשֶּׁקֶר:
26 וְגַם־אֲנִי חֲשַׁפְתִּי שׁוֹלֵיךְ עַל־פְּנֵיךָ וְנִרְאָה קְלוֹנֶךָ:
27 נֶאֱפִיךָ וּמִצְהַלּוֹתֶיךָ זִמַּת זִנּוּתֶךָ
עַל־גִּבְעוֹת בַּשָּׂדֶה רֵאִיתִי שְׁקוֹצֶיךָ
אוֹי לָךְ יְרוּשָׁלַם לֹא תִטְהַרֵי אַחֲרַי מִתֵּי עַד: פ
- 14:1 אֲשֶׁר הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־יְרֵמְיָהוּ עַל־דְּבָרֵי הַבְּצֻרוֹת:
2 אֲבָלָה יְהוּדָה וְשַׁעֲרֶיהָ אִמְלָלוּ
קִדְרוּ לָאָרֶץ וְצוּחַת יְרוּשָׁלַם עָלְתָה:
3 וְאַחֲרֵיהֶם שָׁלְחוּ צְעוּרֵיהֶם [צְעִירֵיהֶם] לַמַּיִם בָּאוּ עַל־גְּבִים
לֹא־מִצְאוּ מַיִם שָׁבוּ כְלֵיהֶם רֵיקָם בָּשׁוּ וְהִכְלָמוּ וַחֲפוּ רֹאשָׁם:
4 בַּעֲבוּר הָאֲדָמָה חָתָה כִּי לֹא־הָיָה גֶשֶׁם בְּאָרֶץ
בָּשׁוּ אֲפָרִים חֲפוּ רֹאשָׁם:
5 כִּי גַם־אֵילַת בַּשָּׂדֶה יִלְדָה וְעֹזֹב כִּי לֹא־הָיָה דֶשֶׁא:
6 וּפְרָאִים עָמְדוּ עַל־שָׁפִים שָׂאֲפוּ רוּחַ כַּתְנִים
כָּלוּ עֵינֵיהֶם כִּי־אֵין עֵשֶׂב:
7 אִם־עֹנִינוּ עָנּוּ בָנוּ יְהוָה עֲשֵׂה לַמַּעַן שִׁמְךָ
כִּי־רַבּוּ מְשׁוֹבְתֵינוּ לָךְ חֲטָאֲנוּ:
8 מִקְּנֹה יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעוֹ בַּעַת צָרָה
לָמָּה תִהְיֶה כְּגַר בְּאָרֶץ וּכְאֶרֶח נֶטָה לְלוֹן:
9 לָמָּה תִהְיֶה כְּאִישׁ נִדְהָם כְּגִבּוֹר לֹא־יִוְכַל לְהוֹשִׁיעַ
וְאַתָּה בְּקִרְבָּנוּ יְהוָה וְשִׁמְךָ עָלֵינוּ נִקְרָא אֶל־תִּנְחַנּוּ: ס
- 10 כֹּה־אָמַר יְהוָה לְעַם הַזֶּה בֵּן אֲהַבּוּ לְנוֹעַ רְגְלֵיהֶם לֹא חָשְׁכוּ וַיְהוּדָה
לֹא רָצָם עַתָּה יִזְכָּר עֲוֹנָם וַיִּפְקֹד חֲטָאתָם: ס 11 וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֵלַי אֶל־תִּתְפַּלֵּל בְּעַד־הָעָם הַזֶּה לְטוֹבָה: 12 כִּי יִצְמוּ אֵינֵנִי שִׁמְעַ

אֶל־רַנְתָּם וְכִי יַעֲלוּ עֲלֶיהָ וּמִנְחָה אֵינֶנִּי רֹצֵם כִּי בַחֲרִב וּבָרָעַב וּבְדַבֵּר
 אֲנֹכִי מְכַלָּה אוֹתָם: ס 13 וְאָמַר אֱלֹהֵי אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה הַנְּבִאִים
 אֹמְרִים לָהֶם לֹא־תִרְאוּ חָרֵב וּרְעָב לֹא־יִהְיֶה לָכֶם כִּי־שְׁלוֹם אָמַת
 אֶתֵּן לָכֶם בַּמָּקוֹם הַזֶּה: ס 14 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלֵי שֹׁקֵר הַנְּבִאִים
 נְבִאִים בְּשֵׁמִי לֹא שְׁלַחְתִּים וְלֹא צִוִּיתִים וְלֹא דִבַּרְתִּי אֲלֵיהֶם חֲזוֹן
 שֹׁקֵר וְקֶסֶם וְאֵלּוּל [וְאֵלּוּל] וְתִרְמוֹת [וְתִרְמוֹת] לִבָּם הִמָּה מִתְנַבְּאִים לָכֶם: ס
 15 לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה עַל־הַנְּבִאִים הַנְּבִאִים בְּשֵׁמִי וְאֲנִי לֹא־
 שְׁלַחְתִּים וְהִמָּה אֹמְרִים חָרֵב וּרְעָב לֹא יִהְיֶה בָאָרֶץ הַזֹּאת בַּחֲרֵב
 וּבָרָעַב יִתְּמוּ הַנְּבִאִים הַהֵמָּה: 16 וְהָעַם אֲשֶׁר־הִמָּה נְבִאִים לָהֶם יִהְיוּ
 מְשֻׁלְכִים בַּחֲצוֹת יְרוּשָׁלַם מִפְּנֵי ו הָרָעַב וְהַחֲרֵב וְאִין מִקְבֵר לְהִמָּה
 הִמָּה נְשִׂיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנֹתֵיהֶם וּשְׂפֹכְתֵי עֲלֵיהֶם אֶת־רַעְתָּם:
 17 וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה
 תִּרְדְּנָה עֵינֵי דַמְעָה לַיְלָה וַיּוֹמֶם וְאֶל־תִּדְמִינָה
 כִּי שֹׁבֵר גְּדוֹל נִשְׁבְּרָה בַתּוֹלֵת בַּת־עַמִּי מִכָּה נַחֲלָה מְאֹד:
 18 אִם־יֵצְאֹתִי הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה חֲלָלֵי־חָרֵב
 וְאִם בָּאתִי הָעִיר וְהִנֵּה תַחֲלוּאֵי רָעַב
 כִּי־גַם־נְבִיאֵי גַם־כֹּהֵן סָחְרוּ אֶל־אָרֶץ וְלֹא יָדְעוּ: ס
 19 הַמָּאֵס מְאֹסֶת אֶת־יְהוּדָה אִם־בְּצִיּוֹן גַּעֲלָה נִפְשָׁךְ
 מִדוֹעַ הַכִּיּוֹתָנוּ וְאִין לָנוּ מִרְפָּא קִנְיָה לְשָׁלוֹם וְאִין טוֹב
 וְלַעַת מִרְפָּא וְהִנֵּה בַעֲתָה:
 20 יָדְעֵנוּ יְהוָה רַשְׁעֵנוּ עֵנָן אֲבוֹתֵינוּ כִּי חָטְאוּ לָךְ:
 21 אֶל־תִּנְאֹץ לְמַעַן שִׁמְךָ אֶל־תִּנְבֵּל כִּסְּאֵי כְבוֹדְךָ
 זָכַר אֶל־תִּפְּרַר בְּרִיתְךָ אֶתְנוּ:
 22 הַיֵּשׁ בְּהַבְּלֵי הַגּוֹיִם מִגּוֹשְׁמִים וְאִם־הַשָּׁמַיִם יִתְּנוּ רַבְבִּים
 הֲלֹא אַתָּה הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִקְנָה לָךְ
 כִּי־אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת־כָּל־אֱלֹהִים: פ
 15:1 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלֵי אִם־יַעֲמֹד מֹשֶׁה וּשְׂמוּאֵל לְפָנַי אִין נִפְשֵׁי אֶל־
 הָעָם הַזֶּה שְׁלַח מֵעַל־פָּנָי וַיֵּצְאוּ: 2 וְהִנֵּה כִי־יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ אַנְּהָ נִצָּא
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה
 אֲשֶׁר לַמּוֹת לַמּוֹת וְאֲשֶׁר לַחֲרֵב לַחֲרֵב
 וְאֲשֶׁר לָרָעַב לָרָעַב וְאֲשֶׁר לְשָׁבִי לְשָׁבִי:
 3 וּפְקַדְתִּי עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִשְׁפָּחוֹת נְאֻם־יְהוָה אֶת־הַחֲרֵב לַהֲרֹג
 וְאֶת־הַכְּלָבִים לְסַחֵב וְאֶת־עוֹף הַשָּׁמַיִם וְאֶת־בְּהֵמַת הָאָרֶץ לֶאֱכֹל
 וְלַהֲשִׁחִית: 4 וּנְתַתִּים לְזוּעָה [לְזוּעָה] לְכָל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ בְּגִלְל מְנַשָּׁה
 בְּנִי־חִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עַל אֲשֶׁר־עָשָׂה בִירוּשָׁלַם:
 5 כִּי מִי־יַחַמֵּל עֲלֶיךָ יְרוּשָׁלַם וּמִי יָנוּד לָךְ
 וּמִי יִסּוֹר לְשֹׂאֵל לְשָׁלֵם לָךְ:
 6 אַתָּה נִטְשַׁת אֶתִּי נְאֻם־יְהוָה אַחֲזוֹר תִּלְכִּי
 וְאֵט אֶת־יָדַי עֲלֶיךָ וְאֲשַׁחֲיֶתְךָ גִּלְאִיתִי הַנְּחָם:

7 וְאָזַרְם בַּמִּזְרָה בְּשַׁעְרֵי הָאָרֶץ
 שְׂכַלְתִּי אֲבֹדְתִי אֶת־עַמִּי מִדְּרָכֵיהֶם לֹא־שָׁבוּ׃
 8 עָצְמוּ־לִי אֲלֻמְנָתוֹ מִחֹל יָמִים
 הִבֵּאתִי לָהֶם עַל־אֵם בְּחֹר שָׂדֵד בְּצִהָרִים
 הִפְלַתִּי עָלֶיךָ פֶּתָאִם עִיר וּבִהְלוֹת׃
 9 אִמְלִלָּה יְלִדַת הַשְּׁבַעָה נִפְחָה נִפְשָׁה
 בָּאָה [בָּא] שִׁמְשָׁה בְּעַד יוֹמָם בּוֹשָׁה וַחֲפָרָה
 וּשְׂאֲרֵיתֶם לַחֲרֹב אֶתֶּן לִפְנֵי אֵיבֵיהֶם נֹאֵם־יְהוָה׃ ׀
 10 אוֹיֵ־לִי אֲמִי כִי יִלְדַתְנִי אִישׁ רִיב וְאִישׁ מִדּוֹן לְכָל־הָאָרֶץ
 לֹא־נָשִׁיתִי וְלֹא־נָשׂוּ־בִי כָּלָה מִקְּלָלוֹנִי׃ ׀
 11 אָמַר יְהוָה אִם־לֹא שָׂרוּתֶךָ [שְׂרִיתֶיךָ] לְטוֹב אִם־לֹא ׀ הִפְנַעְתִּי בְּךָ
 בְּעֵת־רָעָה וּבְעֵת צָרָה אֶת־הָאִיֵּב׃
 12 הִירַע בְּרִזְלִי ׀ בְּרִזְלִי מִצָּפוֹן וּנְחָשְׁת׃
 13 חִילֶךָ וְאוֹצְרוֹתֶיךָ לִבּוֹ אֶתֶּן
 לֹא בַמַּחִיר וּבְכָל־חַטָּאוֹתֶיךָ וּבְכָל־גְּבוּלֶיךָ׃
 14 וְהִעֲבַרְתִּי אֶת־אֵיבֶיךָ בָּאָרֶץ לֹא יִדְעָתָּ
 כִּי־אֵשׁ קָדְחָה בְּאַפִּי עֲלֵיכֶם תּוֹקֵד׃ ׀
 15 אֶתָּה יִדְעָתָּ
 יְהוָה זְכַרְנִי וּפְקֻדֹנִי וְהִנָּקַם לִי מִרְדְּפֵי
 אֵל־לְאֶרֶץ אֲפֹךָ תִּקְחֵנִי דַע שְׂאֵתִי עָלֶיךָ חֲרָפָה׃
 16 נִמְצְאוּ דְבָרֶיךָ וְאֹכְלָם וַיְהִי דְבָרֶיךָ [דְּבָרְךָ] לִי לְשִׁשּׁוֹן
 וּלְשִׁמְחַת לִבִּבִי כִי־נִקְרָא שִׁמְךָ עָלַי
 יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת׃ ׀ 17 לֹא־יִשְׁבַּתִּי בְּסוּד־מִשְׁחָקִים וְאֶעֱלֶז
 מִפְּנֵי יָדְךָ בְּרַד יִשְׁבַּתִּי כִי־זָעַם מִלֵּאתְנִי׃ ׀
 18 לָמָּה הָיָה כְּאִבִּי נֶצַח וּמִכְתִּי אֲנוּשָׁה מֵאַנְהָה הֲרַפָּא
 הָיוּ תְהִיָּה לִי כִמוֹ אֲכֹזֵב מִיָּם לֹא נֶאֱמַנִי׃ ׀
 19 לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה
 אִם־תָּשׁוּב וְאִשִּׁיבְךָ לִפְנֵי תַעֲמֹד
 וְאִם־תּוֹצִיא יָקָר מִזּוּלְלִי כִפִּי תִהְיֶה
 יִשְׁבוּ הַמָּדָה אֵלֶיךָ וְאַתָּה לֹא־תָשׁוּב אֵלֵיהֶם׃
 20 וַיִּתְּתֶיךָ לָעַם הַזֶּה לַחֹמֶת נְחֹשֶׁת בְּצוּרָה
 וַיִּגְלַחְמוּ אֵלֶיךָ וּלְאִי־וֹכְלוֹ לָךְ
 כִּי־אַתָּה אַנִּי לְהוֹשִׁיעַךָ וּלְהַצִּילְךָ נֹאֵם־יְהוָה׃
 21 וְהַצִּלְתֶּיךָ מִיַּד רָעִים וּפְדִיתֶךָ מִכַּף עֲרָצִים׃ פ
 16:1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ 2 לֹא־תִקַּח לָךְ אִשָּׁה וְלֹא־יְהִיוּ
 לָךְ בָּנִים וּבָנוֹת בְּמִקְוֹם הַזֶּה׃ 3 כִּי־כֹה ׀ אָמַר יְהוָה עַל־הַבָּנִים וְעַל־
 הַבָּנוֹת הַיְלִוּדִים בְּמִקְוֹם הַזֶּה וְעַל־אִמְתָּם הַיְלִדוֹת אוֹתָם וְעַל־
 אֲבוֹתָם הַמּוֹלְדִים אוֹתָם בָּאָרֶץ הַזֹּאת׃ 4 מִמּוֹתֵי תַחֲלָאִים יָמָתוּ לֹא
 יִסְפְּדוּ וְלֹא יִקְבְּרוּ לְדָמֵן עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה יְהִיוּ וּבַחֲרֹב וּבַרְעָב

יכלו והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ: 5
 כי כה אמר יהוה אל-תבוא בית מרנח ואל-תלך לספוד ואל-
 תגד להם כי-אספתי את-שלומי מאת העם הזה נאם-יהוה את-
 החסד ואת-הרחמים: 6 ומתו גדלים וקטנים בארץ הזאת לא
 יקברו ולא-יספדו להם ולא יתגדד ולא יקרח להם: 7 ולא-
 יפרסו להם על-אבל לנחמו על-מת ולא-ישקו אותם כוס
 תנחומים על-אביו ועל-אמו: 8 ובית-משתה לא-תבוא לשבת
 אותם לאכל ולשתות: 9 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי
 ישראל הנני משבית מן-המקום הזה לעיניכם ובימיכם קול ששון
 וקול שמחה קול חתן וקול כלה:
 10 והיה כי תגיד לעם הזה את כל-הדברים האלה ואמרו אליך
 על-מה דבר יהוה עלינו את כל-הרעה הגדולה הזאת ומה עוננו
 ומה חטאתנו אשר חטאנו ליהוה אלהינו: 11 ואמרת אליהם על
 אשר-עזבו אבותיכם אותי נאם-יהוה וילכו אחרי אלהים אחרים
 ויעבדום וישתחוו להם ואתי עזבו ואת-תורתי לא שמרו: 12 ואתם
 הרעתם לעשות מאבותיכם והנכם הלכים איש אחרי שררות
 לבו-הרע לבלתי שמע אלי: 13 והטלתי אתכם מעל הארץ הזאת
 על-הארץ אשר לא ידעתם אתם ואבותיכם ועבדתם שם את
 אלהים אחרים יומם ולילה אשר לא-אתן לכם חנינה: 14
 לכן הנה ימים באים נאם-יהוה ולא-יאמר עוד חי-יהוה אשר
 העלה את-בני ישראל מארץ מצרים: 15 כי אם-חי-יהוה אשר
 העלה את-בני ישראל מארץ צפון ומכל הארצות אשר הדיחם
 שמה והשבתיים על-אדמתם אשר נתתי לאבותם: 16 הנני
 שלח לדיגים [לדיגים] רבים נאם-יהוה ודיגים ואחרי-כן אשלח לרבים
 צידים וצדום מעל כל-הר ומעל כל-גבעה ומגיקי הסלעים:
 17 כי עיני על-כל-דרכיהם לא נסתרו מלפני ולא-נצפן עונם
 מנגד עיני: 18 ושלמתי ראשונה משנה עונם וחטאתם על חללם
 את-ארצי בנבלת שקוציהם ותועבותיהם מלאו את-נחלתי: 19
 יהוה עזי ומעוזי ומנוסי ביום צרה
 אליך גוים יבאו מאפסי-ארץ ויאמרו
 אך-שקר נחלו אבותינו הבל ואין-בם מועיל:
 20 הועשה-לו אדם אלהים והמה לא אלהים:
 21 לכן הנני מודיעם בפעם הזאת אודיעם
 את-ידי ואת-גבורתי וידעו כי-שמי יהוה: 22
 17:1 חטאת יהודה כתובה בעט ברזל
 בצפרן שמיר חרושה על-לוח לבם
 ולקרנות מזבחותיכם: 2 כזכר בניהם
 מזבחותם ואשריהם על-עץ רענן על גבעות הגבהות: 3 הררי בשדה
 חילך כל-אוצרותיך לבו אתן

במתוך בחטאת בכל־גבוליה: 4
 4 ושמטתה ובך מנחלתך אשר נתתי לך
 והעבדתך את־איביך בארץ אשר לא־ידעת
 כי־אש קדחתם באפי עד־עולם תוקד: 5
 5 כה | אמר יהוה
 ארור הגבר אשר יבטח באדם ושם בשר זרעו
 ומן־יהוה יסור לבו:
 6 והיה כערער בערבה ולא יראה כי־יבוא טוב
 ושכן חררים במדבר ארץ מלחה ולא תשב: 7
 7 ברוד הגבר אשר יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו:
 8 והיה כעץ | שתול על־מים ועל־יובל ישלח שרשיו
 ולא ירא [יראה] כי־יבא חם והיה עלהו רענן
 ובשנת בצרת לא ידאג ולא ימיש מעשות פרי:
 9 עקב הלב מכל ואנש הוא מי ידענו:
 10 אני יהוה חקר לב בחן כליות
 ולתת לאיש כדרכו [כדרכיו] כפרי מעלליו: 11
 11 קרא דגד ולא ילד עשה עשר ולא במשפט
 בחצי ימו [ימיו] יעזבנו ובאחריתו יהיה נבל:
 12 כסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשנו:
 13 מקנה ישראל יהוה כל־עזביך יבשו
 יסורי [וסורי] בארץ יכתבו כי עזבו מקור מים־חיים את־יהוה: 14
 14 רפאני יהוה וארפא הושיעני ואושעה כי תהלתי אֶת־ה:
 15 הנה־המה אמרים אלי איה דבר־יהוה יבוא נא:
 16 ואני לא־אצתי | מרעה אחרוך ויום אנוש לא התאויתי
 אֶת־ה ידעת מוצא שפתי נכח פניך הִיָּה:
 17 אל־תהיה־לי למחתה מחסי־אֶת־ה ביום רעה:
 18 יבשו רדפי ואל־אבשה אני יחתו הִמָּה ואל־אחֶתֶה אני
 הִבִּיא עליהם יום רעה ומשנה שברון שברם: 19
 19 כה־אמר יהוה אלי הִלֵּךְ ועמדת בשער בני־עם [העם] אשר יבאו בו
 מלכי יהודה ואשר יצאו בו ובכל שערי ירושלים: 20 ואמרת אליהם
 שמעו דבר־יהוה מלכי יהודה וכל־יהודה וכל־ישבי ירושלים
 הבאים בשערים האלה: 21 כה אמר יהוה השמרו בנפשותיכם
 ואל־תשאו משא ביום השבת והבאתם בשערי ירושלים: 22 ולא־
 תוציאו משא מבתיכם ביום השבת וכל־מלאכה לא תעשו וקדשתם
 את־יום השבת כאשר צויתי את־אבותיכם: 23 ולא שמעו ולא הטו
 את־אזנם ויקשו את־ערפם לבלתי שומע [שמוע] ולבלתי קחת מוסר:
 24 והיה אם־שמע תשמעון אלי נאם־יהוה לבלתי | הִבִּיא משא בשערי
 העיר הזאת ביום השבת ולקדש את־יום השבת לבלתי עשות־בה [בן]
 כל־מלאכה: 25 ובאו בשערי העיר הזאת מלכים | ושרים ישיבים

על־כֹּסֶא דְּוֹד רִכְבִּים | בְּרִכְבּ וּבִסּוּסִים הִמָּה וְשָׂרֵיהֶם אִישׁ יְהוּדָה
וַיִּשְׁבִּי יְרוּשָׁלַם וַיִּשְׁבַּה הָעִיר־הַזֹּאת לְעוֹלָם: 26 וּבָאוּ מֵעַרְי־יְהוּדָה
וּמִסְבִּיבוֹת יְרוּשָׁלַם וּמֵאֶרֶץ בְּנֵי־מִן וּמִן־הַשְּׂפֵלָה וּמִן־הָהָר וּמִן־הַנֶּגֶב
מִבָּאִים עוֹלָה וְזָבַח וּמִנְחָה וּלְבוֹנָה וּמִבָּאִי תוֹדָה בֵּית יְהוָה: 27 וְאִם־
לֹא תִשְׁמְעוּ אֵלַי לְקַדֵּשׁ אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת וּלְבַלְתִּי | שָׂאת מִשָּׂא וּבֹא
בְּשַׁעְרֵי יְרוּשָׁלַם בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת וְהִצַּתִּי אֵשׁ בְּשַׁעְרֶיהָ וְאָכְלָה אֶרְמֹנוֹת
יְרוּשָׁלַם וְלֹא תִכְבֶּה: פ

18:1 הַדְּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר: 2 קוּם
וַיְרַדְתָּ בֵּית הַיּוֹצֵר וְשָׂמָה אֲשַׁמְיַעְךָ אֶת־דְּבָרַי: 3 וְאָרַד בֵּית הַיּוֹצֵר וְהִנְהוּ
[וְהִנְהוּ][וְהוּא] עֲשֵׂה מְלָאכָה עַל־הָאֲבָנִים: 4 וְנִשְׁחַת הַכְּלִי אֲשֶׁר הוּא עֲשֵׂה
בְּחֹמֶר בֵּיד הַיּוֹצֵר וְשָׁב וַיַּעֲשֵׂהוּ כְּלִי אַחֵר כְּאֲשֶׁר יִשֵּׁר בְּעֵינֵי הַיּוֹצֵר
לַעֲשׂוֹת: פ 5 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: 6 הַכִּיּוֹצֵר הַזֶּה לֹא־
אוֹכַל לַעֲשׂוֹת לָכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהוָה הִנֵּה כַחֲמֹר בֵּיד הַיּוֹצֵר
כִּן־אַתֶּם בְּיַד בֵּית יִשְׂרָאֵל: ס 7 רַגַע אֲדַבֵּר עַל־גּוֹי וְעַל־
מַמְלָכָה לְנַתּוֹשׁ וּלְנַתּוֹץ וּלְהַאֲבִיד: 8 וְשָׁב הַגּוֹי הַהוּא מִרְעֵתוֹ אֲשֶׁר
דִּבַּרְתִּי עָלָיו וְנִחַמְתִּי עַל־הִרְעָה אֲשֶׁר חֲשַׁבְתִּי לַעֲשׂוֹת לוֹ: ס
9 וְרַגַע אֲדַבֵּר עַל־גּוֹי וְעַל־מַמְלָכָה לְבַנֹּת וּלְנַטֵּעַ: 10 וְעֲשֵׂה הִרְעָה [הִרְעַע]
בְּעֵינֵי לְבַלְתִּי שָׁמַע בְּקוֹלִי וְנִחַמְתִּי עַל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר אִמַּרְתִּי לְהִיטִיב
אוֹתוֹ: ס 11 וְעַתָּה אֲמַר־נָא אֶל־אִישׁ־יְהוּדָה וְעַל־יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם
לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה הִנֵּה אֲנֹכִי יוֹצֵר עֲלֵיכֶם רָעָה וְחָשַׁב עֲלֵיכֶם
מַחֲשָׁבָה שׁוֹבוּ נָא אִישׁ מִדְּרָכּוֹ הִרְעָה וְהִיטִיבוּ דְרָכֵיכֶם וּמַעַלְלֵיכֶם:
12 וְאָמְרוּ נוֹאֵשׁ כִּי־אַחֲרַי מַחֲשַׁבוֹתֵינוּ נִלְךְ וְאִישׁ שָׂרְרוֹת לְבוֹהֲרַע
נַעֲשֵׂה: ס

13 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה
שְׂאֲלוּ־נָא בְּגוֹיִם מִי שָׁמַע כְּאַלֶּה
שְׁעָרֶת עֲשֵׂתָה מֵאֵד בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל:
14 הַיַּעֲזֹב מִצּוֹר שְׂדֵי שָׁלֵג לְבָנוֹן
אִם־יִנְתָּשׁוּ מֵיַם זָרִים קָרִים נוֹזְלִים:
15 כִּי־שָׁכַחְנִי עַמִּי לְשׂוֹא יִקְטְרוּ
וַיִּכְשְׁלוּם בְּדַרְכֵיהֶם שְׁבִילֵי עוֹלָם
לְלַכֹּת נְתִיבוֹת דֶּרֶךְ לֹא סְלוּלָה:
16 לְשׂוֹם אֶרֶצָם לְשָׂמָה שְׂרוּקַת [שְׂרִיקוֹת] עוֹלָם
כֹּל עוֹבֵר עָלֶיהָ יִשֵּׁם וַיִּנִּיד בְּרֹאשׁוֹ:
17 כְּרוּחַ־קָדִים אֲפִיצֵם לְפָנַי אוֹיֵב
עָרְף וְלֹא־פָנִים אֲרֹאם בַּיּוֹם אֲיַדֵּם: ס
18 וַיֹּאמְרוּ לָכוּ וְנִחַשְׁבָה עַל־יִרְמְיָהוּ מַחֲשַׁבוֹת כִּי לֹא־תֵאבֵד תּוֹרָה
מִכֶּהֶן וְעֲזָה מִחַכְּם וְדַבָּר מִנְּבִיא לָכוּ וְנִכְהוּ בְּלִשׁוֹן וְאֶל־נִקְשִׁיבָה
אֶל־כָּל־דְּבָרָיו:
19 הַקְּשִׁיבָה יְהוָה אֵלַי וְשָׁמַע לְקוֹל יְרִיבִי:

20 הישלים תחת-טובה רעה כי-כרו שוחה לנפשי זכר | עמדי לפניך לדבר עליהם טובה להשיב את-חמתך מהם:

21 לכן תן את-בניהם לרעב והגרם על-ידי-חרב ותהינה נשיהם שכלות ואלמנות

ואנשיהם יהיו הרגי מות בחוריהם מכי-חרב במלחמה:
22 תשמע זעקה מבתיהם כי-תביא עליהם גדוד פתאם כי-כרו שיחה [שוחה] ללכדני ופחים טמנו לרגלי:

23 ואתה יהיה ידעת את-כל-עצתם עלי למות אל-תכפר על-עונם וחטאתם מלפניך אל-תמחי

והיו [ויהיו] מכשלים לפניך בעת אפך עשה בהם: ס

19:1 כה אמר יהוה הלוך וקנית בקבוק יוצר חרש ומזקני העם ומזקני הכהנים: 2 ויצאת אל-גיא בן-הנם אשר פתח

שער החרסות [החרסית] וקראת שם את-הדברים אשר-אדבר אליך:
3 ואמרת שמעו דבר-יהוה מלכי יהודה וישבי ירושלם כה-אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מביא רעה על-המקום הזה אשר כל-שמעה תצלנה אזניו:

4 יען | אשר עזבני וינכרו את-המקום

הזה ויקטרו-בו לאלהים אחרים אשר לא-ידעום המה ואבותיהם ומלכי יהודה ומלאו את-המקום הזה דם נקים: 5 ובנו את-במות הבעל לשרף את-בניהם באש עלות לבעל אשר לא-צויתי ולא דברתי ולא עלתה על-לבי: פ 6 לכן הנה-ימים באים נאם

יהוה ולא-יקרא למקום הזה עוד התפת וגיא בן-הנם כי אם-גיא ההרגה: 7 ובקתי את-עצת יהודה וירושלם במקום הזה והפלתים בחרב לפני איביהם וביד מבקשי נפשם ונתתי את-נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת הארץ: 8 ושמתיו את-העיר הזאת לשמה ולשרקה כל עבר עליה ישם וישרק על-כל-מכתה: 9 והאכלתים את-בשר בניהם ואת בשר בנותיהם ואיש בשר-רעהו יאכלו במצור

ובמצוק אשר יציקו להם איביהם ומבקשי נפשם: 10 ושברת הבקבוק לעיני האנשים ההלכים אותך: 11 ואמרת אליהם כה אמר | יהוה צבאות ככה אשבר את-העם הזה ואת-העיר הזאת כאשר ישבר את-כלי היוצר אשר לא-יוכל להרפה עוד ובתפת יקברו מאין מקום לקבור: 12 כן-אעשה למקום הזה נאם-יהוה

וליושביו ולתת את-העיר הזאת כתפת: 13 והיו בתי ירושלם ובתי מלכי יהודה כמקום התפת הטמאים לכל הבתים אשר קטרו על-נגותיהם לכל צבא השמים והסך נסכים לאלהים אחרים: פ

14 ויבא ירמיהו מהתפת אשר שלחו יהוה שם להנבא ויעמד בחצר בית-יהוה ויאמר אל-כל-העם: ס

15 כה-אמר יהוה צבאות

אלהי ישראל הנני מבי [מביא] אל-העיר הזאת ועל-כל-עריה את כל-

הָרָעָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עָלֶיךָ כִּי הִקְשׂוּ אֶת-עַרְפֹּם לְבַלְתִּי שְׁמוֹעַ
אֶת-דְּבָרִי:

- 20:1 וַיִּשְׁמַע פֶּשְׁחוֹר בֶּן-אֹמֶר הַכֹּהֵן וְהוּא פֹקִיד נָגִיד בְּבֵית
יְהוָה אֶת-יְרֵמְיָהוּ נָבִיא אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: 2 וַיָּכֹה פֶּשְׁחוֹר אֶת
יְרֵמְיָהוּ הַנְּבִיא וַיִּתֵּן אֹתוֹ עַל-הַמַּהְפֶּכֶת אֲשֶׁר בַּשַּׁעַר בְּנִימָן הָעֶלְיוֹן
אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה: 3 וַיְהִי מִמַּחֲרַת וַיֵּצֵא פֶּשְׁחוֹר אֶת-יְרֵמְיָהוּ מִן-
הַמַּהְפֶּכֶת וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְרֵמְיָהוּ לֹא פֶּשְׁחוֹר קָרָא יְהוָה שְׁמוֹךְ כִּי אִם-
מְגוֹר מִסְבִּיב: פ 4 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה הַנְּנִי נִתְנַךְ לְמְגוֹר לְךָ
וּלְכָל-אֲהַבְיֶךָ וּנְפַלּוּ בַחֲרֹב אִיבֵיהֶם וְעֵינֶיךָ רְאוּת וְאֶת-כָּל-יְהוּדָה
אֲתָן בְּיַד מֶלֶךְ-בָּבֶל וְהִגְלִם בְּבִלְיָה וְהִכֶם בַּחֲרֹב: 5 וְנִתַּתִּי אֶת-כָּל-
חֶסֶן הָעִיר הַזֹּאת וְאֶת-כָּל-יְגִיעָהּ וְאֶת-כָּל-יִקְרָהּ וְאֶת כָּל-אוֹצְרוֹת
מַלְכֵי יְהוּדָה אֲתָן בְּיַד אִיבֵיהֶם וּבְזוּזוֹם וּלְקַחוּם וְהִבִּיאוּם בְּבִלְיָה:
6 וְאִתָּה פֶּשְׁחוֹר וְכָל יֹשְׁבֵי בֵיתְךָ תֵּלְכוּ בַשָּׁבִי וּבְבָל תָּבוֹא וְשֵׁם
תָּמוֹת וְשֵׁם תִּקְבְּרִי אִתָּהּ וְכָל-אֲהַבְיֶךָ אֲשֶׁר-נִבְּאתָ לָהֶם בַּשָּׁקָר: ס
7 פְּתִיתֵנִי יְהוָה וְאֶפֶת חֲזַקְתֵּנִי וְתוֹכַל
הֵייתִי לְשַׁחֲוֹק כָּל-הַיּוֹם כֹּלָה לַעֲגֹ לִי:
8 כִּי-מִדֵּי אֲדַבֵּר אֲזַעַק חֲמָס וְשׁוֹד אֶקְרָא
כִּי-הָיָה דִבַּר-יְהוָה לִי לְחֲרָפָה וּלְקָלָס כָּל-הַיּוֹם:
9 וְאָמַרְתִּי לֹא-אֲזַכְּרֶנּוּ וְלֹא-אֲדַבֵּר עוֹד בַּשְּׁמוֹ
וְהָיָה בִלְבָבִי כְאֵשׁ בַּעֲרַת עֵצִר בַּעֲצַמְתִּי
וְנִלְאִיתִי כָּלְכָל וְלֹא אוֹכַל:
10 כִּי שָׁמַעְתִּי דְבַת רַבִּים מְגוֹר מִסְבִּיב הַגִּידוּ וְנִגִּידְנוּ
כָּל אֲנוֹשׁ שְׁלוֹמֵי שְׁמַרְי צַלְעֵי
אוֹלֵי יַפְתָּה וְנוֹכְלָה לוֹ וְנִקְחָה נִקְמַתְנוּ מִמֶּנּוּ:
11 וַיְהִינָה אוֹתִי כַגְּבוֹר עָרִיץ עַל-כֵּן רָדַפְנִי יִכְשְׁלוּ וְלֹא יִכְלוּ
בָשׂוּ מְאֹד כִּי-לֹא הִשְׁפִּילוּ כְלִמַּת עוֹלָם לֹא תִשְׁכַּח:
12 וַיְהִינָה צְבָאוֹת בַּחֵן צַדִּיק רָאָה כְלִיּוֹת וְלֹב
אֲרָאָה נִקְמַתְךָ מֵהֶם כִּי אֵלֶיךָ נִגְלִיתִי אֶת-רִיבִי: ס
13 שִׁירוּ לַיהוָה הַלְלוּ אֶת-יְהוָה
כִּי הֲצִיל אֶת-נַפְשׁ אַבְיּוֹן מִיַּד מִרְעִים: ס
14 אֲרֹר הַיּוֹם אֲשֶׁר יִלְדֵתִי בּוֹ
יּוֹם אֲשֶׁר-יִלְדֵתֵנִי אֲמִי אֵל-יְהִי בְרוּךְ:
15 אֲרֹר הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּשָׂר אֶת-אָבִי לֵאמֹר
יִלְדֵ-לְךָ בֶּן זָכָר שְׂמֵחַ שְׂמֵחָהוּ:
16 וְהָיָה הָאִישׁ הַהוּא כְּעֵרִים אֲשֶׁר-הִפִּךְ יְהוָה וְלֹא נָחַם
וְשָׁמַע זַעֲקָה בְּבִקְרָה וּתְרוּעָה בְּעַת צְהָרִים:
17 אֲשֶׁר לֹא-מוֹתַתֵּנִי מִרְחֹם וַתְּהִי-לִי אֲמִי קְבָרִי
וּרְחֻמָּה הִרַת עוֹלָם: 18 לָמָּה זֶה מִרְחֹם יֵצְאתִי
לְרְאוֹת עָמָל וַיִּגְוֹן וַיִּכְלוּ בְּבִשְׁת יָמָי: פ

21:1 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בשלח אליו המלך צדקיהו את פשחור בן מלכיה ואת צפניה בן מעשיה הכהן לאמר: 2 דרשנא בעדנו את יהוה כי נבוכדראצר מלך בבל נלחם עלינו ואלי יעשה יהוה אותנו ככל נפלאותיו ויעלה מעלינו: ס 3 ויאמר ירמיהו אליהם כה תאמרו אל צדקיהו: 4 כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני מסב את כלי המלחמה אשר בידכם אשר אתם נלחמים בם את מלך בבל ואת הכשדים הצרים עליכם מחוץ לחומה ואספתי אותם אל תוך העיר הזאת: 5 ונלחמתי אני אתכם ביד נטויה ובורוע חזקה ובארץ ובחמה ובקצף גדול: 6 והפיתי את יושבי העיר הזאת ואת האדם ואת הבהמה בדבר גדול ימתו: 7 ואחרי כן נאם יהוה אתן את צדקיהו מלך יהודה ואת עבדיו ואת העם ואת הנשאים בעיר הזאת מן הדבר ומן החרב ומן הרעב ביד נבוכדראצר מלך בבל וביד איביהם וביד מבקשי נפשם והכם לפי חרב לא יחוס עליהם ולא יחמל ולא ירחם: 8 ואל העם הזה תאמר כה אמר יהוה הנני נתן לפניכם את דרך החיים ואת דרך המות: 9 הישב בעיר הזאת ימות בחרב וברעב ובדבר והיוצא ונפל על הכשדים הצרים עליכם יחיה ויחיה ויהיה לו נפשו לשלל: 10 כי שמתי פני בעיר הזאת לרעה ולא לטובה נאם יהוה ביד מלך בבל תנתן ושרפה באש: ס 11 ולבית מלך יהודה שמעו דבר יהוה: 12 בית דוד כה אמר יהוה דינו לבקר משפט והצילו גזול מיד עושק פן תצא כאש חמתי ובערה ואין מכבה מפני רע מעלליהם [מעלליכם]: 13 הנני אליך ישיבת העמק צור המישר נאם יהוה האמרים מי יחת עלינו ומי יבוא במעונותינו: 14 ופקדתי עליכם כפרי מעלליכם נאם יהוה והצתי אש ביערה ואכלה כל סביביה: ס

22:1 כה אמר יהוה רד בית מלך יהודה ודברת שם את הדבר הזה: 2 ואמרת שמע דבר יהוה מלך יהודה הישב על כסא דוד אתה ועבדיך ועמך הבאים בשערים האלה: ס 3 כה א אמר יהוה עשו משפט וצדקה והצילו גזול מיד עשוק וגר יתום ואלמנה אל תתנו אל תחמסו ודם נקי אל תשפכו במקום הזה: 4 כי אם עשו תעשו את הדבר הזה ובאו בשערי הבית הזה מלכים יושבים לדוד על כסאו רכבים ברכב ובסוסים הוא ועבדו [ועבדיו] ועמו: 5 ואם לא תשמעו את הדברים האלה בי נשבעתי נאם יהוה כי לחרבה יהיה הבית הזה: ס 6 כי כה א אמר יהוה על בית מלך יהודה

- גלעד אתה לי ראש הלבנון
אם לא אשיתך מדבר ערים לא נושבה [נושבו]:
7 וקדשתי עליך משחתים איש וכליו
וכרתו מבקר ארזיך והפילו על-האש:
8 ועברו גוים רבים על העיר הזאת ואמרו איש אל-רעהו על-מה
עשה יהוה ככה לעיר הגדולה הזאת: 9 ואמרו על אשר עזבו את-
ברית יהוה אלהיהם וישתחוו לאלהים אחרים ויעבדום: ○
10 אל-תבכו למת ואל-תגדו לו בכו בכו להלך
כי לא ישוב עוד וראה את-ארץ מולדתו: ○
11 כי כה אמר-יהוה אל-שלם בן-יאשיהו מלך יהודה המלך
תחת יאשיהו אביו אשר יצא מן-המקום הזה לא-ישוב שם עוד:
12 כי במקום אשר-הגלו אתו שם ימות ואת-הארץ הזאת לא-
יראה עוד: ○
13 הוי בנה ביתו בלא-צדק ועליותיו בלא משפט
ברעהו יעבד חנם ופעלו לא יתן-לו:
14 האמר אבנה-לי בית מדות ועליות מרווחים
וקרע לו חלוני וספון בארו ומשוח בשֶׁשֶׁר:
15 התמלך כי אתה מתחרה בארו
אביך הלוא אכל ושֶׁה
ועשה משפט וצדקה אז טוב לו: 16 הן דין-עני ואביון אז טוב
הלוא-היא הדעת אתי נאם-יהוה:
17 כי אין עיניך ולבך כי אם-על-בצעך
ועל דם-הנקי לשפוך ועל-העשק ועל-המרוצה לעשות: ○
18 לכן כה-אמר יהוה אל-יהויקים בן-יאשיהו מלך יהודה
לא-יספדו לו הוי אחי והוי אחות
לא-יספדו לו הוי ארון והוי הדח:
19 קבירת חמור יקבר סחוב והשלך מהלאה לשערי ירושלים: ○
20 עלי הלבנון וצעקי ובבשן תני קולך
וצעקי מעברים כי נשברו כל-מאהביך:
21 דברתי אליך בשלותיך אמרת לא אשמע
זה דרכך מנעוריך כי לא-שמעת בקולי:
22 כל-רעיך תרעה-רוח ומאהביך בשבי ילכו
כי אז תבשי ונכלמת מכל רעתך:
23 ישבתי [ישבת] בלבנון מקננתי [מקננת] בארזים
מה-נחנת בבא-לך חבלים חיל כילדה:
24 חי-אני נאם-יהוה כי אם-יהיה כגיהו בן-יהויקים מלך יהודה
חותם על-יד ימיני כי משם אתקנך: 25 ונתתיך ביד מבקשי נפשך
וביד אשר-אתה יגור מפניהם וביד נבוכדראצר מלך-בבל וביד
הכשדים: 26 והטלתי אתך ואת-אמך אשר ילדתך על הארץ

אחרת אשר לא ילדתם שם ושם תמותו: 27 ועל הארץ אשר הם
מנשאים את נפשם לשוב שם שמה לא ישובו: ◦
28 העצב נבזה נפון האיש הזה כגיהו אם כלי אין חפץ בו
מדוע הוטלו הוא וזרעו והשלכו על הארץ אשר לא ידעו:
29 ארץ ארץ ארץ שמעי דבר יהוה: ◦ 30 כה אמר יהוה
כתבו את האיש הזה עירי גבר לא יצלה בימיו כי לא יצלה
מזרעו איש ישב על כסא דוד ומשל עוד ביהודה:
23:1 הוי רעים מאבדים ומפצים את צאן מרעיתי נאם יהוה:
2 לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל על הרעים הרעים את
עמי אתם הפצתם את צאני ותדחום ולא פקדתם אתם הנני פקד
עליכם את רע מעלליכם נאם יהוה: 3 ואני אקבץ את שארית
צאני מכל הארצות אשר הדחתני אתם שם והשבתי אתהן על-
גוהן ופרו ורבו: 4 והקמתי עליהם רעים ורעום ולא יראו עוד
ולא יחתו ולא יפקדו נאם יהוה: ◦
5 הנה ימים באים נאם יהוה והקמתי לדוד צמח צדיק
ומלך מלך והשכיל ועשה משפט וצדקה בארץ:
6 בימיו תושע יהודה וישראל ישכן לבטח
וזה שמו אשר יקראו יהוה ו צדקנו: ◦
7 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמרו עוד חי יהוה אשר
העלה את בני ישראל מארץ מצרים: 8 כי אם חי יהוה אשר
העלה ואשר הביא את זרע בית ישראל מארץ צפונה ומכל
הארצות אשר הדחתים שם וישבו על אדמתם: ◦
9 לנבאים נשבר לבי בקרבי רחפו כל עצמותי
הייתי כאיש שכור וכגבר עברו יין
מפני יהוה ומפני דברי קדשו:
10 כי מנאפים מלאה הארץ
כי מפני אלה אבלה הארץ יבשו נאות מדבר
ותחי מרוצתם רעה וגבורתם לא-כן:
11 כי גם נביא גם כהן חנפו גם בביתי מצאתי רעתם נאם יהוה:
12 לכן יהיה דרכם להם כחלקקות באפלה ידחו ונפלו בה
כי אביא עליהם רעה שנת פקדתם נאם יהוה:
13 ובנביאי שמרון ראיתי תפלה
הנבאו בבעל ויתעו את עמי את ישראל: ◦
14 ובנבאי ירושלים ראיתי שערורה
נאוף והלך בשקר וחזקו ידי מרעים
לבלתי שבו איש מרעתו
היו לי כלם כסדם וישביה בעמרה: ◦
15 לכן כה אמר יהוה צבאות על הנבאים
הנני מאכיל אותם לענה והשקתים מי ראש

כִּי מֵאֵת נְבִיאֵי יְרוּשָׁלַם יֵצֵא חֲנֹפֶה לְכָל־הָאָרֶץ: פ

16 כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת

אֶל־תִּשְׁמְעוּ עַל־דְּבַרֵי הַנְּבִאִים הַנְּבִאִים לָכֶם מִהַבְּלִים הַמָּה אֲתֹכֶם
חֲזוֹן לִבָּם יִדְּבְרוּ לֹא מִפִּי יְהוָה:

17 אֹמְרִים אֲמֹר לְמִנְאֲצֵי דְבַר יְהוָה שְׁלוֹם יִהְיֶה לָכֶם

וְכָל הַלֶּךְ בַּשָּׂרָרוֹת לְבוֹ אֲמָרוּ לֹא־תָבוֹא עֲלֵיכֶם רָעָה:

18 כִּי מִי עֹמֵד בְּסוּד יְהוָה וַיֵּרָא וַיִּשְׁמַע אֶת־דְּבָרוֹ מִי־הַקְּשִׁיב
דְּבָרֵי [דְּבָרוֹ] וַיִּשְׁמַע: ס

19 הִנֵּה | סִעֲרַת יְהוָה חֲמָה יֵצֵא וְסַעַר מִתְחַלֵּל

עַל רֹאשׁ רִשְׁעִים יִחֹל: 20 לֹא יָשׁוּב אֶף־יְהוָה

עַד־עֲשֵׂתוֹ וְעַד־הַקִּימוֹ מְזֻמּוֹת לְבוֹ

בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים תִּתְּבוֹנְנוּ בָּהּ בִּינָה:

21 לֹא־שָׁלַחְתִּי אֶת־הַנְּבִאִים וְהֵם רָצוּ

לֹא־דִבַּרְתִּי אֲלֵיהֶם וְהֵם נָבְאוּ:

22 וְאִם־עָמְדוּ בְּסוּדֵי וַיִּשְׁמְעוּ דְבַרִּי אֶת־עַמִּי

וַיִּשְׁבוּ מִדְּרָכָם הָרַע וּמִרַע מֵעַלְלֵיהֶם: ס

23 הֲאֵלֹהֵי מִקְרָב אֲנִי נֹאֵם־יְהוָה וְלֹא אֵלֹהֵי מֵרָחֵק:

24 אִם־יִסְתַּר אִישׁ בַּמִּסְתָּרִים וְאֲנִי לֹא־אֶרְאֶנּוּ נֹאֵם־יְהוָה

הֲלֹא אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֲנִי מִלֵּא נֹאֵם־יְהוָה:

25 שָׁמַעְתִּי אֵת אֲשֶׁר־אָמְרוּ הַנְּבִאִים הַנְּבִאִים בְּשִׁמִּי שֶׁקֶר לֵאמֹר

חֲלַמְתִּי חֲלַמְתִּי: 26 עַד־מָתִי הִישׁ בְּלִב הַנְּבִאִים נְבִאֵי הַשֶּׁקֶר

וְנְבִיאֵי תִרְמַת לִבָּם: 27 הַחֹשְׁבִים לְהַשְׁכִּיחַ אֶת־עַמִּי שְׁמִי

בְּחִלּוֹמָתָם אֲשֶׁר יִסְפְּרוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ כְּאֲשֶׁר שָׁכַחוּ אֲבוֹתָם אֶת־שְׁמִי

בְּבַעַל: 28 הַנְּבִיאֵי אֲשֶׁר־אֲתוּ חִלּוֹם יִסְפַּר חִלּוֹם וְאֲשֶׁר דְּבַרִּי אֲתוּ

יִדְּבַר דְּבַרֵי אֲמַת

מִה־לְתַבֵּן אֶת־הַבֵּר נֹאֵם־יְהוָה:

29 הֲלֹא כֹה דְבַרִּי כְּאִשׁ נֹאֵם־יְהוָה וְכַפְטִישׁ יִפְצֵץ סֵלַע: ס

30 לָכֵן הֲנִנִי עַל־הַנְּבִאִים נֹאֵם־יְהוָה מִנְּבִי דְבַרִּי אִישׁ מֵאֵת רַעְהוּ:

31 הֲנִנִי עַל־הַנְּבִיאִים נֹאֵם־יְהוָה הַלֹּקְחִים לְשׁוֹנָם וַיִּנְאֲמוּ נֹאֵם:

32 הֲנִנִי עַל־נְבִאֵי חֲלָמוֹת שֶׁקֶר נֹאֵם־יְהוָה וַיִּסְפְּרוּם וַיִּתְּעוּ אֶת־עַמִּי

בַּשֶּׁקֶרִיָּהֶם וּבַפְּחֻזוֹתָם וְאֲנִכִּי לֹא־שָׁלַחְתִּים וְלֹא צִוִּיתִים וְהוֹעִיל לֹא־

יֹעִילוּ לְעַם־יְהוָה נֹאֵם־יְהוָה:

33 וְכִי־יִשְׁאַלְךָ הָעָם הַזֶּה אוֹ־הַנְּבִיאֵי אוֹ־כֹהֵן לֵאמֹר מִה־מִּשָּׂא יְהוָה

וְאִמַּרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת־מִה־מִּשָּׂא וְנִטְשָׁתִי אֲתֹכֶם נֹאֵם־יְהוָה: 34 וְהַנְּבִיאֵי

וְהַכֹּהֵן וְהָעָם אֲשֶׁר יֹאמַר מִשָּׂא יְהוָה וּפְקַדְתִּי עַל־הָאִישׁ הַהוּא וְעַל־

בֵּיתוֹ:

35 כֹּה תֹאמְרוּ אִישׁ עַל־רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶל־אָחִיו מִה־עֲנָה יְהוָה

וּמִה־דְּבַר יְהוָה: 36 וּמִשָּׂא יְהוָה לֹא תִזְכְּרוּ־עוֹד כִּי הַמִּשָּׂא יִהְיֶה

לְאִישׁ דְּבָרוֹ וְהַפְּכֹתָם אֶת־דְּבַרֵי אֱלֹהִים חַיִּים יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵינוּ:

37 כה תאמר אל הנביא מה ענד יהוה ומה דבר יהוה: 38 ואם משא יהוה תאמרו לכן כה אמר יהוה יען אמרכם את הדבר הזה משא יהוה ואשלח אליכם לאמר לא תאמרו משא יהוה: 39 לכן הנני ונשיתי אתכם נשא ונטשתי אתכם ואת העיר אשר נתתי לכם ולאבותיכם מעל פני: 40 ונתתי עליכם חרפת עולם וכלמות עולם אשר לא תשכח: ס

24:1 הראני יהוה והנה שני הודאי תאנים מועדים לפני היכל יהוה אחרי הגלות נבוכדראצר מלך בבל את יכניהו בן יהויקים מלך יהודה ואת שרי יהודה ואת החרש ואת המסגר מירושלם ויבאם בבל: 2 הדיד אחד תאנים טבות מאד כתאני הבכרות והדיד אחד תאנים רעות מאד אשר לא תאכלנה מרע: ס
3 ויאמר יהוה אלי מה אתה ראה ירמיהו ואמר תאנים התאנים הטבות טבות מאד והרעות רעות מאד אשר לא תאכלנה מרע: פ
4 ויהי דבר יהוה אלי לאמר: 5 כה אמר יהוה אלהי ישראל כתאנים הטבות האלה כן אכיר את גלות יהודה אשר שלחתי מן המקום הזה ארץ כשדים לטובה: 6 ושמתי עיני עליהם לטובה והשבתיים על הארץ הזאת ובניתים ולא אהרס ונטעתיים ולא אפוש: 7 ונתתי להם לב לדעת אתי כי אני יהוה והיו לי לעם ואנכי אהיה להם לאלהים כי ישבו אלי בכל לבם: ס
8 וכתאנים הרעות אשר לא תאכלנה מרע כי כה אמר יהוה כן אתן את צדקיהו מלך יהודה ואת שריו ואת שארית ירושלם הנשארים בארץ הזאת והישבים בארץ מצרים: 9 ונתתים לזנעה [לזנעה] לרעה לכל ממלכות הארץ לחרפה ולמשל לשנינה ולקללה בכל המקומות אשר אדיחם שם: 10 ושלחתי בם את החרב את הרעב ואת הדבר עד תמם מעל האדמה אשר נתתי להם ולאבותיהם: פ

25:1 הדבר אשר היה על ירמיהו על כל עם יהודה בשנה הרבעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היא השנה הראשנית לנבוכדראצר מלך בבל: 2 אשר דבר ירמיהו הנביא על כל עם יהודה ואל כל יושבי ירושלם לאמר: 3 מן שלש עשרה שנה ליאשיהו בן אמון מלך יהודה ועד היום הזה זה שלש ועשרים שנה היה דבר יהוה אלי ואדבר אליכם אשכים ודבר ולא שמעתם: 4 ושלח יהוה אליכם את כל עבדיו הנבאים השכם ושלח ולא שמעתם ולא הטייתם את אזנכם לשמע: 5 לאמר שובו נא איש מדרכו הרעה ומרע מעלליכם ושבו על האדמה אשר נתן יהוה לכם ולאבותיכם למן עולם ועד עולם: 6 ואל תלכו

אחרי אלהים אחרים לעבדם ולהשתחנות להם ולא תכעיסו אותי במעשה ידיכם ולא ארע לכם: 7 ולא שמעתם אלי נאם יהוה

למען הכעסוני [הכעיסני] במעשה ידיכם לרע לכם: 8 לכן כה אמר
יהוה צבאות יען אשר לא שמעתם את דברי: 9 הנני שלח
ולקחתי את כל משפחות צפון נאם יהוה ואל נבוכדראצר
מלך בבל עבדי והבאתים על הארץ הזאת ועל ישיביה ועל
כל הגוים האלה סביב והחרמתים ושמתי לשמה ולשרקה
ולחרבות עולם: 10 והאבדתי מהם קול ששון וקול שמחה קול
חתן וקול בלה קול רחים ואור נר: 11 והיתה כל הארץ הזאת
לחרבה לשמה ועבדו הגוים האלה את מלך בבל שבעים שנה:
12 והיה כמלאות שבעים שנה אפקד על מלך בבל ועל הגוי
ההוא נאם יהוה את עונם ועל ארץ כשדים ושמתי אתו לשממות
עולם: 13 והבאתי ונהבאתי על הארץ הזאת את כל דברי אשר דברתי
עליה את כל הכתוב בספר הזה אשר נבא ירמיהו על כל
הגוים: 14 כי עבדו גם המה גוים רבים ומלכים גדולים
ושלמתי להם כפעלם וכמעשה ידיהם: 15

15 כי כה אמר יהוה אלהי ישראל אלי קח את כוס הנין החמה
הזאת מידי והשקיתה אתו את כל הגוים אשר אנכי שלח אותך
אליהם: 16 ושתו והתגעשו והתהללו מפני החרב אשר אנכי שלח
בינתם: 17 ואקח את הכוס מיד יהוה ואשקה את כל הגוים אשר
שלחני יהוה אליהם: 18 את ירושלם ואת ערי יהודה ואת מלכיה
את שריה לתת אתם לחרבה לשמה לשרקה ולקללה כיום
הזה: 19 את פרעה מלך מצרים ואת עבדיו ואת שריו ואת כל
עמו: 20 ואת כל הערב ואת כל מלכי ארץ העוין ואת כל
מלכי ארץ פלשתים ואת אשקלון ואת עזה ואת עקרון ואת
שארית אשדוד: 21 את אדום ואת מואב ואת בני עמון: 22 ואת
כל מלכי צר ואת כל מלכי צידון ואת מלכי האי אשר בעבר
הים: 23 ואת דדן ואת תימא ואת בוז ואת כל קצוצי פאה:
24 ואת כל מלכי ערב ואת כל מלכי הערב השכנים במדבר:
25 ואת כל מלכי זמרי ואת כל מלכי עילם ואת כל מלכי
מדי: 26 ואת כל מלכי הצפון הקרבים והרחקים איש אל אחיו
ואת כל הממלכות הארץ אשר על פני האדמה ומלך ששך
ישתה אחריהם:

27 ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
שתו ושכרו וקיו ונפלו ולא תקומו מפני החרב אשר אנכי שלח
ביניכם: 28 והיה כי ימאנו לקחת הכוס מידך לשתות ואמרת
אליהם כה אמר יהוה צבאות שתו תשתו: 29 כי הנה בעיר אשר
נקרא שמי עליה אנכי מחל להרע ואתם הנקה תנקו לא תנקו כי
חרב אני קרא על כל ישבי הארץ נאם יהוה צבאות: 30 ואתה
תנבא אליהם את כל הדברים האלה ואמרת אליהם
יהוה ממרום ישאג וממעון קדשו יתן קולו

שָׁאֵן יִשְׁאֵן עַל-נֹוֹהוּ הַיָּדָד כְּדַרְכִּים יַעֲנֶה
 אֶל כָּל-יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: 31 בָּא שָׁאוֹן עַד-קִצֵּה הָאָרֶץ
 כִּי רִיב לִיהוָה בְּגוֹיִם נִשְׁפָּט הוּא לְכָל-בֶּשֶׂר
 הַרְשָׁעִים נִתְּנָם לַחֲרֹב נֹאֵם יְהוָה: 32
 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
 הִנֵּה רָעָה יֵצֵאת מִגּוֹי אֶל-גּוֹי
 וְסָעַר גְּדוֹל יַעֲוֹר מִיַּרְכְּתֵי-אָרֶץ:
 33 וְהָיוּ חֲלָלֵי יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא מִקִּצֵּה הָאָרֶץ וְעַד-קִצֵּה הָאָרֶץ לֹא
 יִסְפְּדוּ וְלֹא יֵאָסְפוּ וְלֹא יִקְבְּרוּ לְדָמָן עַל-פְּנֵי הָאָדָמָה יִהְיוּ:
 34 הִילִילוּ הָרָעִים וְזַעֲקוּ וְהִתְפַּלְּשׁוּ אֲדִירֵי הַצֹּאֵן
 כִּי-מָלְאוּ יְמִיכֶם לַטְּבוּחַ וְתַפּוּצוֹתֵיכֶם וּנְפַלְתֶּם כְּכֹלֵי חַמְדָּה:
 35 וְאָבַד מְנוּס מִן-הָרָעִים וּפְלִיטָה מֵאֲדִירֵי הַצֹּאֵן:
 36 קוֹל צַעֲקַת הָרָעִים וַיִּלְלֶת אֲדִירֵי הַצֹּאֵן
 כִּי-שָׁדַד יְהוָה אֶת-מַרְעִיתָם: 37 וַנְּדַמוּ נְאוֹת הַשְּׁלוֹם
 מִפְּנֵי חֲרוֹן אַף-יְהוָה:
 38 עֲזַב כַּכְּפִיר סִכּוֹ כִּי-הִיטָה אַרְצָם לַשְּׁמָה
 מִפְּנֵי חֲרוֹן הַיִּזְוֶה וּמִפְּנֵי חֲרוֹן אַפּוֹ: פ
 26:1 בְּרֵאשִׁית מַמְלָכוֹת יְהוּדִים בֶּן-יִשְׁשִׁיבֵי מֶלֶךְ יְהוּדָה הָיָה
 הַדָּבָר הַזֶּה מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר: 2 כֹּה אָמַר יְהוָה עֲמֹד בַּחֲצַר בֵּית-
 יְהוָה וּדְבַרְתָּ עַל-כָּל-עָרֵי יְהוּדָה הַבָּאִים לְהַשְׁתַּחֲוֹת בֵּית-יְהוָה אֶת
 כָּל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְדַבֵּר אֵלֵיהֶם אֶל-תִּגְרַע דְּבָר: 3 אוֹלֵי
 יִשְׁמְעוּ וַיִּשְׁבוּ אִישׁ מִדְּרָכּוֹ הָרָעָה וּנְחַמְתִּי אֶל-הָרָעָה אֲשֶׁר אָנֹכִי
 חָשַׁב לַעֲשׂוֹת לָהֶם מִפְּנֵי רַע מַעַלְלֵיהֶם: 4 וְאָמַרְתָּ אֵלֵיהֶם כֹּה
 אָמַר יְהוָה אִם-לֹא תִשְׁמְעוּ אֵלַי לָלֶכֶת בְּתוֹרָתִי אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפָנֵיכֶם:
 5 לִשְׁמֹעַ עַל-דְּבַרֵי עַבְדִּי הַנְּבִאִים אֲשֶׁר אָנֹכִי שִׁלַּח אֵלֵיכֶם וְהִשְׁכַּם
 וְשִׁלַּח וְלֹא שָׁמַעְתֶּם: 6 וּנְתַתִּי אֶת-הַבַּיִת הַזֶּה כְּשִׁלְהָ וְאֶת-הָעִיר
 הַזֹּאתָ [הַזֹּאתָ] אֶתֶּן לְקַלְלָה לְכָל גּוֹיֵי הָאָרֶץ: 7 וַיִּשְׁמְעוּ הַכֹּהֲנִים
 וְהַנְּבִאִים וְכָל-הָעָם אֶת-יְרֵמְיָהוּ מְדַבֵּר אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּבֵית
 יְהוָה: 8 וַיְהִי כִכְלֹת יְרֵמְיָהוּ לְדַבֵּר אֶת כָּל-אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה לְדַבֵּר
 אֶל-כָּל-הָעָם וַיִּתְּפְּשׂוּ אֹתוֹ הַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִאִים וְכָל-הָעָם לֵאמֹר
 מוֹת תָּמוּת: 9 מִדּוּעַ נִבִּית בְּשֵׁם-יְהוָה לֵאמֹר כְּשִׁלְוֹ יִהְיֶה הַבַּיִת הַזֶּה
 וְהָעִיר הַזֹּאת תַּחֲרַב מֵאִין יוֹשֵׁב וַיִּקְהַל כָּל-הָעָם אֶל-יְרֵמְיָהוּ בְּבֵית
 יְהוָה: 10 וַיִּשְׁמְעוּ שְׁרֵי יְהוּדָה אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיַּעֲלוּ מִבֵּית-
 הַמֶּלֶךְ בֵּית יְהוָה וַיִּשְׁבוּ בַּפֶּתַח שַׁעַר-יְהוָה הַחֲדָשׁ: 11 וַיֹּאמְרוּ
 הַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִאִים אֶל-הַשָּׂרִים וְאֶל-כָּל-הָעָם לֵאמֹר מִשְׁפַּט-מוֹת
 לְאִישׁ הַזֶּה כִּי נִבֵּא אֶל-הָעִיר הַזֹּאת כְּאֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם בְּאָזְנֵיכֶם:
 12 וַיֹּאמְרוּ יְרֵמְיָהוּ אֶל-כָּל-הַשָּׂרִים וְאֶל-כָּל-הָעָם לֵאמֹר יְהוָה שִׁלְחָנִי
 לְהַנְּבִיא אֶל-הַבַּיִת הַזֶּה וְאֶל-הָעִיר הַזֹּאת אֶת כָּל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
 שָׁמַעְתֶּם: 13 וְעַתָּה הִיטִיבוּ דַרְכֵיכֶם וּמַעַלְלֵיכֶם וּשְׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה

אלהיכם וינחם יהוה אל-הַרְעָה אֲשֶׁר דָּבַר עֲלֵיכֶם: 14 וְאֲנִי הִנְנִי
בְיַדְכֶם עֲשׂוּ לִי כַטּוֹב וּכְיִשָּׁר בְּעֵינֵיכֶם: 15 אַךְ אִי יָדַע תְּדַעוּ כִּי אִם-
מִמֵּתִים אַתֶּם אֹתִי כִּי-יָדַם נַקִּי אַתֶּם נִתְּנִים עֲלֵיכֶם וְאֵל-הָעִיר הַזֹּאת
וְאֵל-יִשְׁבֵיָהּ כִּי בְאַמַּת שְׁלַחְנִי יְהוָה עֲלֵיכֶם לְדַבֵּר בְּאָזְנֵיכֶם אֵת
כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: ס 16 וַיֹּאמְרוּ הַשָּׂרִים וְכָל-הָעָם אֶל-
הַכֹּהֲנִים וְאֶל-הַנְּבִיאִים אֵיךְ לֵאמֹר הִנּוּ מִשְׁפַּט-מוֹת כִּי בִשְׁם יְהוָה
אֶלְהֵינוּ דָּבַר אֱלֵינוּ: 17 וַיִּקְמוּ אַנְשִׁים מִזִּקְנֵי הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ אֶל-כָּל-
קְהַל הָעָם לֵאמֹר: 18 מִיכָּה [מִיכָה] הַמְּוֹרֶשֶׁתִּי הִנֵּה נָבֵא בִימֵי חִזְקִיָּהוּ
מֶלֶךְ-יְהוּדָה וַיֹּאמֶר אֶל-כָּל-עַם יְהוּדָה לֵאמֹר כֹּה-אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת

צִיּוֹן שְׂדֵה תַחֲרַשׁ וִירוּשָׁלַיִם עֵינַי תִּהְיֶה וְהָר הַבַּיִת לְבַמּוֹת יַעֲר:
19 הַהֵמֶת הִמַּתְהוּ חִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ-יְהוּדָה וְכָל-יְהוּדָה הֲלֹא יֵרָא
אֶת-יְהוָה וַיִּחַל אֶת-פְּנֵי יְהוָה וַיִּנְחַם יְהוָה אֶל-הַרְעָה אֲשֶׁר-דָּבַר
עֲלֵיהֶם וַאֲנַחְנוּ עֹשִׂים רָעָה גְדוֹלָה עַל-נַפְשׁוֹתֵינוּ:

20 וְגַם-אִישׁ הָיָה מִתְּנַבְּא בִשְׁם יְהוָה אוֹרִיָּהוּ בֶן-שִׁמְעִיָּהוּ מִקְרִית
הַיַּעֲרִים וַיִּנְבֵּא עַל-הָעִיר הַזֹּאת וְעַל-הָאָרֶץ הַזֹּאת כְּכֹל דְּבָרֵי
יְרֵמְיָהוּ: 21 וַיִּשְׁמַע הַמֶּלֶךְ יְהוֹיָקִים וְכָל-גְּבוּרָיו וְכָל-הַשָּׂרִים אֶת-
דְּבָרָיו וַיִּבְקֶשׁ הַמֶּלֶךְ הַמִּיתוֹ וַיִּשְׁמַע אוֹרִיָּהוּ וַיֵּרָא וַיִּבְרַח וַיָּבֵא
מִצְרַיִם: 22 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ יְהוֹיָקִים אַנְשִׁים מִצְרַיִם אֵת אֶלְנָתָן בֶּן-
עַכְבּוֹר וְאַנְשִׁים אֵתוֹ אֶל-מִצְרַיִם: 23 וַיִּצְיָאוּ אֶת-אוֹרִיָּהוּ מִמִּצְרַיִם
וַיָּבֵאוּ אֶל-הַמֶּלֶךְ יְהוֹיָקִים וַיִּכְהוּ בְּחֶרֶב וַיִּשְׁלַךְ אֶת-נַבְלָתוֹ אֶל-
קִבְרֵי בְנֵי הָעָם: 24 אַךְ יָד אַחִי קָם בֶּן-שָׁפָן הִיטָה אֶת-יְרֵמְיָהוּ
לְבַלְתֵּי תֵת-אֹתוֹ בְּיַד-הָעָם לְהַמִּיתוֹ: פ

27:1 בְּרֵאשִׁית מַמְלַכַת יְהוֹיָקִים בֶּן-יְאוּשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה הָיָה
הַדָּבָר הַזֶּה אֶל-יְרֵמְיָה מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר: 2 כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
עֲשֵׂה לְךָ מוֹסְרוֹת וּמִטּוֹת וּנְתַתֶּם עַל-צִוְיָאֲרֶךְ: 3 וּשְׁלַחְתֶּם אֶל מֶלֶךְ
אֲדוּם וְאֶל מֶלֶךְ מוֹאָב וְאֶל מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן וְאֶל מֶלֶךְ צֹר וְאֶל מֶלֶךְ
צִדּוֹן בְּיַד מַלְאָכִים הַבָּאִים יְרוּשָׁלַם אֶל-צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה:

4 וְצוֹיַת אַתֶּם אֶל-אֲדוּנֵיהֶם לֵאמֹר כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל כֹּה תֹאמְרוּ אֶל-אֲדוּנֵיכֶם: 5 אֲנֹכִי עָשִׂיתִי אֶת-הָאָרֶץ אֶת-
הָאָדָם וְאֶת-הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָאָרֶץ בְּכַחַי הַגְּדוֹל וּבְזוּרְעֵי
הַנְּטוּיָה וּנְתַתִּיהָ לְאִשֶּׁר יִשָּׂר בְּעֵינָי: 6 וְעַתָּה אֲנֹכִי נֹתַתִּי אֶת-כָּל-
הָאָרְצוֹת הָאֵלֶּה בְּיַד נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל עַבְדִּי וְגַם אֶת-חַיַּת
הַשָּׂדֶה נֹתַתִּי לוֹ לְעַבְדּוֹ: 7 וְעַבְדּוּ אֹתוֹ כָּל-הַגּוֹיִם וְאֶת-בְּנֵי וְאֶת-
בְּנֵי בְנֵי עַד בְּאֶעֱת אֲרָצוֹ גַם-הוּא וְעַבְדּוּ בּוֹ גּוֹיִם רַבִּים וּמַלְכִים
גְּדֹלִים: 8 וְהָיָה הַגּוֹי וְהַמַּמְלָכָה אֲשֶׁר לֹא-יַעֲבְדוּ אֹתוֹ אֶת-

נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל וְאֵת אֲשֶׁר לֹא-יִתֵּן אֶת-צִוְיָאוֹ בְּעַל מֶלֶךְ
בָּבֶל בְּחֶרֶב וּבְרָעַב וּבְדָבָר אֶפְקֹד עַל-הַגּוֹי הַהוּא נְאֻם-יְהוָה עַד-
תָּמִי אַתֶּם בְּיַדוֹ: 9 וְאַתֶּם אֶל-הִשְׁמַעוּ אֶל-נְבִיאֵיכֶם וְאֶל-קַסְמֵיכֶם

וְאֵל חַלְמַתֵיכֶם וְאֵל־עֲנִיכֶם וְאֵל־כְּשָׁפֵיכֶם אֲשֶׁר־הֵם אֹמְרִים
אֵלֵיכֶם לֵאמֹר לֹא תַעֲבֹדוּ אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל׃ 10 כִּי שָׁקֵר הֵם נֹבְאִים
לָכֶם לְמַעַן הַרְחִיק אֶתְכֶם מֵעַל אֲדַמְתְּכֶם וְהִדְחִיתִי אֶתְכֶם
וְאִבְדַתֶּם׃ 11 וְהִגֹּי אֲשֶׁר יָבִיא אֶת־צִוְאוֹרוֹ בְּעַל מֶלֶךְ־בָּבֶל וְעַבְדּוֹ
וְהִנְחִיתִי עַל־אֲדַמְתּוֹ נֹאֵם־יְהוָה וְעַבְדָּהּ וְיֹשֵׁב בָּהּ׃ 12 וְאֵל־צַדִּיקִיהָ
מֶלֶךְ־יְהוּדָה דִּבְרַתִּי כְּכֹל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר הִבִּיאוּ אֶת־
צִוְאוֹרֵיכֶם בְּעַל מֶלֶךְ־בָּבֶל וְעַבְדּוֹ אִתּוֹ וְעִמּוֹ וְחִיו׃ 13 לְמַה תִּמְזַנְתּוּ
אֶתְּהָ וְעַמְּךָ בַּחֲרֹב בָּרָעַב וּבַדְּבַר כֹּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־הִגֹּי אֲשֶׁר
לֹא־יַעֲבֹד אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל׃ 14 וְאֵל־תִּשְׁמָעוּ אֶל־דְּבַרֵי הַנְּבִאִים
הָאֹמְרִים אֵלֵיכֶם לֵאמֹר לֹא תַעֲבֹדוּ אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל כִּי שָׁקֵר הֵם
נֹבְאִים לָכֶם׃ 15 כִּי לֹא שִׁלַּחְתִּים נֹאֵם־יְהוָה וְהֵם נֹבְאִים בְּשִׁמִּי לְשָׁקֵר
לְמַעַן הַדִּיחִי אֶתְכֶם וְאִבְדַתֶּם אֹתָם וְהַנְּבִאִים הַנְּבִאִים לָכֶם׃ 16 וְאֵל־
הַכֹּהֲנִים וְאֵל־כָּל־הָעָם הַזֶּה דִּבְרַתִּי לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה אֵל־
תִּשְׁמָעוּ אֶל־דְּבַרֵי נְבִיאֵיכֶם הַנְּבִאִים לָכֶם לֵאמֹר הִנֵּה כָלִי בֵּית־
יְהוָה מוֹשָׁבִים מִבְּבִלְיָה עֲתָה מֵהֲרַה כִּי שָׁקֵר הָמָּה נֹבְאִים לָכֶם׃
17 אֵל־תִּשְׁמָעוּ אֵלֵיהֶם עַבְדּוֹ אֶת־מֶלֶךְ־בָּבֶל וְחִיו לְמַה תִּהְיֶה הָעִיר
הַזֹּאת חֲרָבָה׃ 18 וְאִם־נֹבְאִים הֵם וְאִם־יֵשׁ דְּבַר־יְהוָה אֹתָם יִפְגְּעוּ־
נָא בִיהוָה צְבָאוֹת לְבִלְתִּי־בָאוּ הַכֹּלִים וְהַנּוֹתְרִים בְּבֵית־יְהוָה
וּבֵית מֶלֶךְ יְהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם בְּבִלְיָה׃ פ 19 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת אֵל־הַעֲמִידִים וְעַל־הַיָּם וְעַל־הַמְּכֻנּוֹת וְעַל־יַתַר הַכֹּלִים
הַנּוֹתְרִים בְּעִיר הַזֹּאת׃ 20 אֲשֶׁר לֹא לָקַחְם נְבוּכַדְנֶאֶצַּר מֶלֶךְ
בָּבֶל בְּגִלוֹתוֹ אֶת־יְכוֹנִיָּה [יְכוֹנִיָּה] בֶן־יְהוִי־קִים מֶלֶךְ־יְהוּדָה מִירוּשָׁלַם בְּבִלְיָה
וְאֶת־כָּל־חֲרֵי יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם׃ ס 21 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל־הַכֹּלִים הַנּוֹתְרִים בֵּית יְהוָה וּבֵית מֶלֶךְ־יְהוּדָה
וִירוּשָׁלַם׃ 22 בְּבִלְיָה יוֹבְאוּ וְשָׁמָּה יִהְיוּ עַד יוֹם פְּקֻדֵי אֹתָם נֹאֵם־
יְהוָה וְהַעֲלִיתִים וְהַשִּׁיבְתִים אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה׃ פ

28:1 וַיְהִי וּבַשָּׁנָה הַהִיא בְּרֵאשִׁית מַמְלַכַת צַדִּיקִיהָ מֶלֶךְ־יְהוּדָה
בַשָּׁנָה [בַשָּׁנָה] הַרְבַּעִית בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי אָמַר אֵלַי חֲנַנְיָה בֶן־עֲזֹר הַנְּבִיא
אֲשֶׁר מִגְּבֻעוֹן בְּבֵית יְהוָה לְעֵינַי הַכֹּהֲנִים וְכָל־הָעָם לֵאמֹר׃ 2 כֹּה־
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר שְׁבַרְתִּי אֶת־עַל מֶלֶךְ בָּבֶל׃
3 בְּעוֹד וְשָׁנָתִים יָמִים אֲנִי מְשִׁיב אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה אֶת־כָּל־כָּלִי בֵּית
יְהוָה אֲשֶׁר לָקַח נְבוּכַדְנֶאֶצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל מִן־הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיָּבִיֵאֵם
בָּבֶל׃ 4 וְאֶת־יְכוֹנִיָּה בֶן־יְהוִי־קִים מֶלֶךְ־יְהוּדָה וְאֶת־כָּל־גִּלוֹת
יְהוּדָה הַבָּאִים בְּבִלְיָה אֲנִי מְשִׁיב אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה נֹאֵם־יְהוָה כִּי
אֲשַׁבֵּר אֶת־עַל מֶלֶךְ בָּבֶל׃ 5 וַיֹּאמֶר יְרֵמְיָה הַנְּבִיא אֶל־חֲנַנְיָה הַנְּבִיא
לְעֵינַי הַכֹּהֲנִים וּלְעֵינַי כָּל־הָעָם הַעֲמִידִים בְּבֵית יְהוָה׃ 6 וַיֹּאמֶר
יְרֵמְיָה הַנְּבִיא אָמֵן כֵּן יַעֲשֶׂה יְהוָה וְקָם יְהוָה אֶת־דְּבָרֵיךָ אֲשֶׁר נִבְּאתָ
לְהָשִׁיב כָּלִי בֵּית־יְהוָה וְכָל־הַגּוֹלָה מִבְּבֶל אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה׃ 7 אֲדָּ־
שָׁמַע־נָא הַדְּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹבֵר בְּאֲזִנֶיךָ וּבְאֲזִנֵי כָל־הָעָם׃

8 הנביאים אשר היו לפני ולפניך מן העולם וינבאו אל ארצות רבות ועל ממלכות גדלות למלחמה ולרעה ולדבר: 9 הנביא אשר ינבא לשלום בבא דבר הנביא יודע הנביא אשר שלחו יהוה באמת: 10 ויקח חנניה הנביא את המוטה מעל צנאר ירמיה הנביא וישברהו: 11 ויאמר חנניה לעיני כל העם לאמר כה אמר יהוה ככה אשבר את על ונבכדנאצר מלך בבל בעוד שנתים ימים מעל צנאר כל הגוים וילך ירמיה הנביא לדרך: פ 12 ויהי דבר יהוה אל ירמיה אחרי שבור חנניה הנביא את המוטה מעל צנאר ירמיה הנביא לאמר: 13 הלוך ואמרת אל חנניה לאמר כה אמר יהוה מוטת עץ שברת ועשית תחיתיהן מטות ברזל: 14 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל על ברזל נתתי על צנאר וכל הגוים האלה לעבד את נבכדנאצר מלך בבל ועבדו וגם את חית השדה נתתי לו: 15 ויאמר ירמיה הנביא אל חנניה הנביא שמע נא חנניה לא שלחך יהוה ואתה הבטחת את העם הזה על שקר: 16 לכן כה אמר יהוה הנני משלחך מעל פני האדמה השנה אתה מת כי סרה דברת אל יהוה: 17 וימת חנניה הנביא בשנה ההיא בחדש השביעי: פ

29:1 ואלה דברי הספר אשר שלח ירמיה הנביא מירושלם אל יתר זקני הגולה ואל הכהנים ואל הנביאים ואל כל העם אשר הגלה נבוכדנאצר מירושלם בבבלה: 2 אחרי זאת יכניה המלך והגבירה והסריסים שרי יהודה וירושלם והחרש והמסגר מירושלם: 3 ביד אלעשה בן שפן וגמריה בן חלקיה אשר שלח צדקיה מלך יהודה אל נבוכדנאצר מלך בבל בבבלה לאמר: 4 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לכל הגולה אשר הגלית מירושלם בבבלה: 5 בנו בתים ושבו ונטעו גנות ואכלו את פרין: 6 קחו נשים והולידו בנים ובנות וקחו לבניכם נשים ואת בנותיכם תנו לאנשים ותלדנה בנים ובנות ורבו שם ואל תמעטו: 7 ודרשו את שלום העיר אשר הגלית אתכם שמה והתפללו בעדה אל יהוה כי בשלומה יהיה לכם שלום: פ 8 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אל ישאו לכם נביאיכם אשר בקרבכם וקסמיכם ואל תשמעו אל חלמתיכם אשר אתם מחלמים: 9 כי בשקר הם נבאים לכם בשמי לא שלחתים נאם יהוה: 10 כי כה אמר יהוה כי לפי מלאת לבבל שבעים שנה אפקד אתכם והקמתי עליכם את דברי הטוב להשיב אתכם אל המקום הזה: 11 כי אנכי ידעתי את המחשבת אשר אנכי חשב עליכם נאם יהוה מחשבות שלום ולא לרעה לתת לכם אחרית ותקנה: 12 וקראתם אתי והלכתם והתפללתם אלי ושמעתי אליכם: 13 ובקשתם אתי ומצאתם כי תדרשני בכל לבבכם: 14 ונמצאתי לכם נאם יהוה ושבת את שביתכם [שבותכם] וקבצתי אתכם מכל הגוים

וּמְכַל־הַמְקוֹמוֹת אֲשֶׁר הִדְחִיתִי אֶתְכֶם שֵׁם נָאִם יְהוָה וְהִשְׁבַּתִּי אֶתְכֶם
אֶל הַמְּקוֹם אֲשֶׁר הִגְלִיתִי אֶתְכֶם מִשָּׁם:

15 כִּי אָמַרְתֶּם הַקִּים לָנוּ יְהוָה נִבְאִים בְּבִלְהָ: ס 16 כִּי־כֹה ׀

אָמַר יְהוָה אֶל־הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב אֶל־כִּסֵּא דָוִד וְאֶל־כָּל־הָעָם הַיּוֹשֵׁב
בְּעִיר הַזֹּאת אַחֲיִכֶם אֲשֶׁר לֹא־יָצְאוּ אִתְּכֶם בְּגוֹלָה: 17 כֹּה אָמַר
יְהוָה צְבָאוֹת הַנְּנִי מִשְׁלַח בָּם אֶת־הַחֶרֶב אֶת־הָרֶעִב וְאֶת־הַדָּבָר
וְנִתְּתִי אוֹתָם כַּתְּאֵנִים הַשְּׁעָרִים אֲשֶׁר לֹא־תֹאכְלֶנָּה מִרַע: 18 וְרַדְּפִתִּי
אֲחֵרֵיהֶם בַּחֶרֶב בְּרֶעִב וּבַדָּבָר וְנִתְּתִים לַזּוּעָה [לַזְעוּדָה] לְכָל ׀ מַמְלָכוֹת
הָאָרֶץ לְאֵלֶּה וּלְשִׁמָּה וּלְשֶׁרֶקָה וּלְחֶרְפָּה בְּכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־

הִדְחִיתִים שָׁם: 19 תַּחַת אֲשֶׁר־לֹא־שָׁמְעוּ אֶל־דְּבָרֵי נָאִם־יְהוָה אֲשֶׁר־
שָׁלַחְתִּי אֵלֵיהֶם אֶת־עַבְדֵי הַנְּבִאִים הַשְּׂכֵם וְשָׁלַח וְלֹא שָׁמְעִתֶם

נָאִם־יְהוָה: 20 וְאַתֶּם שָׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה כָּל־הַגּוֹלָה אֲשֶׁר־שָׁלַחְתִּי

מִירוּשָׁלַם בְּבִלְהָ: ס 21 כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

אֶל־אַחֲבָב בֶּן־קוֹלִיָּה וְאֶל־צַדִּיקִיהוּ וְאֶל־מַעֲשִׂיָה הַנְּבִאִים לָכֶם

בְּשִׁמִּי שָׁקַר הַנְּנִי ׀ נָתַן אִתְּם בַּיָּד נְבוּכַדְרֶאֶצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וְהִכֶּם

לְעֵינֵיכֶם: 22 וְלִקַּח מֵהֶם קַלְלָה לְכָל גְּלוּת יְהוּדָה אֲשֶׁר בְּבָבֶל

לֵאמֹר יִשְׁמַךְ יְהוָה כְּצַדִּיקִיהוּ וְכַאֲחָב אֲשֶׁר־קָלַם מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּאִישׁ:

23 יַעַן אֲשֶׁר עָשׂוּ נְבִלָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּנְאַפוּ אֶת־נִשְׁוֵי רַעֲיָהֶם וַיִּדְבְּרוּ דְבַר

בְּשִׁמִּי שָׁקַר אֲשֶׁר לֹא צוּיִתֶם וְאִנְכִי הוֹיִדַע [הַיּוֹדֵעַ] וְעַד נָאִם־יְהוָה: ס

24 וְאֶל־שָׁמְעִיהוּ הַנְּחַלְמִי תֹאמַר תֹּאמַר לֵאמֹר: 25 כֹּה־אָמַר יְהוָה

צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר יַעַן אֲשֶׁר אִתָּה שְׁלַחַת בְּשִׁמְכָה

סִפְרִים אֶל־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם וְאֶל־צַפְנִיָּה בֶן־מַעֲשִׂיָּה

הַכֹּהֵן וְאֶל־כָּל־הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר: 26 יְהוָה נִתְּנָה כֹּהֵן תַּחַת יְהוֹיָדָע

הַכֹּהֵן לְהִיּוֹת פְּקִדִים בֵּית יְהוָה לְכָל־אִישׁ מִשְׁנַע וּמִתְּנַבֵּא וּנְתַתָּה

אִתּוֹ אֶל־הַמַּהֲפֶכֶת וְאֶל־הַצִּיִּנֶק: 27 וְעַתָּה לָמָּה לֹא גִעַרְתָּ בִּירְמִיָּהוּ

הַעֲנִתִּי הַמִּתְּנַבֵּא לָכֶם: 28 כִּי עַל־כֵּן שָׁלַח אֵלַיְנוּ בָּבֶל לֵאמֹר

אַרְכָּה הִיא בְּנוֹי בָתִּים וְשָׁבוּ וְנִשְׁעוּ גִנוֹת וְאָכְלוּ אֶת־פְּרִיָהֶן: 29 וַיִּקְרָא

צַפְנִיָּה הַכֹּהֵן אֶת־הַסֵּפֶר הַזֶּה בְּאָזְנֵי יְרִמְיָהוּ הַנְּבִיא: פ 30 וַיְהִי

דְּבַר־יְהוָה אֶל־יְרִמְיָהוּ לֵאמֹר: 31 שְׁלַח עַל־כָּל־הַגּוֹלָה לֵאמֹר

כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי שָׁמְעִיָּה הַנְּחַלְמִי יַעַן אֲשֶׁר נָבֵא לָכֶם שָׁמְעִיָּה וְאִנִּי

לֹא שְׁלַחְתִּיו וַיִּבְטַח אֶתְכֶם עַל־שָׁקַר: 32 לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה הַנְּנִי

פִּקֵּד עַל־שָׁמְעִיָּה הַנְּחַלְמִי וְעַל־זֶרְעוֹ לֹא־יְהִיָּה לוֹ אִישׁ ׀ יוֹשֵׁב ׀ בְּתוֹךְ־

הָעָם הַזֶּה וְלֹא־יִרְאֶה בְּטוֹב אֲשֶׁר־אֲנִי עֹשֶׂה־לְעַמִּי נָאִם־יְהוָה כִּי־

סָרָה דְבַר עַל־יְהוָה: ס

30:1 הַדָּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֶל־יְרִמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר: 2 כֹּה־

אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כְּתַב־לְךָ אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־

דִּבַּרְתִּי אֵלֶיךָ אֶל־סֵפֶר: 3 כִּי הִנֵּה יָמִים בָּאִים נָאִם־יְהוָה וְשָׁבִיתִי

אֶת־שִׁבּוֹת עַמִּי יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה אָמַר יְהוָה וְהִשְׁבַּתִּים אֶל־הָאָרֶץ

אֲשֶׁר־נָתַתִּי לְאֲבוֹתָם וַיִּרְשׁוּהָ: פ 4 וְאֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבַּר

יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְאֵל־יְהוּדָה׃ 5 כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה
 קוֹל חֲרָדָה שָׁמְעֵנוּ פֶּחַד וְאִין שָׁלוֹם׃
 6 שְׂאֵלוּ־נָא וּרְאוּ אִם־יִלֵּד זָכָר
 מִדּוֹעַ רְאִיתִי כָל־גֹּבֵר יָדָיו עַל־חֲלָצָיו כִּי־יִלְדָהּ
 וְנִהְפְּכוּ כָל־פָּנִים לִירִקוֹן׃ 7 הוּי
 כִּי גָדוֹל הַיּוֹם הַהוּא מֵאִין כַּמֶּהוּ
 וְעַתְצָרָה הִיא לִיעֲקֹב וּמִמֶּנָּה יוֹשֵׁעַ׃
 8 וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא נֹאֵם ׀ יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁבֶר עָלוּ מֵעַל צִוְאוֹתָיִךְ
 וּמוֹסְרוֹתַיִךְ אֲנַתֵּק וְלֹא־יַעֲבֹדוּ־בוּ עוֹד זָרִים׃ 9 וְעַבְדוּ אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֵיהֶם וְאֶת־דָּוִד מֶלֶכְכֶּם אֲשֶׁר אָקִים לָהֶם׃ ׀
 10 וְאַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲבֹדֵי יַעֲקֹב נֹאֵם־יְהוָה וְאֵל־תַּחַת יִשְׂרָאֵל
 כִּי הִנְנִי מוֹשִׁיעַךְ מִרְחוֹק וְאֶת־זֶרְעֶךָ מֵאֶרֶץ שָׁבִים
 וְשָׁב יַעֲקֹב וְשָׁקֵט וְשָׁאֲנָן וְאִין מִחֲרִיד׃
 11 כִּי־אַתָּה אֲנִי נֹאֵם־יְהוָה לְהוֹשִׁיעַךְ
 כִּי אַעֲשֶׂה כָל־הַבְּכָל־הַגּוֹיִם ׀ אֲשֶׁר הִפְצוֹתִיךְ שָׁם
 אֵךְ אֶתָּה לֹא־אַעֲשֶׂה כָל־הַיּוֹסֵרִיךְ לְמִשְׁפָּט וְנִקְּה לֹא אֲנַקֶּךָ׃ פ
 12 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה
 אֲנוֹשׁ לְשִׁבְרֶךָ נִחַלָה מִכְתָּרֶךָ׃
 13 אִין־דָּן דִּינֶךָ לְמִזּוֹר רַפְאוֹת תַּעֲלֶה אִין לָךְ׃
 14 כָּל־מֵאֵהֲבִיךָ שִׁכְחוֹךְ אֶתָּה לֹא יִדְרָשׁוּ
 כִּי מִכַּת אוֹיֵב הַכִּיתִיךָ מוֹסֵר אֲכַזְרִי
 עַל רֵב עוֹנֶךָ עֲצֵמוּ חַטָּאתֶיךָ׃
 15 מֵהַתְּזַעֵק עַל־שִׁבְרֶךָ אֲנוֹשׁ מִכְאֲבֶךָ
 עַל ׀ רֵב עוֹנֶךָ עֲצֵמוּ חַטָּאתֶיךָ עֲשִׂיתִי אֱלֹהֵי לָךְ׃
 16 לָכֵן כָּל־אֲכַלֶּיךָ יֹאכְלוּ וְכָל־צָרֶיךָ כָּלֶם בְּשִׁבִי יִלְכוּ
 וְהָיוּ שֹׂאֲסִיךָ לְמִשְׁסָה וְכָל־בּוֹזֶיךָ אֶתָּן לְבוֹ׃
 17 כִּי אַעֲלֶה אֲרֻכָּה לָךְ וּמִמְכּוֹתֶיךָ אֲרַפְּאֶךָ נֹאֵם־יְהוָה
 כִּי נִדְחָה קָרְאוּ לָךְ צִיּוֹן הִיא דִרְשׁ אִין לָהּ׃ ׀ 18 כֹּה ׀ אָמַר יְהוָה
 הִנְנִי־שׁוֹב שְׁבוֹת אֱהַלִי יַעֲקֹב וּמִשְׁכַּנְתִּיו אֲרַחֵם
 וְנִבְנְתָה עִיר עַל־תְּלָה וְאֲרַמּוֹן עַל־מִשְׁפָּטוֹ יֵשֵׁב׃
 19 וַיָּצֵא מֵהֶם תּוֹדָה וְקוֹל מִשְׁחִים
 וְהִרְבִּיתִים וְלֹא יִמְעָטוּ וְהִכְבִּדְתִים וְלֹא יִצְעָרוּ׃
 20 וְהָיוּ בְנֵיו כְּקֶדֶם וְעַדְתּוֹ לְפָנַי תִּכּוֹן
 וּפְקַדְתִּי עַל כָּל־לַחֲצָיו׃ 21 וְהָיָה אֲדִירוֹ מִמֶּנּוּ
 וּמִשְׁלוֹ מִקְרָבוֹ יֵצֵא וְהִקְרַבְתִּיו וְנִגַּשׁ אֵלַי
 כִּי מִי הוּא־זֶה עָרַב אֶת־לְבוֹ לְגִשְׁתִּי אֵלַי נֹאֵם־יְהוָה׃
 22 וְהִייתֶם לִי לְעַם וְאֲנִכִי אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים׃ ׀
 23 הִנֵּה ׀ סִעֲרַת יְהוָה חֲמָה יֵצֵאָה סֵעַר מִתְגּוֹרֵר
 עַל רֹאשׁ רְשָׁעִים יְחוּל׃ 24 לֹא יָשׁוּב חֲרוֹן אֶף־יְהוָה

עַד־עֲשֹׂתוֹ וְעַד־הַקִּימוֹ מִזְמוֹת לְבוֹ
 בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים הַתְּבוֹנְנוּ בָּהּ:
 31:1 בָּעֵת הַהִיא נֹאֵם יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם לְכֹל מִשְׁפָּחוֹת יִשְׂרָאֵל
 וְהִמָּה יִהְיוּ־לִי לְעָם: ס 2 כֹּה אָמַר יְהוָה
 מִצֵּא חֵן בַּמִּדְבָּר עִם שְׂרִידֵי חָרָב
 הַלֹּדֶד לְהַרְגִיעוֹ יִשְׂרָאֵל: 3 מִרְחֹק יְהוָה נִרְאָה לִי
 וְאַהֲבַת עוֹלָם אֶהְבֹּתִיךָ עַל־כֵּן מִשְׁכַּתִּיךָ חֹסֵד:
 4 עוֹד אֲבַנֶּךָ וְנִבְנִית בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל
 עוֹד תַּעֲדִי תַפִּיךָ וַיֵּצֵאת בַּמַּחֹל מִשְׁחָקִים:
 5 עוֹד תַּטְעִי כְרָמִים בְּהָרֵי שְׁמֵרוֹן נִטְעוּ נִטְעִים וַחֲלָלוּ:
 6 כִּי יִשְׂוִים קִרְאוּ נִצְרִים בְּהַר אֶפְרַיִם
 קוֹמוּ וְנַעֲלֶה צִיּוֹן אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: פ
 7 כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה
 רְנוּ לַיעֲקֹב שִׂמְחָה וְצַהֲלוּ בְּרֹאשׁ הַגּוֹיִם
 הַשְּׁמִיעוּ הַלְלוּ וְאָמְרוּ הוֹשֵׁעַ יְהוָה אֶת־עַמּוֹךְ אֶת שְׂאֲרֵית יִשְׂרָאֵל:
 8 הֲנִי מְבִיא אוֹתָם מֵאֶרֶץ צָפוֹן
 וְקִבְצֹתִים מִירְכַת־אֶרֶץ בָּם עוֹר וּפְסָח
 הָרָה וַיִּלְדַּת יַחֲדוּ קָהֵל גָּדוֹל יָשׁוּבוּ
 הָנָה: 9 בְּכִי יָבֹאוּ וּבִתְחִנּוּנִים אוֹבִילִם
 אוֹלִיכֶם אֶל־נַחֲלֵי מַיִם בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל יִכְשְׁלוּ בָּהּ
 כִּי־הִיִּיתִי לְיִשְׂרָאֵל לְאָב וְאֶפְרַיִם בְּכָרִי הוּא: ס
 10 שָׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה גּוֹיִם וְהִגִּידוּ בְּאִיִּם מִמֶּרְחֶק וְאָמְרוּ
 מִזֶּרֶה יִשְׂרָאֵל יִקְבְּצֵנוּ וְשָׁמְרוּ כְרַעַה עֲדָרוּ:
 11 כִּי־פָדָה יְהוָה אֶת־יַעֲקֹב וַיֵּאֱלֹו מִיַּד חֲזַק מִמֶּנּוּ:
 12 וַיָּבֹאוּ וְרִנְנוּ בְּמְרוֹם־צִיּוֹן וַיְנַהְרוּ אֶל־טוֹב יְהוָה
 עַל־דָּגֶן וְעַל־תֵּינִשׁ וְעַל־יִצְהָר וְעַל־בְּנֵי־צֹאן וּבְקָר
 וְהִיִּתָּה נִפְשָׁם כַּגֶּן רוּחַ וְלֹא־יִוָּסְפוּ לְדַאֲבָה עוֹד:
 13 אֲזִי תִשְׁמַח בְּתוֹלָה בַּמַּחֹל וּבְחָרִים וּזְקָנִים יַחֲדוּ
 וְהִפְכַּתִּי אֲבָלִם לְשִׁשׁוֹן וְנַחֲמַתִּים וְשִׂמְחַתִּים מִיְגוֹנָם:
 14 וְרוּחִי יִנְפֹשׁ הַכְּהֻנִּים דָּשֵׁן וְעַמִּי אֶת־טוֹבִי יִשְׁבְּעוּ
 נֹאֵם־יְהוָה: ס 15 כֹּה אָמַר יְהוָה
 קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמַע נְהִי בְכִי תִמְרוּרִים
 רַחֵל מְבַכָּה עַל־בְּנֵיהָ מֵאַנְהָ לְהַנְחֵם
 עַל־בְּנֵיהָ כִּי אֵינֶנּוּ: ס 16 כֹּה אָמַר יְהוָה
 מִנְעִי קוֹלֶךָ מִבְּכִי וְעֵינֶיךָ מִדְּמֵעָה
 כִּי יֵשׁ שָׂכָר לַפְּעֻלָּתְךָ נֹאֵם־יְהוָה וְשָׁבוּ מֵאֶרֶץ אוֹיֵב:
 17 וַיִּשְׁתַּקְּנָה לְאַחֲרֵיתְךָ נֹאֵם־יְהוָה וְשָׁבוּ בָנִים לְגִבּוֹלָם:
 ס 18 שְׁמוֹעַ שְׁמַעֲתִי אֶפְרַיִם מִתְּנוּדָד
 יִסְרַתְנִי וְאוֹסֵר כַּעֲגֹל לֹא לִמּוֹד

השיבני ואשובה כי אתה יהוה אלהי:

19 כי אחרי שובי נחמתי

ואחרי הגדעי ספקתי על ירך

בשתי וגם נכלמתי כי נשאתי חרפת געורי:

20 הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשעים

כי מדי דברי בו זכר אזכרנו עוד

על כן המו מעי לו רחם ארחמנו נאם יהוה: ס

21 הציבי לך צינים שמי לך תמרורים

שתי לביך למסלה דרך הלכתי והלכת

שובי בתולת ישראל שבי אל עריך אלה:

22 עד מתי תתחמקין הבת השובבה

כי ברא יהוה חדשה בארץ נקבה תסובב גבר: ס

23 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יאמרו את הדבר

הזה בארץ יהודה ובעריו בשובי את שבותם יברכה יהוה גוה

צדק הר הקדש:

24 וישבו בה יהודה וכל עריו יחדו אפרים

ונסעו בעדר: 25 כי הרניתי נפש עיפה וכל נפש דאבה מלאתי:

26 על זאת הקיצתי ואראה ושנתי ערבה לי: ס 27 הנה ימים

באים נאם יהוה וזרעתי את בית ישראל ואת בית יהודה זרע

אדם וזרע בהמה: 28 והיה כאשר שקדתי עליהם לנתוש ולנתוץ

ולחרס ולהאבד ולהרע כן אשקד עליהם לבנות ולנטוע נאם

יהוה: 29 בימים ההם לא יאמרו עוד

אבות אכלו בסר ושני בנים תקהינה:

30 כי אם איש בעונו ימות כל האדם האכל הבסר תקהינה

שניו: ס

31 הנה ימים באים נאם יהוה וכרתי את בית ישראל ואת בית

יהודה ברית חדשה: 32 לא כברית אשר כרתי את אבותם ביום

החזי קי בידם להוציאם מארץ מצרים אשר המה הפרו את בריתי

ואנכי בעלתי בם נאם יהוה: 33 כי זאת הברית אשר אכרת את

בית ישראל אחרי הימים ההם נאם יהוה נתתי את תורתתי בקרבם

ועל לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם:

34 ולא ילמדו עוד איש את דרעהו ואיש את אחיו לאמר דעו את

יהוה כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם נאם יהוה כי אסלח

לעונם ולחטאתם לא אזכר עוד: ס

35 כה אמר יהוה נתן שמש לאור יומם

חקת ירח וכוכבים לאור לילה

רגע היס ויהמו גליו יהוה צבאות שמו:

36 אם ימשו החקים האלה מלפני נאם יהוה

גם זרע ישראל ישבתו מהיות גוי לפני כל הימים: ס

37 כֹּה אָמַר יְהוָה

אִם יִמְדוּ שָׁמַיִם מִלְמַעְלָה וַיִּחְקְרוּ מוֹסְדֵי אָרֶץ לְמַטָּה
גַּם־אֲנִי אֲמַאֵס בְּכָל־זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַל־כָּל־אֲשֶׁר עָשׂוּ נְאֻם־יְהוָה: ס
38 הִנֵּה יָמַי ... [בָּאִיִּם] נְאֻם־יְהוָה וּנְבִנְתָה הָעִיר לִיהוָה מִמְגֹדֶל חֲנֹנָאֵל
שְׁעַר הַפְּנֵה: 39 וַיֵּצֵא עוֹד קִנְיָה [קִוֵּן] הַמִּדְבָּה נִגְדוּ עַל גְּבַעַת גָּרֵב וְנִסְבּ
גַּעְתָּה: 40 וְכָל־הַעֲמֻק הַפְּגָרִים וְהַדְּשֵׁן וְכָל־הַשְּׂרָמוֹת [הַשְּׂדֵמוֹת] עַד־נַחַל
קִדְרוֹן עַד־פְּנֵת שְׁעַר הַסּוֹסִים מִזְרָחָה קָדַשׁ לִיהוָה לֹא־יִנְתַּשׁ וְלֹא־
יִהָרַס עוֹד לְעוֹלָם: ס

32:1 הַדְּבָר אֲשֶׁר־הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה בַּשָּׁנָה [בַּשְּׁנָה] הָעֲשָׂרִית
לְצַדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה הִיא הַשָּׁנָה שְׁמֹנֶה־עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְנְבוּכַדְרֶאֱצַר:
2 וְאִזְ חֵיל מֶלֶךְ בָּבֶל צָרִים עַל־יְרוּשָׁלַם וַיִּרְמְיָהוּ הַנְּבִיא הָיָה כְּלוּא
בַּחֲצַר הַמְּטָרָה אֲשֶׁר בֵּית־מֶלֶךְ יְהוּדָה: 3 אֲשֶׁר כָּלְאוּ צַדְקִיָּהוּ
מֶלֶךְ־יְהוּדָה לֵאמֹר מִדּוּעַ אַתָּה נִבֵּא לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה הַנְּבִי נָתַן
אֶת־הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד מֶלֶךְ־בָּבֶל וּלְכֹדֶה: 4 וְצַדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה
לֹא יִמְלֹט מִיַּד הַכַּשְׂדִּים כִּי הִנֵּתָן יָנְתָן בְּיַד מֶלֶךְ־בָּבֶל וּדְבַר־פִּי עִם־
פִּי וְעֵינָיו אֶת־עֵינָיו [עֵינָיו] תִּרְאִינָה: 5 וּבָבֶל יוֹלֵךְ אֶת־צַדְקִיָּהוּ וְשֵׁם יְהוָה
עַד־פָּקְדֵי אֹתוֹ נְאֻם־יְהוָה כִּי תִלְחַמוּ אֶת־הַכַּשְׂדִּים לֹא תִצְלִיחוּ: פ
6 וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ הִנֵּה דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: 7 הִנֵּה חֲנַמְאֵל בֶּן־
שָׁלֹם הָדָךְ בָּא אֵלַיךָ לֵאמֹר קִנְיָה לֵךְ אֶת־שָׂדֵי אֲשֶׁר בְּעִנְתוֹת כִּי לֵךְ
מִשְׁפַּט הַגְּאֻלָּה לַקְּנוֹת: 8 וַיָּבֹא אֵלַי חֲנַמְאֵל בֶּן־דָּדִי כַדְבָר יְהוָה
אֶל־חֲצַר הַמְּטָרָה וַיֹּאמֶר אֵלַי קִנְיָה נָא אֶת־שָׂדֵי אֲשֶׁר־בְּעִנְתוֹת אֲשֶׁר
בְּאָרֶץ בְּנֵי־מִין כִּי־לֵךְ מִשְׁפַּט הַיְרֻשָּׁה וּלְךָ הַגְּאֻלָּה קִנְיָה לֵךְ וְאָדַע
כִּי דְבַר־יְהוָה הוּא: 9 וְאִקְנֶה אֶת־הַשָּׂדֶה מֵאֵת חֲנַמְאֵל בֶּן־דָּדִי אֲשֶׁר
בְּעִנְתוֹת וְאֲשַׁקְלֶה־לוֹ אֶת־הַכֶּסֶף שֶׁבַע־הַשְּׁקָלִים וְעֶשְׂרֵה הַכֶּסֶף:
10 וְאִכְתֹּב בְּסֵפֶר וְאַחֲתָם וְאָעַד עֲדִים וְאֲשַׁקֵּל הַכֶּסֶף בְּמֵאזְנַיִם:
11 וְאִקַּח אֶת־סֵפֶר הַמִּקְנָה אֶת־הַחֲתוּם הַמִּצְוָה וְהַחֲקִים וְאֶת־
הַגְּלוּיִ: 12 וְאֶתֵּן אֶת־הַסֵּפֶר הַמִּקְנָה אֶל־בְּרוּךְ בֶּן־נְרִיָּה בֶּן־מַחְסִיָּה
לְעֵינַי חֲנַמְאֵל דָּדִי וּלְעֵינַי הָעֲדִים הַכְּתוּבִים בְּסֵפֶר הַמִּקְנָה לְעֵינַי
כָּל־הַיְהוּדִים הַיּוֹשְׁבִים בַּחֲצַר הַמְּטָרָה: 13 וְאַצְוֶה אֶת בְּרוּךְ
לְעֵינַיָהֶם לֵאמֹר: 14 כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְקִוֵּן
אֶת־הַסֵּפֶרִים הָאֵלֶּה אֶת סֵפֶר הַמִּקְנָה הַזֶּה וְאֶת הַחֲתוּם וְאֶת
סֵפֶר הַגְּלוּי הַזֶּה וּנְתַתֶּם בְּכָל־חֶרֶשׁ לְמַעַן יַעֲמְדוּ יָמַי רַבִּים: ס
15 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד יִקְנוּ בָתַּיִם וְשָׂדוֹת
וַיְכַרְמוּ בְּאָרֶץ הַזֹּאת: פ

16 וְאֶתְפַּלֵּל אֶל־יְהוָה אַחֲרַי תְּתִי אֶת־סֵפֶר הַמִּקְנָה אֶל־בְּרוּךְ בֶּן־
נְרִיָּה לֵאמֹר: 17 אֵתָּה אֲדֹנָי יְהוָה הִנֵּה וְאַתָּה עֹשִׂית אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ בְּכַחַךְ הַגָּדוֹל וּבְזוֹרְעֶךָ הַנְּטוּיָה לֹא־יִפְלֹא
מִמֶּךָ כָּל־דְּבָר: 18 עֲשֵׂה חֶסֶד לְאֵלֶפִים וּמִשְׁלֵם עֵנִן אֲבוֹת אֶל־חֵיק
בְּנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ: 19 גְּדֹל

הַעֲצֵה וְרַב הַעֲלִילָה אֲשֶׁר-עֵינֶיךָ פְּקֻחוֹת עַל-כָּל-דֶּרֶכִי בְנֵי אָדָם
לְתֵת לְאִישׁ כְּדַרְכֵּיו וּכְפָרֵי מַעֲלָלָיו: 20 אֲשֶׁר-שָׁמַתְּ אֹתוֹת וּמִפְתֵּי
בְּאֶרֶץ-מִצְרַיִם עַד-הַיּוֹם הַזֶּה וּבִישְׂרָאֵל וּבְאָדָם וַתַּעֲשֶׂה-לָּךְ שֵׁם
כִּיּוֹם הַזֶּה: 21 וַתֵּצֵא אֶת-עַמְּךָ אֶת-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאֹתוֹת
וּבְמוֹפְתִים וּבֵיַד חֲזָקָה וּבְאֲזֻרוֹעַ נְטוּיָה וּבְמוֹרָא גְדוֹל: 22 וַתִּתֵּן לָהֶם
אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבוֹתָם לְתֵת לָהֶם אֶרֶץ זָבֶת חֶלֶב
וּדְבַשׁ: 23 וַיָּבֹאוּ וַיִּרְשׁוּ אֹתָהּ וְלֹא-שָׁמְעוּ בְּקוֹלְךָ וּבְתַרְוֹתֶיךָ [וּבְתוֹרֹתֶיךָ] לֹא-
הִלְכוּ אֶת-כָּל-אֲשֶׁר צִוִּיתָהּ לָהֶם לַעֲשׂוֹת לֹא עָשׂוּ וַתִּקְרָא אֹתָם אֶת
כָּל-הָרְעָה הַזֹּאת: 24 הִנֵּה הִסְלַלְתָּ בְּאוֹ הָעִיר לְלַכְדָּהּ וְהָעִיר נִתְּנָה
בְּיַד הַכַּשְׂדִּים הַנְּלַחְמִים עֲלֶיהָ מִפְּנֵי הַחֶרֶב וְהָרֶעַב וְהַדָּבָר וְאֲשֶׁר
דִּבַּרְתָּ הִנֵּה וְהִנֵּה רָאָה: 25 וְאֹתָהּ אָמַרְתָּ אֵלַי אֲדֹנָי יְהוִה קִנְיַתְךָ לָּךְ
הַשָּׂדֶה בַּכֶּסֶף וְהָעֵד עֲדִים וְהָעִיר נִתְּנָה בְּיַד הַכַּשְׂדִּים:
26 וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר: 27 הִנֵּה אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי כָל-
בָּשָׂר הַמִּמְנִי יִפְלֹא כָל-דְּבָר: 28 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה הַנְּנִי נָתַן אֶת-
הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד הַכַּשְׂדִּים וּבֵיַד נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל וּלְכַדְדָּה:
29 וּבָאוּ הַכַּשְׂדִּים הַנְּלַחְמִים עַל-הָעִיר הַזֹּאת וְהִצִּיתוּ אֶת-הָעִיר הַזֹּאת
בְּאֵשׁ וּשְׂרָפוּהָ וְאֵת הַבָּתִּים אֲשֶׁר קִטְרוּ עַל-גִּגּוֹתֵיהֶם לַבַּעַל וְהַסִּכּוּ
נִסְכִּים לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים לְמַעַן הַכְּעִסְנִי: 30 כִּי-הָיוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל
וּבְנֵי יְהוּדָה אַךְ עֹשִׂים הָרַע בְּעֵינֵי מִנְעֵרְתֵיהֶם כִּי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אַךְ
מַכְעִסִּים אֹתִי בְּמַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם נֹאם-יְהוָה: 31 כִּי עַל-אִפִּי וְעַל-חִמְתִּי
הִיִּתְהָ לִי הָעִיר הַזֹּאת לְמֵן-הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּנוּ אוֹתָהּ וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה
לְהַסִּירָהּ מֵעַל פְּנֵי: 32 עַל כָּל-רְעַת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר
עָשׂוּ לְהַכְּעִסְנִי הִמָּה מַלְכֵיהֶם שָׂרֵיהֶם כַּהֲנֵיהֶם וּנְבִיאֵיהֶם וְאִישׁ
יְהוּדָה וַיִּשְׁבִּי יְרוּשָׁלַם: 33 וַיִּפְּנוּ אֵלַי עֶרְפָּ וְלֹא פָנִים וּלְמַד אֹתָם
הַשֶּׁכֶם וּלְמַד וְאִינָם שֹׁמְעִים לְקַחַת מוֹסֵר: 34 וַיִּשְׁיִמוּ שְׁקוּצֵיהֶם
בְּבֵית אֲשֶׁר-נִקְרָא-שְׁמִי עָלָיו לְטִמְאָו: 35 וַיִּבְנוּ אֶת-בָּמוֹת הַבַּעַל
אֲשֶׁר וּבָנִי בֶן-הַנֶּם לְהַעֲבִיר אֶת-בְּנֵיהֶם וְאֶת-בָּנוֹתֵיהֶם לְמַלְךְ
אֲשֶׁר לֹא-צִוִּיתִים וְלֹא עֲלִיתָה עַל-לִבִּי לַעֲשׂוֹת הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת לְמַעַן
הַחֲטִי [הַחֲטִיא] אֶת-יְהוּדָה: 36 וְעַתָּה לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אֶל-הָעִיר הַזֹּאת אֲשֶׁר וְאֹתָם אֲמַרִים נִתְּנָה בְּיַד מֶלֶךְ-בָּבֶל
בַּחֶרֶב וּבָרֶעַב וּבַדָּבָר: 37 הַנְּנִי מִקְבָּצִם מִכָּל-הָאָרְצוֹת אֲשֶׁר
הִדְחַתִּים שָׁם בְּאִפִּי וּבְחִמְתִּי וּבְקֶצֶף גְּדוֹל וְהַשְׁבַּתִּים אֶל-הַמָּקוֹם
הַזֶּה וְהַשְׁבַּתִּים לְבֶטַח: 38 וְהָיוּ לִי לְעַם וְאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לְאֱלֹהִים:
39 וְנִתְּתִי לָהֶם לֵב אֶחָד וְדַרְךְ אֶחָד לִירְאָה אוֹתִי כָל-הַיָּמִים לְטוֹב
לָהֶם וּלְבִנְיָהֶם אַחֲרֵיהֶם: 40 וְכִרְתִּי לָהֶם בְּרִית עוֹלָם אֲשֶׁר לֹא-
אָשׁוּב מֵאַחֲרֵיהֶם לְהִיטִיבֵי אוֹתָם וְאֶת-יִרְאָתִי אֲתֵן בְּלִבְכֶם לְבַלְתִּי
סוּר מֵעָלַי: 41 וְשִׁשְׁתִּי עֲלֵיהֶם לְהִטִּיב אוֹתָם וּנְטַעְתִּים בְּאֶרֶץ
הַזֹּאת בְּאֵמֶת בְּכָל-לִבִּי וּבְכָל-נַפְשִׁי: 42 כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה
כַּאֲשֶׁר הִבֵּאתִי אֶל-הָעַם הַזֶּה אֶת-כָּל-הָרְעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת כֵּן אֲנִכִּי

מביא עליהם את כל הטובה אשר אנכי דבר עליהם: 43 ונקמה
השדה בארץ הזאת אשר | אתם אמרים שממה היא מאין אדם
ובהמה נתנה ביד הכשדים: 44 שדות בכסף יקנו וכתוב בספר |
וחתום והעד עדים בארץ בנימן ובסביבי ירושלים ובערי יהודה
ובערי החר ובערי השפלה ובערי הנגב כי אשיב את שבותם
נאם יהוה: פ

33:1 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו שנית והוא עודנו עצור
בחצר המצררה לאמר: 2 כה אמר יהוה עשה יהוה יוצר אותה
להכינה יהוה שמו: 3 קרא אלי ואענד ואגידה לך גדלות ובערות
לא ידעתם: ס 4 כי כה אמר יהוה אלהי ישראל על בתי
העיר הזאת ועל בתי מלכי יהודה הנתצים אל הסללות ואל
החרב: 5 באים להלחם את הכשדים ולמלאם את פגרי האדם
אשר הכיתי באפי ובחמתי ואשר הסתרתי פני מהעיר הזאת על
כל רעתם: 6 הנני מעלה לך ארכה ומרפא ורפאתים וגליתי
להם עתרת שלום ואמת: 7 והשבתי את שבות יהודה ואת שבות
ישראל ובנתים כבראשנה: 8 וטהרתים מכל עונם אשר חטאו לי
וסלחתי לכול [לכל] עונותיהם אשר חטאו לי ואשר פשעו בי: 9 והיתה
לי לשם ששון לתהלה ולתפארת לכל גויי הארץ אשר ישמעו
את כל הטובה אשר אנכי עשה אתם ופחדו ורגזו על כל הטובה
ועל כל השלום אשר אנכי עשה לה: ס 10 כה | אמר יהוה
עוד ישמע במקום הזה אשר אתם אמרים חרב הוא מאין אדם
ומאין בהמה בערי יהודה ובחצות ירושלים הנשמות מאין אדם
ומאין יושב ומאין בהמה: 11 קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול
כלה קול אמרים הודו את יהוה צבאות כי טוב יהוה כי לעולם
חסדו מבאים תודה בית יהוה כי אשיב את שבות הארץ
כבראשנה אמר יהוה: ס 12 כה אמר יהוה צבאות עוד יהיה |
במקום הזה החרב מאין אדם ועד בהמה ובכל עריו נוה רעים
מרבצים צאן: 13 בערי החר בערי השפלה ובערי הנגב ובארץ
בנימן ובסביבי ירושלים ובערי יהודה עד תעברנה הצאן על ידי
מונה אמר יהוה: ס

14 הנה ימים באים נאם יהוה והקמתי את הדבר הטוב אשר
דברתי אל בית ישראל ועל בית יהודה: 15 בימים ההם ובעת
ההיא אצמיח לדוד צמח צדקה ועשה משפט וצדקה בארץ:
16 בימים ההם תושע יהודה וירושלים תשכון לבטח ונה אשר
יקרא לה יהוה | צדקנו: ס 17 כי כה אמר יהוה לא יכרת
לדוד איש ישב על כסא בית ישראל: 18 ולכהנים הלויים לא
יכרת איש מלפני מעלה עולה ומקטיר מנחה ועשה זבח כל
הימים: ס 19 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמור: 20 כה
אמר יהוה אם תפרו את בריתי היום ואת בריתי הלילה ולבלתי

היות יומם ולילה בעתם: 21 גם בריתי תפר את דוד עבדי
מהיות לו בן מלך על כסאו ואת הלויים הכהנים משרתי: 22 אשר
לא יספר צבא השמים ולא ימד חול הים כן ארבה את זרע דוד
עבדי ואת הלויים משרתי אתי: ס 23 ויהי דבר יהוה אל-
ירמיהו לאמר: 24 הלוא ראית מה העם הזה דברו לאמר שתי
המשפחות אשר בחר יהוה בהם וימאסם ואת עמי ינאצון מהיות
עוד גוי לפניהם: ס 25 כה אמר יהוה אם לא בריתי יומם
ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי: 26 גם זרע יעקוב ודוד עבדי
אמאס מקחת מזרעו משלים אל זרע אברהם ישחק ויעקב כי-
אשוב [אשיב] את שבותם ורחמתי: ס

34:1 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה ונבוכדראצר
מלך בבל וכל חילו וכל ממלכות ארץ ממשלת ידו וכל-
העמים גלחמים על ירושלים ועל כל עריה לאמר: 2 כה-
אמר יהוה אלהי ישראל הלך ואמרת אל צדקיהו מלך יהודה
ואמרת אליו כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך-
בבל ושרפה באש: 3 ואתה לא תמלט מידו כי תפש תתפש ובידו
תנתן ועיניך את עיני מלך בבל תראינה ופיהו את פיהך ידבר
ובבל תבוא: 4 אך שמע דבר יהוה צדקיהו מלך יהודה כה-
אמר יהוה עליך לא תמות בחרב: 5 בשלום תמות וכמשפחות
אבותיך המלכים הראשנים אשר היו לפניך כן ישרפו לך והוי
אדון יספדו לך כי דבר אני דברתי נאם יהוה: ס 6 וידבר
ירמיהו הנביא אל צדקיהו מלך יהודה את כל הדברים האלה
בירושלים: 7 וחיל מלך בבל גלחמים על ירושלים ועל כל ערי
יהודה הנותרות אל לכיש ואל עזקה כי הנה נשארו בערי יהודה
ערי מבצר: פ

8 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה אחרי כרת המלך
צדקיהו ברית את כל העם אשר בירושלים לקרא להם דרור:
9 לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו העברי והעבריה חפשים
לבלתי עבד בם ביהודי אחיהו איש: 10 וישמעו כל השלימים וכל-
העם אשר באו בבית לשלח איש את עבדו ואיש את שפחתו
חפשים לבלתי עבד בם עוד וישמעו וישלחו: 11 וישבו אחרי כן
וישבו את העבדים ואת השפחות אשר שלחו חפשים ויכבשו [ויכבשו]
לעבדים ולשפחות: ס 12 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו מאת
יהוה לאמר: 13 כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי כרתי ברית
את אבותיכם ביום הוצאי אותם מארץ מצרים מבית עבדים
לאמר: 14 מקץ שבע שנים תשלחו איש את אחיו העברי אשר-
ימכר לך ועבדך שש שנים ושלחתו חפשי מעמך ולא שמעו
אבותיכם אלי ולא הטו את אזנם: 15 ותשבו אתם היום ותעשו
את הישר בעיני לקרא דרור איש לרעהו ותכרתו ברית לפני

בבית אשר נקרא שמי עליו: 16 ותשבון ותחללון את שמי ותשבון
איש את עבדו ואיש את שפחתו אשר שלחתם חפשים לנפשם
ותכבשו אתם להנות לכם לעבדים ולשפחות: ס 17 לכן
כה אמר יהוה אתם לא שמעתם אלי לקרא דרור איש לאחיו
ואיש לרעהו הנני קרא לכם דרור נאם יהוה אל החרב אל-
הדבר ואל הרעב ונתתי אתכם לזועה ולזעוה ל כל ממלכות הארץ:
18 ונתתי את האנשים העברים את ברתיו אשר לא הקימו את-
דברי הברית אשר כרתו לפני העגל אשר כרתו לשנים ויעברו
בין בתריו: 19 שרי יהודה ושרי ירושלם הסרסים והכהנים וכל
עם הארץ העברים בין בתרי העגל: 20 ונתתי אותם ביד איביהם
וביד מבקשי נפשם והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבהמת
הארץ: 21 ואת צד קיהו מלך יהודה ואת שריו אתן ביד איביהם
וביד מבקשי נפשם וביד חיל מלך בבל העלים מעליכם: 22 הנני
מצוה נאם יהוה והשבתים אל העיר הזאת ונלחמו עליה ולכדוה
ושרפה באש ואת ערי יהודה אתן שממה מאין ישב: פ
35:1 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בימי יהויקים
בן יאשיהו מלך יהודה לאמר: 2 הלוך אל בית הרכבים ודברת
אותם והבאותם בית יהוה אל אחת הלשכות והשקית אותם יין:
3 ואקח את יאזניה בן ירמיהו בן חבצניה ואת אחיו ואת כל-
בניו ואת כל בית הרכבים: 4 ואבא אתם בית יהוה אל לשכת
בני חנן בן יגדל יהו איש האלהים אשר אצל לשכת השרים
אשר ממעל ללשכת מעשיהו בן שלם שמר הסף: 5 ואתן לפני
בני בית הרכבים גבעים מלאים יין וכסות ואמר אליהם שתו-
יין: 6 ויאמרו לא נשתה יין כי יונדב בן רכב אבינו צוה עלינו
לאמר לא תשתו יין אתם ובניכם עד עולם: 7 ובית לא תבנו
וזרע לא תזרעו וכרם לא תטעו ולא יהיה לכם כי באהלים
תשבון כל ימיכם למען תחיו ימים רבים על פני האדמה אשר
אתם גרים שם: 8 ונשמע בקול יהונדב בן רכב אבינו לכל אשר
צונו לבלתי שתות יין כל ימינו אנחנו נשינו בנינו ובנותינו: 9 ולבלתי
בנות בתים לשבתנו וכרם וזרע לא יהיה לנו: 10 ונשב
באהלים ונשמע ונעש ככל אשר צונו יונדב אבינו: 11 ויהי בעלות
נבוכדראצר מלך בבל אל הארץ ונאמר באו ונבוא ירושלם
מפני חיל הכשדים ומפני חיל ארם ונשב בירושלם: פ
12 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר: 13 כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הלך ואמרת לאיש יהודה וליושבי ירושלם הלוא
תקחו מוסר אל דברי נאם יהוה: 14 הולקם את דברי
יהונדב בן רכב אשר צוה את בניו לבלתי שתות יין ולא שתו
עד היום הוה כי שמעו את מצות אביהם ואנכי דברתי אליכם
השכם ודבר ולא שמעתם אלי: 15 ואשלח אליכם את כל עבדי

הַנְּבִיאִים וְהַשְּׂכִימִים וְשָׁלַח לֵאמֹר שְׁבוּ־נָא אִישׁ מִדְּרָכּוֹ הֲרַעָה וְהִשְׁטִיבוּ
מֵעַלְלֵיכֶם וְאֵל־תֵּלְכוּ אַחֲרַי אֱלֹהִים אַחֲרֵיכֶם לְעַבְדֵם וּשְׁבוּ אֶל־
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָכֶם וּלְאַבְתֵּיכֶם וְלֹא הִטִּיתֶם אֶת־אֲזְנוֹכֶם וְלֹא
שָׁמַעְתֶּם אֵלַי: 16 כִּי הִקִּימוּ בְנֵי יְהוֹנָדָב בֶּן־רִכָּב אֶת־מִצְוַת אֲבִיהֶם
אֲשֶׁר צִוּם וְהָעָם הָיָה לֹא שָׁמְעוּ אֵלַי: 17 לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה
אֱלֹהֵי צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מֵבִיא אֶל־יְהוּדָה וְאֵל כָּל־יֹשְׁבֵי
יְרוּשָׁלַם אֶת כָּל־הֲרַעָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עֲלֵיהֶם יַעַן דִּבַּרְתִּי אֵלֵיהֶם
וְלֹא שָׁמְעוּ וְאֶקְרָא לָהֶם וְלֹא עָנּוּ: 18 וּלְבֵית הַרְכָּבִים אָמַר יְרֵמְיָהוּ
כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַעַן אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם עַל־מִצְוַת
יְהוֹנָדָב אֲבִיכֶם וְהִשְׁמַרְוּ אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְתַעֲשׂוּ כְכֹל אֲשֶׁר־צִוִּיתִי
אֹתְכֶם: 19 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֹא־
יִכְרַת אִישׁ לְיֹנָדָב בֶּן־רִכָּב עֹמֵד לְפָנַי כָּל־הַיָּמִים: פ
36:1 גַּיְהִי בַשָּׁנָה הַרְבִּיעִית לַיהוִי קִיָּם בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה
הָיָה הַדְּבָר הַזֶּה אֶל־יְרֵמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר: 2 קַח־לְךָ מִגִּלְת־
סֵפֶר וּכְתַבְתָּ אֵלָיָה אֶת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי אֵלֶיךָ עַל־
יִשְׂרָאֵל וְעַל־יְהוּדָה וְעַל־כָּל־הַגּוֹיִם מִיּוֹם דִּבַּרְתִּי אֵלֶיךָ מִיַּמֵּי
יֹאשִׁיָּהוּ וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה: 3 אוֹלַי יִשְׁמְעוּ בֵּית יְהוּדָה אֶת כָּל־הֲרַעָה
אֲשֶׁר אֲנִכִּי חָשַׁב לַעֲשׂוֹת לָהֶם לְמַעַן יָשׁוּבוּ אִישׁ מִדְּרָכּוֹ הֲרַעָה
וּסְלַחְתִּי לַעֲוֹנָם וּלְחַטָּאתָם: 4 וַיִּקְרָא יְרֵמְיָהוּ אֶת־בְּרוּךְ בֶּן־
נְרִיָּה וַיִּכְתֹּב בְּרוּךְ מִפִּי יְרֵמְיָהוּ אֶת כָּל־דְּבָרֵי יְהוָה אֲשֶׁר־דִּבַּר אֵלָיו
עַל־מִגִּלְת־סֵפֶר: 5 וַיִּצְוֶה יְרֵמְיָהוּ אֶת־בְּרוּךְ לֵאמֹר אֲנִי עֹצֹר לֹא
אוֹכַל לָבוֹא בֵּית יְהוָה: 6 וּבָאתָ אֵתָּה וּקְרֵאתָ בַּמִּגְלָה אֲשֶׁר־
כָּתַבְתָּ מִפִּי אֶת־דְּבָרֵי יְהוָה בְּאָזְנֵי הָעָם בֵּית יְהוָה בַּיּוֹם צוּם וְגַם
בְּאָזְנֵי כָל־יְהוּדָה הַבָּאִים מֵעַרְיָהֶם תִּקְרָאֵם: 7 אוֹלַי תִּפְלֹ תַחֲנַתֶּם
לְפָנַי יְהוָה וַיָּשׁוּבוּ אִישׁ מִדְּרָכּוֹ הֲרַעָה כִּי־גָדוֹל הָאָף וְתַחֲמָה אֲשֶׁר־
דִּבַּר יְהוָה אֶל־הָעָם הַזֶּה: 8 וַיַּעַשׂ בְּרוּךְ בֶּן־נְרִיָּה כְכֹל אֲשֶׁר־צִוָּהוּ
יְרֵמְיָהוּ הַנְּבִיא לְקִרְאָה בַּסֵּפֶר דְּבָרֵי יְהוָה בֵּית יְהוָה: 9 וַיְהִי
בַשָּׁנָה הַחֲמִשִּׁית לַיהוִי קִיָּם בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה בַּחֹדֶשׁ הַתְּשַׁעִי
קָרְאוּ צוּם לְפָנַי יְהוָה כָּל־הָעָם בִּירוּשָׁלַם וְכָל־הָעָם הַבָּאִים מֵעַרֵי
יְהוּדָה בִּירוּשָׁלַם: 10 וַיִּקְרָא בְרוּךְ בַּסֵּפֶר אֶת־דְּבָרֵי יְרֵמְיָהוּ בֵּית
יְהוָה בְּלִשְׁכַת גְּמַרְיָהוּ בֶן־שָׁפָן הַסֵּפֶר בַּחֲצַר הָעֲלִיּוֹן פֶּתַח שַׁעַר
בֵּית־יְהוָה הַחֹדֶשׁ בְּאָזְנֵי כָל־הָעָם: 11 וַיִּשְׁמַע מַכְיָהוּ בֶן־גְּמַרְיָהוּ
בֶן־שָׁפָן אֶת־כָּל־דְּבָרֵי יְהוָה מֵעַל הַסֵּפֶר: 12 וַיֵּרֵד בֵּית־הַמֶּלֶךְ עַל־
לִשְׁכַת הַסֵּפֶר וְהִנֵּה שָׁם כָּל־הַשָּׂרִים יוֹשְׁבִים אֵלֵי־שָׁמַע הַסֵּפֶר וּדְלִיָּהוּ
בֶן־שָׁמַעִיהוּ וְאַלְנָתָן בֶּן־עֲכָבוֹר וּגְמַרְיָהוּ בֶן־שָׁפָן וְצַדִּיקְיָהוּ בֶן־
חַנַּנְיָהוּ וְכָל־הַשָּׂרִים: 13 וַיַּגִּד לָהֶם מַכְיָהוּ אֶת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
שָׁמַע בְּקִרְאָה בְּרוּךְ בַּסֵּפֶר בְּאָזְנֵי הָעָם:
14 וַיִּשְׁלְחוּ כָל־הַשָּׂרִים אֶל־בְּרוּךְ אֶת־יְהוּדִי בֶן־נְתַנְיָהוּ בֶן־
שְׁלֵמְיָהוּ בֶן־כּוּשִׁי לֵאמֹר הַמִּגְלָה אֲשֶׁר קָרַאתָ בָּהּ בְּאָזְנֵי הָעָם קַחְנָה

בִּידֶךָ וְלֹךְ וַיִּקַּח בְּרוּךְ בֶּן־נַרְיָהוּ אֶת־הַמַּגִּלָּה בְּיָדוֹ וַיָּבֵא אֲלֵיהֶם:
15 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו שֶׁב־נָא וַיִּקְרָאנָהּ בְּאָזְנוּנוֹ וַיִּקְרָא בְרוּךְ בְּאָזְנוֹהֶם:
16 וַיְהִי כְשִׁמְעֵם אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים פָּחְדוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וַיֹּאמְרוּ
אֶל־בְּרוּךְ תִּגִּיד נִגִּיד לְמַלְךְ אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: 17 וְאֶת־
בְּרוּךְ שָׁאֲלוּ לֵאמֹר הַגִּד־נָא לָנוּ אֵיךְ כָּתַבְתָּ אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה מִפִּי: 18 וַיֹּאמֶר לָהֶם בְּרוּךְ מִפִּי וַיִּקְרָא אֵלָיו אֶת־כָּל־
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַאֲנִי כָתַב עַל־הַסֵּפֶר בְּיָדִי: פ 19 וַיֹּאמְרוּ
הַשָּׂרִים אֶל־בְּרוּךְ לֵךְ הִסְתַּר אַתָּה וַיִּרְמִיָּהוּ וְאִישׁ אֶל־יָדַע אֵיפֹה
אַתָּם: 20 וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ חֲצֵרָה וְאֶת־הַמַּגִּלָּה הִפְקִדוּ בַלְשַׁכַּת
אֲלִישַׁמֶּע הַסֵּפֶר וַיִּגִּדוּ בְּאָזְנֵי הַמֶּלֶךְ אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים:
21 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ אֶת־יְהוּדִי לְקַחֵת אֶת־הַמַּגִּלָּה וַיִּקְחָהּ מִלְשַׁכַּת
אֲלִישַׁמֶּע הַסֵּפֶר וַיִּקְרָאָהּ יְהוּדִי בְּאָזְנֵי הַמֶּלֶךְ וּבְאָזְנֵי כָל־הַשָּׂרִים
הָעֹמְדִים מֵעַל הַמֶּלֶךְ: 22 וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב בֵּית הַחֶרֶף בַּחֹדֶשׁ הַתְּשִׁיעִי
וְאֶת־הָאֵחַ לִפְנֵי מִבְעַרְתּוֹ: 23 וַיְהִי וַיִּקְרָא יְהוּדִי שֶׁלֹּשׁ דְּלֹתוֹת
וְאַרְבָּעָה יְקָרְעָה בְּתַעַר הַסֵּפֶר וַהֲשִׁילָךְ אֶל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר אֶל־הָאֵחַ
עַד־תָּם כָּל־הַמַּגִּלָּה עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הָאֵחַ: 24 וְלֹא פָּחְדוּ וְלֹא
קָרְעוּ אֶת־בְּגָדֵיהֶם הַמֶּלֶךְ וְכָל־עַבְדָּיו הַשֹּׁמְעִים אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה: 25 וְגַם אֲלֻנְתָן וּדְלִיָּהוּ וּגְמַרְיָהוּ הִפְגִּעוּ בַּמֶּלֶךְ לְבַלְתִּי שָׂרָף
אֶת־הַמַּגִּלָּה וְלֹא שָׁמַע אֲלֵיהֶם: 26 וַיִּצְוֶה הַמֶּלֶךְ אֶת־יִרְחֵמְאֵל בֶּן־
הַמֶּלֶךְ וְאֶת־שָׂרְיָהוּ בֶן־עֲזוּרְיָאֵל וְאֶת־שַׁלְמִיָּהוּ בֶן־עַבְדָּאֵל לְקַחֵת
אֶת־בְּרוּךְ הַסֵּפֶר וְאֶת־יִרְמִיָּהוּ הַנָּבִיא וַיִּסְתֵּרֵם יְהוָה: ס
27 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמִיָּהוּ אַחֲרָיו וַיִּשְׂרַף הַמֶּלֶךְ אֶת־הַמַּגִּלָּה וְאֶת־
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר כָּתַב בְּרוּךְ מִפִּי יִרְמִיָּהוּ לֵאמֹר: 28 שׁוּב קַח־לָךְ
מַגִּלָּה אַחֲרֵת וְכָתַב עָלֶיהָ אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הַרְּאִשִּׁים אֲשֶׁר הָיוּ
עַל־הַמַּגִּלָּה הַרְּאִשִּׁינָה אֲשֶׁר שָׂרָף יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ־יְהוּדָה: 29 וְעַל־
יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ־יְהוּדָה תֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה אַתָּה שָׂרַפְתָּ אֶת־
הַמַּגִּלָּה הַזֹּאת לֵאמֹר מִדּוּעַ כָּתַבְתָּ עָלֶיהָ לֵאמֹר בֹּא־יָבֹא מֶלֶךְ־בָּבֶל
וְהַשְׁחִית אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת וְהִשְׁבִּית מִמֶּנָּה אָדָם וּבְהִמָּה: ס
30 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה עַל־יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ יְהוּדָה לֹא־יְהִי־לּוֹ יוֹשֵׁב
עַל־כִּסֵּא דָוִד וְנִבְלָתוֹ תִּהְיֶה מִשְׁלַכַת לַחֶרֶב בַּיּוֹם וְלֹא קָרַח בְּלִילָה:
31 וּפְקַדְתִּי עָלָיו וְעַל־זָרְעוֹ וְעַל־עַבְדָּיו אֶת־עֲוֹנָם וְהִבֵּאתִי עָלֵיהֶם
וְעַל־יִשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם וְאֶל־אִישׁ יְהוּדָה אֶת־כָּל־הַרְעָה אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי
אֲלֵיהֶם וְלֹא שָׁמְעוּ: ס 32 וַיִּרְמִיָּהוּ לְקַח וּמַגִּלָּה אַחֲרֵת וַיִּתְּנָהּ
אֶל־בְּרוּךְ בֶּן־נַרְיָהוּ הַסֵּפֶר וַיִּכְתֹּב עָלֶיהָ מִפִּי יִרְמִיָּהוּ אֶת־כָּל־דְּבָרֵי
הַסֵּפֶר אֲשֶׁר שָׂרָף יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ־יְהוּדָה בָּאֵשׁ וְעוֹד נֹסֵף עָלֵיהֶם
דְּבָרִים רַבִּים כִּהְמָה: ס

37:1 וַיִּמְלֹךְ מֶלֶךְ צִדְקִיָּהוּ בֶן־יֹאשִׁיָּהוּ וַתַּחַת כְּנִיָּהוּ בֶן־יְהוֹיָקִים
אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּאֶרֶץ יְהוּדָה: 2 וְלֹא שָׁמַע
הוּא וְעַבְדָּיו וְעַם הָאָרֶץ אֶל־דְּבָרֵי יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד יִרְמִיָּהוּ

הנביא:

3 וישלח המלך צדקיהו את יהוכל בן שלמיה ואת צפניהו
בן מעשיה הכהן אל ירמיהו הנביא לאמר התפלל נא בעדנו אל-
יהוה אלהינו: 4 וירמיהו בא ויצא בתוך העם ולא נתנו אתו בית
הכליא [הכלוא]: 5 וחיל פרעה יצא מצרים וישמעו הכשדים הצרים
על ירושלם את שמעם ויעלו מעל ירושלם: פ 6 ויהי דבר-
יהוה אל ירמיהו הנביא לאמר: 7 כה אמר יהוה אלהי ישראל
כה תאמרו אל מלך יהודה השלח אתכם אלי לדרשני הנה | חיל
פרעה היצא לכם לעזרה שב לארצו מצרים: 8 ושבו הכשדים
ונלחמו על העיר הזאת ולכדה ושרפה באש: ס 9 כה | אמר
יהוה אל תשאו נפשתיכם לאמר הלא ילכו מעלינו הכשדים כי-
לא ילכו: 10 כי אם הכיתם כל חיל כשדים הנלחמים אתכם
ונשארו בם אנשים מדקרים איש באהלו יקומו ושרפו את העיר
הזאת באש: 11 והיה בהעלות חיל הכשדים מעל ירושלם מפני
חיל פרעה: ס 12 ויצא ירמיהו מירושלם ללכת ארץ בנימן
לחלק משם בתוך העם: 13 ויהי הוא בשער בנימן ושם בעל
פקדת ושמו יראיה בן שלמיה בן חנניה ויתפש את ירמיהו
הנביא לאמר אל הכשדים אתה נפל: 14 ויאמר ירמיהו שקר
אינני נפל על הכשדים ולא שמע אליו ויתפש יראיה בירמיהו
ויבאחו אל השרים: 15 ויקצפו השרים על ירמיהו והכו אתו
ונתנו אותו בית האסור בית יהונתן הספר כי אתו עשו לבית
הכליא: 16 כי בא ירמיהו אל בית הבור ואל החניות וישב שם
ירמיהו ימים רבים: פ

17 וישלח המלך צדקיהו ויקחהו וישאלהו המלך בביתו
בסתר ויאמר היש דבר מאת יהוה ויאמר ירמיהו יש ויאמר ביד
מלך בבל תנתן: ס 18 ויאמר ירמיהו אל המלך צדקיהו מה
חטאתי לך ולעבדיך ולעם הזה כי נתתם אותי אל בית הכליא:
19 ואיו [ואיה] נביאיכם אשר נבאו לכם לאמר לא יבא מלך בבל
עליכם ועל הארץ הזאת: 20 ועתה שמענא אדני המלך תפל נא
תחנתי לפניך ואל תשבני בית יהונתן הספר ולא אמות שם:
21 ויצוה המלך צדקיהו ויפקדו את ירמיהו בחצר המטרה ונתן לו
כפר לחם ליום מחוץ האפים עדתם כל הלחם מן העיר וישב
ירמיהו בחצר המטרה: 38:1 וישמע שפטיה בן מתן
וגדליהו בן פשחור ויוכל בן שלמיהו ופשחור בן מלכיה את-
הדברים אשר ירמיהו מדבר אל כל העם לאמר: ס 2 כה
אמר יהוה הישב בעיר הזאת ימות בחרב ברעב ובדבר והיצא
אל הכשדים יחיה [וחיה] והיתה לו נפש לשלל וחי: ס 3 כה אמר
יהוה הנתן תנתן העיר הזאת ביד חיל מלך בבל ולכדה: 4 ויאמרו
השרים אל המלך יומת נא את האיש הזה כי על-כן הוא מרפא

את־יְדֵי אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה הַנְּשָׂאִים | בְּעִיר הַזֹּאת וְאֵת יְדֵי כָּל־הָעָם
לְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּי | הָאִישׁ הַזֶּה אֵינָנו דֹּרֵשׁ לְשָׁלוֹם
לְעַם הַזֶּה כִּי אִם־לְרָעָה: 5 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ צַדִּיקֵהוּ הַגֵּה־הוּא בְיַדְכֶם
כִּי־אֵין הַמֶּלֶךְ יוֹכֵל אֶתְכֶם דָּבָר: 6 וַיִּקְחוּ אֶת־יִרְמְיָהוּ וַיִּשְׁלְכוּ
אֹתוֹ אֶל־הַבּוֹר | מִלְכֵיהוּ בֶן־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בַּחֲצַר הַמְּטָרָה וַיִּשְׁלְחוּ
אֶת־יִרְמְיָהוּ בַּחֲבָלִים וּבְבוֹר אֵין־מַיִם כִּי אִם־טֵיט וַיִּטְבַּע יִרְמְיָהוּ
בְטֵיט: 7 וַיִּשְׁמַע עֶבֶד־מֶלֶךְ הַכּוּשִׁי אִישׁ סָרִיס וְהוּא בְּבֵית
הַמֶּלֶךְ כִּי־נִתְּנוּ אֶת־יִרְמְיָהוּ אֶל־הַבּוֹר וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב בַּשַּׁעַר בְּנִימָן:
8 וַיֵּצֵא עֶבֶד־מֶלֶךְ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַיְדַבֵּר אֶל־הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר: 9 אֲדֹנָי
הַמֶּלֶךְ הִרְעוּ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֶת כָּל־אֲשֶׁר עָשׂוּ לִירְמְיָהוּ הַנָּבִיא
אֶת אֲשֶׁר־הִשְׁלִיכוּ אֶל־הַבּוֹר וַיָּמָת תַּחֲתָיו מִפְּנֵי הָרֶעִב כִּי אֵין
הַלֶּחֶם עוֹד בְּעִיר: 10 וַיֵּצֵה הַמֶּלֶךְ אֶת עֶבֶד־מֶלֶךְ הַכּוּשִׁי לֵאמֹר
קַח בְּיָדְךָ מִזֶּה שְׁלֹשִׁים אָנָשִׁים וְהַעֲלִית אֶת־יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא מִן־הַבּוֹר
בְּטָרֶם יָמוּת: 11 וַיִּקַּח | עֶבֶד־מֶלֶךְ אֶת־הָאֲנָשִׁים בִּידוֹ וַיָּבֵא בֵּית־
הַמֶּלֶךְ אֶל־תַּחַת הָאוֹצָר וַיִּקַּח מִשָּׁם בְּלוֹי הַסַּחֲבוֹת [סַחֲבוֹת] וּבְלוֹי מַלְחָיִם
וַיִּשְׁלַח אֶל־יִרְמְיָהוּ אֶל־הַבּוֹר בַּחֲבָלִים: 12 וַיֹּאמֶר עֶבֶד־מֶלֶךְ
הַכּוּשִׁי אֶל־יִרְמְיָהוּ שִׁים נָא בְּלוֹאֵי הַסַּחֲבוֹת וְהַמַּלְחָיִם תַּחַת אֲצִלּוֹת
יְדֶיךָ מִתַּחַת לַחֲבָלִים וַיַּעַשׂ יִרְמְיָהוּ כֵן: 13 וַיִּמְשְׁכוּ אֶת־יִרְמְיָהוּ
בַּחֲבָלִים וַיַּעֲלוּ אֹתוֹ מִן־הַבּוֹר וַיֵּשֶׁב יִרְמְיָהוּ בַּחֲצַר הַמְּטָרָה: 14
וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ צַדִּיקֵהוּ וַיִּקַּח אֶת־יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא אֵלָיו אֶל־
מְבוֹא הַשְּׁלִישִׁי אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־יִרְמְיָהוּ שְׂאֵל אֲנִי
אֶתְּךָ דָּבָר אֶל־תַּכְחַד מִמֶּנִּי דָּבָר: 15 וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ אֶל־צַדִּיקֵהוּ
כִּי אֲנִיד לְךָ הַלּוֹא הֵמָּת תִּמְיַתְנִי וְכִי אֵיעֲצֶךָ לֹא תִשְׁמַע אֵלָי:
16 וַיִּשְׁבַּע הַמֶּלֶךְ צַדִּיקֵהוּ אֶל־יִרְמְיָהוּ בַּסֶּתֶר לֵאמֹר חִי־יְהוָה אֵת []
אֲשֶׁר עָשִׂה־לָנוּ אֶת־הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת אִם־אֲמִיתְךָ וְאִם־אֶתְּנֶךָ בְּיַד
הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר מִבְּקָשִׁים אֶת־נַפְשְׁךָ: 17 וַיֹּאמֶר
יִרְמְיָהוּ אֶל־צַדִּיקֵהוּ כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אִם־יֵצֵא תֵצֵא אֶל־שָׂרֵי מֶלֶךְ־בָּבֶל וְחִיתְךָ נַפְשְׁךָ וְהָעִיר הַזֹּאת לֹא
תִשְׂרָף בָּאֵשׁ וְחִיתְךָ אֶתְּךָ וּבֵיתְךָ: 18 וְאִם לֹא־תֵצֵא אֶל־שָׂרֵי מֶלֶךְ
בָּבֶל וְנִתְּנָה הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד הַכַּשְׂדִּים וְשָׂרְפוּהָ בָּאֵשׁ וְאֶתְּךָ לֹא־
תִמְלֹט מִיָּדָם: 19 וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ צַדִּיקֵהוּ אֶל־יִרְמְיָהוּ אֲנִי
דֹּאג אֶת־הַיְהוּדִים אֲשֶׁר נָפְלוּ אֶל־הַכַּשְׂדִּים פְּנִי־תָנוּ אֵתִי בְיָדָם
וְהִתְעַלְלוּ־בִי: 20 וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ לֹא יִתָּנוּ שָׁמַע־נָא | בְּקוֹל
יְהוָה לֵאשֶׁר אֲנִי דֹבֵר אֵלֶיךָ וַיִּיטֹב לְךָ וְתָחִי נַפְשְׁךָ: 21 וְאִם־מָאֵן
אֶתְּךָ לֵצֵאת זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר הִרְאִינִי יְהוָה: 22 וְהִגֵּה כָּל־הַנָּשִׁים אֲשֶׁר
נִשְׂאָרוּ בְּבֵית מֶלֶךְ־יְהוּדָה מוֹצְאוֹת אֶל־שָׂרֵי מֶלֶךְ בָּבֶל וְהִנֵּה אֹמְרוֹת
הַסִּיחּוּף וַיְכַלּוּ לְךָ אֲנָשֵׁי שְׁלֹמֹךָ
הַטְּבַעוּ בְּבֶן־רִגְלֶךָ נְסִגוּ אַחֲוֹר:
23 וְאֶת־כָּל־נְשִׁיךָ וְאֶת־בְּנֵיךָ מוֹצְאִים אֶל־הַכַּשְׂדִּים וְאֶתְּךָ לֹא־תִמְלֹט

מִיָּדָם כִּי בִּיד מֶלֶךְ-בָּבֶל תִּתְפָּשׂ וְאֶת-הָעִיר הַזֹּאת תִּשְׂרֹף בְּאֵשׁ:
פ 24 וַיֹּאמֶר צַדִּיקְיָהוּ אֶל-יִרְמְיָהוּ אִישׁ אֶל-יַדְע בְּדַבְרֵי-הָאֱלֹהִים
וְלֹא תָמוּת: 25 וְכִי-יִשְׁמְעוּ הַשָּׂרִים כִּי-דִבַּרְתִּי אִתְּךָ וּבָאוּ אֵלַיךָ
וְאָמְרוּ אֵלַיךָ הַגִּידָה נָא לָנוּ מִה-דִּבַּרְתָּ אֶל-הַמֶּלֶךְ אֶל-תִּכְחַד
מִמֶּנּוּ וְלֹא נִמְיָתָךְ וּמִה-דִּבַּר אֵלַיךָ הַמֶּלֶךְ: 26 וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם
מִפִּיל-אֲנִי תַחֲנַתִּי לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ לְבַלְתִּי הִשִּׁיבֵנִי בֵּית יְהוֹנָתָן לְמוֹת
שָׁם: פ 27 וַיָּבֹאוּ כָל-הַשָּׂרִים אֶל-יִרְמְיָהוּ וַיִּשְׁאַלּוּ אֹתוֹ וַיַּגִּד
לָהֶם כְּכֹל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּה הַמֶּלֶךְ וַיַּחֲרָשׁוּ מִמֶּנּוּ כִּי לֹא-
נִשְׁמַע הַדָּבָר: פ 28 וַיֵּשֶׁב יִרְמְיָהוּ בַּחֲצַר הַמְּטָרָה עַד-יוֹם
אֲשֶׁר-נִלְכְּדָה יְרוּשָׁלַם ס וְהָיָה כַּאֲשֶׁר נִלְכְּדָה יְרוּשָׁלַם: פ
39:1 בַּשָּׁנָה הַתְּשַׁעִית לְצַדִּיקְיָהוּ מֶלֶךְ-יְהוּדָה בַּחֹדֶשׁ הָעֲשָׂרִי בָּא
נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל וְכָל-חֵילוֹ אֶל-יְרוּשָׁלַם וַיִּצְרוּ עָלָיָהּ: ס
2 בְּעֶשְׂתֵּי-עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְצַדִּיקְיָהוּ בַּחֹדֶשׁ הָרִבִיעִי בַּתְּשַׁעָה לַחֹדֶשׁ
הִבְקָעָה הָעִיר: 3 וַיָּבֹאוּ כָל שָׂרֵי מֶלֶךְ-בָּבֶל וַיֵּשְׁבוּ בַשְּׁעַר הַתּוֹךְ
נִרְגַל שַׂר-אֶצֶר סַמְגָר-נָבוֹ שַׂר-סֹכִים רַב-סָרִיס נִרְגַל שַׂר-אֶצֶר
רַב-מֶגֶן וְכָל-שְׂאֵרֵי שָׂרֵי מֶלֶךְ בָּבֶל: 4 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר רָאָם צַדִּיקְיָהוּ
מֶלֶךְ-יְהוּדָה וְכָל אַנְשֵׁי הַמַּלְחָמָה וַיִּבְרָחוּ וַיִּצְאוּ לַיְלָה מִן-הָעִיר
דֶּרֶךְ גֵּן הַמֶּלֶךְ בַּשְּׁעַר בֵּין הַחֲמַתַּיִם וַיֵּצֵא דֶרֶךְ הָעֶרְבָה: 5 וַיִּרְדְּפוּ
חֵיל-כַּשְׂדִּים אַחֲרֵיהֶם וַיִּשְׁגּוּ אֶת-צַדִּיקְיָהוּ בְּעֶרְבוֹת יְרֵחוֹ וַיִּקְחוּ אֹתוֹ
וַיַּעֲלֵהוּ אֶל-נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל רַבְלָתָה בְּאַרְצָן חֲמַת וַיַּדְבֵּר
אִתּוֹ מִשְׁפָּטִים: 6 וַיִּשְׁחַט מֶלֶךְ בָּבֶל אֶת-בְּנֵי צַדִּיקְיָהוּ בְּרַבְלָה לְעֵינָיו
וְאֶת כָּל-חָרֵי יְהוּדָה שָׁחַט מֶלֶךְ בָּבֶל: 7 וְאֶת-עֵינָי צַדִּיקְיָהוּ עוֹר
וַיֹּאסְרֵהוּ בְּנַחֲשָׁתַיִם לְבִיא אֹתוֹ בְּבִלְהָ: 8 וְאֶת-בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֶת-
בֵּית הָעָם שָׂרְפוּ הַכַּשְׂדִּים בְּאֵשׁ וְאֶת-חֲמוֹת יְרוּשָׁלַם נִתְּצוּ: 9 וְאֶת
יְתֵר הָעָם הַנְּשָׂאָרִים בָּעִיר וְאֶת-הַנְּפִלִים אֲשֶׁר נָפְלוּ עָלָיו וְאֶת יְתֵר
הָעָם הַנְּשָׂאָרִים הִגְלָה נְבוּזַר-אֲדָן רַב-טַבָּחִים בָּבֶל: 10 וּמִן-הָעָם
הַדְּלִיִּם אֲשֶׁר אֵין-לָהֶם מְאוּמָה הִשְׁאִיר נְבוּזַר-אֲדָן רַב-טַבָּחִים בְּאַרְצָן
יְהוּדָה וַיִּתֵּן לָהֶם כְּרָמִים וַיַּגְבִּים בַּיּוֹם הַהוּא: 11 וַיִּצְוּ נְבוּכַדְרֶאצַּר
מֶלֶךְ-בָּבֶל עַל-יִרְמְיָהוּ בִּיד נְבוּזַר-אֲדָן רַב-טַבָּחִים לֵאמֹר: 12 קַח-נָוֹ
וְעֵינֶיךָ שִׁים עָלָיו וְאֶל-תַּעַשׂ לוֹ מְאוּמָה רַע כִּי אִם [] כַּאֲשֶׁר יִדְבֵּר
אֵלַיךָ כֵּן עֲשֵׂה עִמּוֹ: 13 וַיִּשְׁלַח נְבוּזַר-אֲדָן רַב-טַבָּחִים וַנְּבוּשֻׁבָן
רַב-סָרִיס וְנִרְגַל שַׂר-אֶצֶר רַב-מֶגֶן וְכָל רַבֵּי מֶלֶךְ-בָּבֶל: 14 וַיִּשְׁלְחוּ
וַיִּקְחוּ אֶת-יִרְמְיָהוּ מִחֲצַר הַמְּטָרָה וַיִּתְּנוּ אֹתוֹ אֶל-גִּדְלִיָּהוּ בֶן-
אַחִי קָם בֶּן-שַׁפָּן לְהוֹצֵאֵהוּ אֶל-הַבַּיִת וַיֵּשֶׁב בַּתּוֹךְ הָעָם: ס
15 וְאֶל-יִרְמְיָהוּ הָיָה דְבַר-יְהוָה בְּהִיטּוֹ עֲצוֹר בַּחֲצַר הַמְּטָרָה
לֵאמֹר: 16 הֲלוֹךְ וְאָמַרְתָּ לְעַבְדֵי-מֶלֶךְ הַכּוּשִׁי לֵאמֹר כֹּה-אָמַר
יְהוָה זָבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מִבֵּי [מְבִיא] אֶת-דְּבָרֵי אֱלֹהֵי-הָעִיר הַזֹּאת
לְרַעָה וְלֹא לְטוֹבָה וְהָיוּ לִפְנֶיךָ בַּיּוֹם הַהוּא: 17 וְהִצַּלְתִּיךָ בַּיּוֹם-
הַהוּא נְאֻם-יְהוָה וְלֹא תִנָּתֵן בְּיַד הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-אַתָּה יָגוּר מִפְּנֵיהֶם:

18 כִּי מִלֹּט אֲמַלְטֶךָ וּבַחֲרֹב לֹא תִפֹּל וְהִזְתָּה לְךָ נַפְשֶׁךָ לְשִׁלָּל כִּי-
בְטַחַתְּ בִּי נֹאם יְהוָה: ס

40:1 הַדְּבָר אֲשֶׁר-הָיָה אֶל-יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה אַחֵר וַיִּשְׁלַח אֹתוֹ
נְבוּזַרְאֲדָן רֹב־טַבָּחִים מִן-הַרְמָה בְּקַחְתּוֹ אֹתוֹ וְהוּא-אֲסוּר בְּאֲזָקִים
בַּתּוֹךְ כָּל-גְּלוֹת יְרוּשָׁלַם וַיהוּדָה הַמְּגֻלִים בְּבִלְהָ: 2 וַיִּקַּח רֹב־
טַבָּחִים לִירְמְיָהוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֶיךָ דִּבֶּר אֶת-הַרְעָה הַזֹּאת
אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה: 3 וַיָּבֹא וַיַּעַשׂ יְהוָה כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר כִּי-חָטְאתֶם
לִיהוָה וְלֹא-שָׁמַעְתֶּם בְּקוֹלוֹ וְהָיָה לָכֵם דְּבַר [הַדְּבָר] הַזֶּה: 4 וַעֲתָה הִנֵּה
פִּתְחֵיךָ הַיּוֹם מִן-הָאֲזָקִים אֲשֶׁר עַל-יָדֶךָ אִם-טוֹב בְּעֵינֶיךָ לָבוֹא
אֵתִי בְּבֵל בֹּא וְאֲשִׁים אֶת-עֵינַי עָלֶיךָ וְאִם-רָע בְּעֵינֶיךָ לָבוֹא-אֵתִי
בְּבֵל חֲדַל רְאֵה כָּל-הָאָרֶץ לִפְנֶיךָ אֶל-טוֹב וְאֶל-הַיָּשָׁר בְּעֵינֶיךָ
לָלֶכֶת שָׁמָּה לָךְ: 5 וְעוֹדְנוּ לֹא-יָשׁוּב וּשְׁבָה אֶל-גְּדֻלְיָה בֶן-
אֲחִיקָם בֶּן-שָׁפָן אֲשֶׁר הִפְקִיד מֶלֶךְ-בְּבֵל בְּעָרֵי יְהוּדָה וּשְׁבָה אֹתוֹ
בַּתּוֹךְ הָעָם אוֹ אֶל-כָּל-הַיָּשָׁר בְּעֵינֶיךָ לָלֶכֶת לָךְ וַיִּתְּנֵלוּ רֹב־טַבָּחִים
אֲרָחָה וּמִשָּׁאת נִישְׁלַחְהוּ: 6 וַיָּבֹא יִרְמְיָהוּ אֶל-גְּדֻלְיָה בֶן-אֲחִיקָם
הַמְּצַפְתָּה וַיֵּשֶׁב אֹתוֹ בַּתּוֹךְ הָעָם הַנִּשְׁאָרִים בְּאָרֶץ: ס

7 וַיִּשְׁמְעוּ כָל-שְׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר בְּשָׂדֵה הַמָּה וְאֲנָשִׁיהֶם כִּי-
הִפְקִיד מֶלֶךְ-בְּבֵל אֶת-גְּדֻלְיָהוּ בֶן-אֲחִיקָם בְּאָרֶץ וְכִי וַיִּפְקִד אֹתוֹ
אֲנָשִׁים וְנָשִׁים וְטָף וּמִדְּלַת הָאָרֶץ מֵאֲשֶׁר לֹא-הִגְלוּ בְּבִלְהָ: 8 וַיָּבֹאוּ
אֶל-גְּדֻלְיָה הַמְּצַפְתָּה וַיִּשְׁמַעְאֵל בֶּן-נְתַנְיָהוּ וַיּוֹחֲנָן וַיּוֹנָתָן בְּנֵי-קָרַח
וּשְׂרָיָה בֶן-תַּנְחֻמֶת וּבְנֵי וַעֲפִי [עֵיפִין] הַנְּטַפְתִּי וַיּוֹנִיָהוּ בֶן-הַמַּעֲכָתִי הַמָּה
וְאֲנָשִׁיהֶם: 9 וַיִּשְׁבַּע לָהֶם גְּדֻלְיָהוּ בֶן-אֲחִיקָם בֶּן-שָׁפָן וְלֵאנָשִׁיהֶם
לֵאמֹר אֶל-הִירָאוּ מֵעֲבֹד הַכַּשְׂדִּים שָׁבוּ בְּאָרֶץ וְעַבְדוּ אֶת-מֶלֶךְ
בְּבֵל וַיֵּטֵב לָכֵם: 10 וְאֲנִי הִנְנִי יֹשֵׁב בַּמְּצַפָּה לַעֲמֹד לִפְנֵי הַכַּשְׂדִּים
אֲשֶׁר יָבֹאוּ אֵלָינוּ וְאַתֶּם אֲסַפּוּ יַיִן וְקִיץ וְשֶׁמֶן וְשִׂמוּ בַכֵּלִיכֶם וּשְׁבוּ
בְּעָרֵיכֶם אֲשֶׁר-תִּפְשַׁתֶּם: 11 וְגַם כָּל-הַיְהוּדִים אֲשֶׁר-בְּמוֹאָב וּבְבִנְיָ-
עַמּוֹן וּבְאֲדוּם וְאֲשֶׁר בְּכָל-הָאֲרָצוֹת שָׁמְעוּ כִּי-נָתַן מֶלֶךְ-בְּבֵל
שְׂאֵרִית לִיהוּדָה וְכִי הִפְקִיד עֲלֵיהֶם אֶת-גְּדֻלְיָהוּ בֶן-אֲחִיקָם בֶּן-שָׁפָן:
12 וַיָּשׁוּבוּ כָּל-הַיְהוּדִים מִכָּל-הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר נִדְּחוּ-שָׁם וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ-
יְהוּדָה אֶל-גְּדֻלְיָהוּ הַמְּצַפְתָּה וַיֹּאסְפוּ יַיִן וְקִיץ תְּרַבָּה מְאֹד: פ

13 וַיּוֹחֲנָן בֶּן-קָרַח וְכָל-שְׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר בְּשָׂדֵה בָּאוּ אֶל-גְּדֻלְיָהוּ
הַמְּצַפְתָּה: 14 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִנֵּדַע תִּדַּע כִּי בַעֲלִים וּמֶלֶךְ בְּנֵי-עַמּוֹן
שָׁלַח אֶת-יִשְׁמַעְאֵל בֶּן-נְתַנְיָה לְהַכְתֹּךָ נַפֶּשׁ וְלֹא-הֵאֱמִין לָהֶם גְּדֻלְיָהוּ
בֶן-אֲחִיקָם: 15 וַיּוֹחֲנָן בֶּן-קָרַח אָמַר אֶל-גְּדֻלְיָהוּ בְּסֹתֵר בַּמְּצַפָּה
לֵאמֹר אֲלֶכָה נָא וְאֶכְהָ אֶת-יִשְׁמַעְאֵל בֶּן-נְתַנְיָה וְאִישׁ לֹא יָדַע לָמָּה
יִכְכָּה נַפֶּשׁ וְנִפְצוּ כָּל-יְהוּדָה הַנִּקְבָּצִים אֵלֶיךָ וְאֶבְדָּה שְׂאֵרִית יְהוּדָה:
16 וַיֹּאמֶר גְּדֻלְיָהוּ בֶן-אֲחִיקָם אֶל-יּוֹחֲנָן בֶּן-קָרַח אֶל-תַּעַשׂ [תַּעֲשֵׂה] אֶת-
הַדְּבָר הַזֶּה כִּי-שָׁקֵר אַתָּה דֹבֵר אֶל-יִשְׁמַעְאֵל: ס

41:1 וַיְהִי וּבַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי בָּא יִשְׁמַעְאֵל בֶּן-נְתַנְיָה בֶן-אֱלִישָׁמַעַ

מזרע המלוכה ורבי המלך ועשרה אנשים אתו אל גדליהו בן-
אחיקם המצפתה ויאכלו שם לחם יחדו במצפה: 2 ויקם שמעאל
בן-נתניה ועשרת האנשים ו אשר היו אתו ויכו את גדליהו בן-
אחיקם בן שפן בחרב נימת אתו אשר הפקיד מלך בבל בארץ:
3 ואת כל היהודים אשר היו אתו את גדליהו במצפה ואת
הכשדים אשר נמצאו שם את אנשי המלחמה הכה שמעאל:
4 ויהי ביום השני להמית את גדליהו ואיש לא ידע: 5 ויבאו
אנשים משכם משלו ומשמרון שמנים איש מגלחי זקן וקרעי בגדים
ומתגדרים ומנחה ולבונה בידם להביא בית יהוה: 6 ויצא שמעאל
בן-נתניה לקראתם מן המצפה הלך הלך ובכה ויהי כפגש
אתם ויאמר אליהם באו אל גדליהו בן אחיקם: 7 ויהי
כבואם אל תוך העיר וישחטם שמעאל בן-נתניה אל תוך הבור
הוא והאנשים אשר אתו: 8 ועשרה אנשים נמצאו בהם ויאמרו
אל שמעאל אל תמתנו כי יש לנו מטמנים בשדה חטים ושערים
ושמן ודבש ויחדל ולא המיתם בתוך אחיהם: 9 והבור אשר השליך
שם שמעאל את כל פגרי האנשים אשר הכה ביד גדליהו
הוא אשר עשה המלך אסא מפני בעשא מלך ישראל אתו מלא
שמעאל בן-נתניהו חללים: 10 וישב שמעאל את כל שארית
העם אשר במצפה את בנות המלך ואת כל העם הנשארים
במצפה אשר הפקיד נבוזראדן רב טבחים את גדליהו בן-
אחיקם וישבם שמעאל בן-נתניה וילך לעבר אל בני עמון: 11
11 וישמע יוחנן בן קרח וכל שרי החילים אשר אתו את כל הרעה
אשר עשה שמעאל בן-נתניה: 12 ויקחו את כל האנשים וילכו
להלחם עם שמעאל בן-נתניה וימצאו אתו אל מים רבים אשר
בגבעון: 13 ויהי כראות כל העם אשר את שמעאל את יוחנן בן-
קרח ואת כל שרי החילים אשר אתו וישמחו: 14 ויסבו כל העם
אשר שבה שמעאל מן המצפה וישבו וילכו אל יוחנן בן-קרח:
15 וישמעאל בן-נתניה נמלט בשמנה אנשים מפני יוחנן וילך אל-
בני עמון: 16 ויקח יוחנן בן-קרח וכל שרי החילים אשר-
אתו את כל שארית העם אשר השיב מאת שמעאל בן-נתניה
מן המצפה אחר הכה את גדליה בן אחיקם גברים אנשי
המלחמה ונשים וטרף וסרסים אשר השיב מגבעון: 17 וילכו וישבו
בגרות כמוהם [כמהם] אשר אצל בית לחם ללכת לבוא מצרים: 18 מפני
הכשדים כי יראו מפניהם כי הכה שמעאל בן-נתניה את גדליהו
בן אחיקם אשר הפקיד מלך בבל בארץ: 19

42:1 ויגשו כל שרי החילים ויוחנן בן קרח ויוניגה בן הושעיה

וכל העם מקטן ועד גדול: 2 ויאמרו אל ירמיהו הנביא תפל-

גא תחנתנו לפניך והתפלל בעדנו אל יהוה אלהיך בעד כל-

השארית הזאת כי נשארנו מעט מהרבה כאשר עיניך ראות אתנו:

3 ויגד־לנו יהוה אלהיך את־הדרך אשר נלך־בה ואת־הדבר אשר נעשה: 4 ויאמר אליהם ירמיהו הנביא שמעתי הנני מתפלל אל־יהוה אלהיכם כדבריכם והיה כל־הדבר אשר יענה יהוה אתכם אניד לכם לא־אמנע מכם דבר: 5 והמה אמרו אל־ירמיהו יהי יהוה בְנוֹ לְעַד אֲמַת וּנְאֻמָּן אִם־לֹא כִּכְל־הַדְּבָר אֲשֶׁר יִשְׁלַח־יְיָ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ אֵלֵינוּ כֵּן נַעֲשֶׂה: 6 אִם־טוֹב וְאִם־רָע בִּקְוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר אָנוּ [אֲנַחְנוּ] שְׁלָחִים אֶתְךָ אֵלָיו נִשְׁמָע לְמַעַן אֲשֶׁר יִיטֵב־לָנוּ כִּי נִשְׁמָע בִּקְוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: 7 ויהי מקץ עשרת ימים ויהי דבר־יהוה אל־ירמיהו: 8 ויקרא אל־יוחנן בן־קרח ואל כל־שרי החילים אשר אתו ולכל־העם למקטן ועד־גדול: 9 ויאמר אליהם כה־אמר יהוה אלהי ישראל אשר שלחתם אתי אליו להפיל תחנתכם לפניו: 10 אִם־שׁוֹב תִּשְׁבוּ בָאָרֶץ הַזֹּאת וּבִנִּיתִי אֶתְכֶם וְלֹא אֶהְרַס וְנִשְׁעַתִּי אֶתְכֶם וְלֹא אֶתּוֹשׁ כִּי נַחַמְתִּי אֶל־הָרָעָה אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לָכֶם: 11 אֶל־תִּירְאוּ מִפְּנֵי מֶלֶךְ בָּבֶל אֲשֶׁר־אַתֶּם יֹרְאִים מִפְּנֵי אֱלֹהֵי־תִירְאוּ מִמֶּנּוּ נֹאֵם־יְהוָה כִּי־אֶתְכֶם אֲנִי לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם וּלְהַצִּיל אֶתְכֶם מִיָּדוֹ: 12 ואתן לכם רחמים ורחם אתכם והשיב אתכם אל־אדמתכם: 13 וְאִם־אָמַרְתִּים אִתָּם לֹא נִשְׁבַּ בָאָרֶץ הַזֹּאת לְבַלְתִּי שָׁמַע בִּקְוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: 14 לֹא־אֶמַר לֹא כִּי אֶרֶץ מִצְרַיִם נְבוֹא אֲשֶׁר לֹא־נִרְאָה מִלְחָמָה וְקוֹל שׁוֹפָר לֹא נִשְׁמָע וְלֹלֶחֶם לֹא־נִרְעַב וְשֵׁם נִשְׁבַּ: 15 ועתה לכן שמעו דבר־יהוה שארית יהודה כה־אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אִם־אַתֶּם שׁוֹם תִּשְׁמֹון פְּנִיכֶם לְבֹא מִצְרַיִם וּבְאַתֶּם לְגוֹר שָׁם: 16 וְהִיתָה הַחֲרֹב אֲשֶׁר אַתֶּם יֹרְאִים מִמֶּנָּה שָׁם תִּשְׁיֵג אֶתְכֶם בָּאָרֶץ מִצְרַיִם וְהָרַעַב אֲשֶׁר־אַתֶּם וְדֹאגִים מִמֶּנּוּ שָׁם יִדְבַק אַחֲרֵיכֶם מִצְרַיִם וְשָׁם תָּמֹתוּ: 17 ויהיו כל־האנשים אשר שמו את־פניהם לבוא מצרים לגור שם ימותו בחרב ברעב ובדבר ולא־יהיה להם שריד ופליט מפני הרעה אשר אני מביא עליהם: 18 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כֹּאֲשֶׁר נִתַּךְ אִפְּי וְחִמְתִּי עַל־יִשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם כֵּן תִּתַּךְ חִמְתִּי עֲלֵיכֶם בְּבֹאֲכֶם מִצְרַיִם וְהִייתֶם לְאֵלֶה וּלְשִׁמָּה וּלְקַלְלָה וּלְחַרְפָּה וְלֹא־תִרְאוּ עוֹד אֶת־הַמָּקוֹם הַזֶּה: 19 דְּבַר יְהוָה עֲלֵיכֶם שְׁאֵרִית יְהוּדָה אֶל־תִּבְאוּ מִצְרַיִם יָדַע תִּדְעוּ כִּי־הַעֲדִיתִי בְכֶם הַיּוֹם: 20 כִּי הִתְעַתִּים [הִתְעַתִּיתֶם] בְּנַפְשׁוֹתֵיכֶם כִּי־אַתֶּם שְׁלַחְתֶּם אֹתִי אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֵאמֹר הַתְּפַלֵּל בְּעַדְנוּ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְכָל־אֲשֶׁר יֹאמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כֵּן תַּגִּיד־לָנוּ וְעָשִׂינוּ: 21 וְאָגֵד לָכֶם הַיּוֹם וְלֹא שָׁמַעְתֶּם בִּקְוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלֹכַל אֲשֶׁר־שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם: 22 וְעַתָּה יָדַע תִּדְעוּ כִּי בַחֲרַב בְּרַעַב וּבַדְּבַר תָּמוּתוּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר חִפְצַתֶם לְבֹא לְגוֹר שָׁם: 43:1 ויהי ככלות ירמיהו לדבר אל־כל־העם את־כל־דברי יהוה אלהיהם אשר שלחו יהוה אלהיהם אליהם את כל־הדברים האלה: 2 ויאמר עזריה בן־הושעיה ויוחנן בן־קרח וכל־

הַאֲנָשִׁים הַזֵּדִים אָמְרִים אֶל־יִרְמְיָהוּ שֶׁקָּרָאתָ מְדַבֵּר לֹא שְׁלַחְךָ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לֵאמֹר לֹא־תָבֹאוּ מִצְרַיִם לְגֹר שָׁם: 3 כִּי בָרוּךְ בְּךָ
נְרִיָּה מִסִּית אֶתְךָ בְּנוֹ לְמַעַן תֵּת אֶתְנוּ בְיַד־הַכַּשְׂדִּים לְהַמִּית אֶתְנוּ
וּלְהַגְלוֹת אֶתְנוּ בָבֶל: 4 וְלֹא־שָׁמַע יוֹחָנָן בֶּן־קָרַח וְכָל־שָׂרֵי הַחֲיִלִּים
וְכָל־הָעָם בְּקוֹל יְהוָה לְשַׁבֵּת בְּאֶרֶץ יְהוּדָה: 5 וַיִּקַּח יוֹחָנָן בֶּן־קָרַח
וְכָל־שָׂרֵי הַחֲיִלִּים אֶת כָּל־שְׂאֵרֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר־שָׁבוּ מִכָּל־הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר נִדְחוּ־שָׁם לְגֹר בְּאֶרֶץ יְהוּדָה: 6 אֶת־הַגְּבָרִים וְאֶת־הַנְּשִׁים
וְאֶת־הַטַּף וְאֶת־בָּנוֹת הַמֶּלֶךְ וְאֶת כָּל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר הֵנִיחַ נְבוּזַרְאֲדָן
רַב־טַבָּחִים אֶת־גַּדְלֵיהֶוּ בֶן־אֲחִי־קָם בֶּן־שָׁפָן וְאֶת יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא
וְאֶת־בָּרוּךְ בֶּן־נְרִיָּהוּ: 7 וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ מִצְרַיִם כִּי לֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹל
יְהוָה וַיָּבֹאוּ עַד־תַּחֲפֹנְחָס: 8

8 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ בַתַּחֲפֹנְחָס לֵאמֹר: 9 קַח בְּיָדְךָ
אֲבָנִים גְּדֹלוֹת וְטַמְנָתָם בַּמַּלְטָה בַּמַּלְבֵּן אֲשֶׁר בַּפֶּתַח בֵּית־פְּרַעָה
בַּתַּחֲפֹנְחָס לְעֵינֵי אַנְשֵׁי יְהוּדִים: 10 וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר יְהוָה
צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי שֹׁלֵחַ וְלִקַּחְתִּי אֶת־נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־
בָּבֶל עַבְדִּי וְשִׁמְתִּי כִסְאוֹ מִמַּעַל לְאֲבָנִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר טַמְנָתִי וְנָטַח
אֶת־שִׁפְרוֹרוֹ [שִׁפְרִירוֹ] עֲלֵיהֶם: 11 וּבָאָה [וַיָּבֹאוּ] וְהִכָּה אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם
אֲשֶׁר לַמּוֹת לַמּוֹת וְאֲשֶׁר לְשָׁבִי לְשָׁבִי וְאֲשֶׁר לְחָרֵב לְחָרֵב: 12 וְהִצַּתִּי
אֵשׁ בְּבֵתִי אֱלֹהֵי מִצְרַיִם וְשָׂרְפָם וְשָׂבַם וְעָטָה אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם
כַּאֲשֶׁר־יַעֲטָה הָרְעָה אֶת־בְּגָדוֹ וַיֵּצֵא מִשָּׁם בְּשָׁלוֹם: 13 וְשָׂבַר אֶת־
מִצְבּוֹת בֵּית שֶׁמֶשׁ אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶת־בֵּתִי אֱלֹהֵי מִצְרַיִם
יִשְׂרָף בָּאֵשׁ: 8

44:1 הַדְּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ אֵל כָּל־הַיְהוּדִים הַיּוֹשְׁבִים
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הַיּוֹשְׁבִים בַּמְּגִדָּל וּבַתַּחֲפֹנְחָס וּבִנְיָ וּבְאֶרֶץ פְּתָרוֹס
לֵאמֹר: 2 כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם רֵאִיתֶם
אֶת כָּל־הָרְעָה אֲשֶׁר הִבֵּאתִי עַל־יְרוּשָׁלַם וְעַל כָּל־עָרֵי יְהוּדָה וְהֵנֶם
חָרְבָה הַיּוֹם וְאֵין בָּהֶם יוֹשֵׁב: 3 מִפְּנֵי רָעַתְּם אֲשֶׁר עָשׂוּ
לְהַכְעִסְנִי לְלַכֵּת לְקַטֵּר לְעַבְד לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּם
הִמָּה אַתֶּם וְאֲבֹתֵיכֶם: 4 וְאֲשַׁלַּח אֲלֵיכֶם אֶת־כָּל־עַבְדֵי הַנְּבִיאִים
הַשֹּׁכִים וְשֹׁלַח לֵאמֹר אֲלֵיכֶם תַּעֲשׂוּ אֶת דְּבַר־הַתַּעֲבָה הַזֹּאת אֲשֶׁר
שָׁנֵאתִי: 5 וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא־הִטּוּ אֶת־אָזְנָם לָשׁוּב מִרָעַתְּם לְבַלְתִּי
קַטֵּר לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים: 6 וַתִּתְּךָ חֲמָתִי וְאִפִּי וַתִּבְעַר בְּעָרֵי יְהוּדָה
וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלַם וַתַּהַיִּינָה לְחָרְבָה לְשִׁמְמָה כִּיּוֹם הַזֶּה: 8
7 וְעַתָּה כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְמָה אַתֶּם
עוֹשִׂים רָעָה גְדוֹלָה אֶל־נַפְשֹׁתְכֶם לְהַכְרִית לָכֶם אִישׁ־וְאִשָּׁה עוֹלָל
וַיּוֹנֵק מִתּוֹךְ יְהוּדָה לְבַלְתִּי הוֹתִיר לָכֶם שְׂאֵרִית: 8 לְהַכְעִסְנִי בְּמַעֲשֵׂי
יְדֵיכֶם לְקַטֵּר לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר־אַתֶּם בָּאִים
לְגֹר שָׁם לְמַעַן הַכְרִית לָכֶם וּלְמַעַן הַיּוֹתְכֶם לְקַלְלָה וּלְחָרְפָה
בְּכָל גּוֹיֵי הָאָרֶץ: 9 הַשְׁכַּחְתֶּם אֶת־רְעוֹת אֲבוֹתֵיכֶם וְאֶת־רְעוֹת וְ

מלכי יהודה ואת רעות נשיו ואת רעותכם ואת רעת נשיכם אשר
עשו בארץ יהודה ובחצות ירושלים: 10 לא דכאו עד היום הנה
ולא יראו ולא הלכו בתורתו ובחקתי אשר נתתי לפניכם
ולפני אבותיכם: ס 11 לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי
ישראל הנני שם פני בכם לרעה ולהכרית את כל יהודה:
12 ולקחתי את שארית יהודה אשר שמו פניהם לבוא ארץ מצרים
לגור שם ותמו כל בארץ מצרים יפלו בחרב ברעב יתמו מקטן
ועד גדול בחרב וברעב ימתו והיו לאלה לשמה ולקללה ולחרפה:
13 ופקדתי על היושבים בארץ מצרים כאשר פקדתי על ירושלים
בחרב ברעב ובדבר: 14 ולא יהיה פליט ושריד לשארית יהודה
הבאים לגור שם בארץ מצרים ולשוב ארץ יהודה אשר חמה
מנשאים את נפשם לשוב לשבת שם כי לא ישובו כי אם פלטים:
ס 15 ויענו את ירמיהו כל האנשים הידעים כי מקטרות נשיתם
לאלהים אחרים וכל הנשים העמדות קהל גדול וכל העם
הישובים בארץ מצרים בפתרוס לאמר: 16 הדבר אשר דברת
אלינו בשם יהוה איננו שמעים אליך: 17 כי עשה נעשה את כל
הדבר אשר יצא מפינו לקטר למלכת השמים והסיד לה נסכים
כאשר עשינו אנחנו ואבתינו מלכינו ושרינו בערי יהודה ובחצות
ירושלים ונשבע לחם ונהיה טובים ורעה לא ראינו: 18 ומן אז
חדלנו לקטר למלכת השמים והסיד לה נסכים חסרנו כל
ובחרב וברעב תמנו: 19 וכי אנחנו מקטרים למלכת השמים
ולחסד לה נסכים המבלעדי אנשינו עשינו לה כוננים להעצבה
והסיד לה נסכים: פ 20 ויאמר ירמיהו אל כל העם על
הגברים ועל הנשים ועל כל העם הענים אתו דבר לאמר:
21 הלוא את הקטר אשר קטרתם בערי יהודה ובחצות ירושלים
אתם ואבותיכם מלכיכם ושריכם ועם הארץ אתם זכר יהוה
ותעלה על לבו: 22 ולא יוכל יהוה עוד לשאת מפני רע מעלליכם
מפני התועבת אשר עשיתם ותהי ארצכם לחרבה ולשמה ולקללה
מאין יושב כהיום הזה: 23 מפני אשר קטרתם ואשר חטאתם
ליהוה ולא שמעתם בקול יהוה ובתרתו ובחקתי ובעדותיו לא
הלכתם על כן קראת אתכם הרעה הזאת כיום הזה: ס
24 ויאמר ירמיהו אל כל העם ואל כל הנשים שמעו דבר יהוה
כל יהודה אשר בארץ מצרים: ס 25 כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל לאמר אתם ונשיכם ותדברנה בפיכם ובידיכם
מלאתם לאמר עשה נעשה את נדרינו אשר נדרנו לקטר למלכת
השמים ולהסיד לה נסכים הקים תקימנה את נדריכם ועשה
תעשינה את נדריכם: פ 26 לכן שמעו דבר יהוה כל יהודה
הישובים בארץ מצרים הנני נשבעתי בשמי הגדול אמר יהוה אם
יהיה עוד שמי נקרא בפני כל איש יהודה אמר חי אדני יהוה בכל

ארץ מצרים: 27 הנני שקד עליהם לרעה ולא לטובה ותמו כל-
 איש יהודה אשר בארץ מצרים בחרב וברעב עד-כלותם:
 28 ופליטי חרב ישבון מן-ארץ מצרים ארץ יהודה מתי מספר
 וידעו כל-שארית יהודה הבאים לארץ מצרים לגור שם דבר-
 מי יקום ממני ומהם: 29 וזאת-לכם האות נאם-יהוה כי-פקד אני
 עליכם במקום הנה למען תדעו כי קום יקומו דברי עליכם
 לרעה: ס 30 כה אמר יהוה הנני נתן את-פרעה חפרע מלך-
 מצרים ביד איביו וביד מבקשי נפשו כאשר נתתי את-צדקיהו
 מלך-יהודה ביד נבוכדראצר מלך-בבל איבו ומבקש נפשו: ס
 45:1 הדבר אשר דבר ירמיהו הנביא אל-ברוך בן-נריה
 בכתבו את-הדברים האלה על-ספר מפני ירמיהו בשנה הרבעית
 ליהויקים בן-יאשיהו מלך יהודה לאמר: ס 2 כה-אמר יהוה
 אלהי ישראל עליך ברוך: 3 אמרת אוי-נא לי כי-יסף יהוה יגון
 על-מכאבי יגעתי באנחתי ומנוחה לא מצאתי: ס 4 כה
 תאמר אליו כה אמר יהוה הנה אשר-בניתל אני הרס ואת אשר-
 נטעתי אני נתש ואת-כל הארץ היא: 5 ואתה תבקש-לך גדלות
 אל-תבקש כי הנני מביא רעה על-כל-בשר נאם-יהוה ונתתי לך
 את-נפשך לשלל על כל-המקמות אשר תלך-שם: ס
 46:1 אשר היה דבר-יהוה אל-ירמיהו הנביא על-הגוים:
 2 למצרים על-חיל פרעה נכו מלך מצרים אשר-היה על-נהר-
 פרת בכרכמש אשר הכה נבוכדראצר מלך בבל בשנת הרביעית
 ליהויקים בן-יאשיהו מלך יהודה:
 3 ערכו מגן וצנה וגשו למלחמה:
 4 אסרו הסוסים ועלו הפרשים
 והתיצבו בכובעים מרקי הרמחים לבשו הסריגות:
 5 מדוע ראיתי המה חתים נסגים אחר
 וגבוריהם יפתו ומנוס נסו ולא הפגו מגור מסביב נאם-יהוה:
 6 אל-ינוס הקל ואל-ימלט הגבור
 צפונה על-יד נהר-פרת כשלו ונפלו:
 7 מי-זה כי-אר יעלה כנהרות יתגעשו מימיו:
 8 מצרים כי-אר יעלה וכנהרות יתגעשו מים
 ויאמר אעלה אכסה-ארץ אבידה עיר וישבי בה:
 9 עלו הסוסים והתהללו תרכב ויצאו הגבורים
 כוש ופוט תפשי מגן ולודים תפשי דרכי קשת:
 10 והיום הוא לאדני יהוה צבאות יום נקמה להגם מצריו
 ואכלה חרב ושבעה ורותה מדם:
 כי זבח לאדני יהוה צבאות בארץ צפון אל-נהר-פרת:
 11 עלי גלעד וקחי צרי בתולת בת-מצרים
 לשוא הרביתי [הרבית] רפאות תעלה אין לך:

12 שָׁמְעוּ גוֹיִם קְלוֹנֶךָ וְצוֹחֲתֶךָ מִלְּאֵה הָאָרֶץ
 כִּי גִבּוֹר בַּגְּבוּרָה כְּשִׁלּוֹ יַחֲדָיו נִפְלְאוּ שְׁנֵיהֶם: פ
 13 הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא לְבֹאֵי נְבוּכַדְרֶאֱצַר
 מֶלֶךְ בָּבֶל לְהַכּוֹת אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם:
 14 הִגִּידוּ בְּמִצְרַיִם וְהַשְׁמִיעוּ בְּמִגְדּוֹל וְהַשְׁמִיעוּ בְּנֶף וּבַתְּחַפְּנִיחַס
 אָמְרוּ הַתִּיּוֹצֵב וְהַכֵּן לָךְ כִּי־אֶכְלֶה חָרֵב סְבִיבֶיךָ:
 15 מִדּוֹעַ נִסְחַף אֲבִירֶיךָ לֹא עָמַד כִּי יְהוָה הִדְפוֹ:
 16 הַרְבֵּה כּוֹשֵׁל גַּם־נִפְּל
 אִישׁ אֶל־רַעְיוֹ וַיֹּאמְרוּ קוּמָה וּנְשָׁבָה אֶל־עַמָּנוּ
 וְאֶל־אֶרֶץ מוֹלַדְתָּנוּ מִפְּנֵי חָרֵב הַיּוֹנָה:
 17 קְרָאוּ שֵׁם פְּרַעְיָה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם שְׂאוֹן הַעֵבִיר הַמוֹעֵד:
 18 חִי־אֲנִי נֹאֵם־הַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת שָׁמוֹ
 כִּי כְתָבוֹר בְּהָרִים וּכְכֹרֵמַל בָּיִם יְבֹאֵ:
 19 כָּל־י גּוֹלָה עֲשֵׂי לָךְ יוֹשֶׁבֶת בַּת־מִצְרַיִם
 כִּי־נֶף לְשִׁמְחָה תִּהְיֶה וּנְצַתָּה מֵאִין יוֹשֵׁב: ס
 20 עֲגִלָּה יִפְהַפֶּיֶה מִצְרַיִם קֶרֶן מִצְפוֹן בָּא בָּא:
 21 גַּם־שְׁכַרְיָהּ בְּקִרְבָּהּ כַּעֲגִלֵי מֶרְבֵּק
 כִּי־גַם־הִמָּה הִפְנוּ נִסּוּ יַחֲדָיו לֹא עָמְדוּ
 כִּי יוֹם אִי־דָם בָּא עֲלֵיהֶם עַת פִּקְדָתָם:
 22 קוֹלָהּ כַּנְּחֹשׁ יִלְךְ כִּי־בַחִיל יִלְכוּ
 וּבְקִרְדָּמוֹת בָּאוּ לָהּ כַּחֲטָבֵי עֲצִים:
 23 כָּרְתוּ יַעֲרָה נֹאֵם־יְהוָה כִּי לֹא יִחַקֵּר
 כִּי רַבּוּ מֵאַרְבֶּה וְאִין לָהֶם מִסְפָּר:
 24 הִבִּישָׁה בַּת־מִצְרַיִם נִתְּנָה בְיַד עַם־צָפוֹן:
 25 אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַגִּנֵּי פוֹקֵד אֶל־אֲמוֹן מִנְּאֵ
 וְעַל־פְּרַעְיָה וְעַל־מִצְרַיִם וְעַל־אֱלֹהֵיהֶּ וְעַל־מַלְכֵיהֶּ וְעַל־פְּרַעְיָה
 וְעַל־הַבְּטָחִים בּוֹ: 26 וּנְתַתִּים בְּיַד מְבַקְשֵׁי נַפְשָׁם וּבְיַד נְבוּכַדְרֶאֱצַר
 מֶלֶךְ בָּבֶל וּבְיַד עַבְדָּיו וְאַחֲרֵי־כֵן תִּשְׁכֵּן כִּי־מִי־קִדָּם נֹאֵם־יְהוָה: ס
 27 וְאַתָּה אֶל־תִּירָא עַבְדֵי יַעֲקֹב וְאַל־תִּתַּח יִשְׂרָאֵל
 כִּי הִגִּנֵי מוֹשַׁעַךְ מֶרְחוֹק וְאַתְּזַרְעֶךָ מֵאַרְץ שִׁבְיִים
 וְשָׁב יַעֲקֹב וְשָׁקֵט וְשָׁאֲנָן וְאִין מִחֲרִיד: ס
 28 אַתָּה אֶל־תִּירָא עַבְדֵי יַעֲקֹב נֹאֵם־יְהוָה כִּי אַתָּה אֲנִי
 כִּי אַעֲשֶׂה כָּל־הַגּוֹיִם וְאֲשֶׁר הִדְחַתִּיךָ שָׁמָּה
 וְאַתָּה לֹא־אֲעֲשֶׂה כָּל־הַיּוֹסֵרֶיךָ לְמִשְׁפָּט וְנִקָּה לֹא אֲנַקֶּךָ:
 ס 47:1 אֲשֶׁר הִנֵּה דִבְרֵי־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא אֶל־פְּלִשְׁתִּים
 בְּטָרָם יָכָה פְּרַעְיָה אֶת־עַוְזָה: ס 2 כָּה וְאָמַר יְהוָה
 הַנְּהַמִּים עֲלִים מִצְפוֹן וְהָיוּ לְנַחַל שׁוֹטֵף
 וַיִּשְׁטְפוּ אֶרֶץ וּמְלוֹאָהּ עִיר וַיִּשְׁבִּי בָּהּ
 וַיַּעֲקוּ הָאָדָם וְהַיִּלָּל כָּל יוֹשֵׁב הָאָרֶץ:

- 3 מקול שְׁעֵטת פְּרָסוֹת אֲבִירָיו מִרְעַשׁ לְרִכְבּוֹ הַמֶּזֶן גִּלְגָּלָיו
 לֹא־הִפְנִי אֲבוֹת אֶל־בָּנִים מִרְפִּיזֵן יָדַיִם:
- 4 עַל־הַיּוֹם הַבֹּא לְשַׁדּוֹד אֶת־כָּל־פְּלִשְׁתִּים
 לְהִכָּרִית לְצָר וּלְצִידוֹן כָּל שָׂרִיד עֶזֶר
 כִּי־שַׁדַּד יִהְיֶה אֶת־פְּלִשְׁתִּים שְׂאֲרִית אִי כִפְתּוֹר:
- 5 בָּאָה קָרְחָה אֶל־עֵזָה נִדְמָתָה אֲשַׁקְלוֹן
 שְׂאֲרִית עִמָּקָם עַד־מָתִי תִתְגַּדְּדִי: ס
- 6 הוּי חָרַב לִיהוָה עַד־אָנָּה לֹא תִשְׁקָטִי
 הָאֲסָפִי אֶל־תַּעֲרֹךְ הַרְגָעִי וְדָמִי:
- 7 אֵיךְ תִּשְׁקָטִי וַיְהוֶה צָוָה־לָּהּ
 אֶל־אֲשַׁקְלוֹן וְאֶל־חֹרֵף הַיָּם שֵׁם יַעֲדָה: ס
- 48:1 לְמוֹאָב כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 הוּי אֶל־נְבוֹ כִּי שַׁדְּדָה הִבִּישָׁה נִלְכְּדָה קְרִיתִים
 הִבִּישָׁה הַמִּשְׁגֵּב וְחִתָּה: 2 אֵינן עוֹד תִּהְיֶה מוֹאָב
 בְּחִשְׁבוֹן חֲשָׁבוּ עָלֶיהָ רַעְיָה לָכוּ וְנִכְרִיתֶנָּה מִגּוֹי
 גַּם־מִדָּמֶן תִּדְמִי אַחֲרָיֶךָ תִּלְךָ חָרַב:
- 3 קוֹל צִעָקָה מִחֲרוֹנִים שָׂד וְשֹׁבֵר גְּדוֹל:
 4 נִשְׁבְּרָה מוֹאָב הַשְּׁמִיעוּ זַעֲקָה צְעוּרִיָּה [צְעִירִיָּה]:
- 5 כִּי מַעֲלָה הַלְּחוֹת [הַלּוֹחִית] בְּבָכִי יַעֲלֶה־בְּכִי
 כִּי בְמוֹרֵד חוֹרָנִים צָרִי צִעַקְתָּ שֹׁבֵר שָׁמְעוּ:
- 6 נָסוּ מִלְטוֹ נַפְשְׁכֶם וְתִהְיֶינָה כַּעֲרוּעַר בְּמִדְבָּר:
 7 כִּי יַעַן בִּטְחָךְ בְּמַעֲשֶׁיךָ וּבְאוֹצְרוֹתֶיךָ גַּם אֶת תִּלְכְּדֵי
 וַיֵּצֵא כְּמִישׁ [כְּמוֹשׁ] בַּגּוֹלָה כַּהֲנִיּוֹ וְשָׂרָיו יַחַד [יַחֲדָיו]:
- 8 וַיָּבֵא שַׁדַּד אֶל־כָּל־עִיר וְעִיר לֹא תִמְלֹט
 וְאָבַד הָעֵמֶק וְנִשְׁמַד הַמִּישֵׁר אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה:
- 9 תִּנּוּ־צִיץ לְמוֹאָב כִּי נָצַא תִּצָּא
 וְעָרֶיהָ לְשִׁמְהָ תִּהְיֶינָה מֵאֵין יוֹשֵׁב בָּהֶן:
- 10 אֲרוּר עֵשָׂה מִלֹּאכֶת יְהוָה רַמְיָהּ וְאֲרוּר מִנֶּעַ חֲרָבוֹ מִדָּם:
 11 שְׂאֵנִן מוֹאָב מִנְעוּרָיו וְשִׁקָּט הוּא אֶל־שִׁמְרָיו
 וְלֹא־הוֹרֵק מִכְּלִי אֶל־כְּלִי וּבַגּוֹלָה לֹא הִלָּךְ
 עַל־כֵּן עָמַד טַעַמוֹ בּוֹ וְרִיחוֹ לֹא נָמַר: ס
- 12 לָכֵן הִנֵּה־יָמִים בָּאִים נֹאֵם־יְהוָה וְשִׁלַּחְתִּי־לוֹ צְעִים וְצַעֲהוּ וְכִלְיוֹ
 יִרְיָקוּ וְנִבְלִיָּהֶם יִנְפְּצוּ: 13 וּבֶשׂ מוֹאָב מִכְּמוֹשׁ כְּאֲשֶׁר־בָּשׂוּ בַּיִת
 יִשְׂרָאֵל מִבֵּית אֵל מִבְּטָחָם:
- 14 אֵיךְ תֹּאמְרוּ גְבוּרִים אֲנַחְנוּ וְאֲנָשֵׁי־חֵיל לְמַלְחָמָה:
 15 שַׁדַּד מוֹאָב וְעָרֶיהָ עָלָה וּמִבְּתֵר בְּחוּרָיו יִרְדּוּ לְטָבַח
 נֹאֵם־הַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ:
- 16 קָרוֹב אִיד־מוֹאָב לָבוֹא וְרַעַתּוֹ מִהֲרָה מָאֵד:
 17 גְּדוּ לוֹ כָּל־סִבִּיבָיו וְכֹל יַדְעֵי שְׁמוֹ

אמרו איכה נשבר מטה-עזו מקל תפארה:
18 רדי מכבוד ישבי [ושבין] בצמא ישבת בת-דיבון
כי-שדד מואב עלה כד שחת מבצריך:
19 אל-דרך עמדי וצפי יושבת ערוער
שאלי-נס ונמלטה אמרי מה-נהיתה:
20 הביש מואב כי-חתה הלילי [הלילון] וזעקי [וזעקו]
הגידו בארנון כי שדד מואב:
21 ומשפט בא אל-ארץ המישר אל-חלון ואל-יהצה ועל-מופעת [מיפעת]:
22 ועל-דיבון ועל-נבו ועל-בית דבלתים: 23 ועל קריתים ועל-
בית גמול ועל-בית מעון: 24 ועל-קריות ועל-בצרה ועל כל-ערי
ארץ מואב הרחקות והקרבות:
25 נגדעה קרן מואב וזרעו נשברה נאם יהוה:
26 השכירוהו כי על-יהוה הגדיל וספק מואב בקיאו והיה לשחק
גם-הוא: 27 ואם לוא השחק היה לך ישראל אם-בגנבים נמצאה [נמצא]
כי-מדי דבריה בו תתנוודד:
28 עזבו ערים ושכנו בסלע ישבי מואב
והיו כיונה תקנן בעברי פי-פחת:
29 שמענו גאון-מואב גאה מאד
גבהו וגאונו וגאותו ורם לבו:
30 אני ידעתי נאם יהוה עברתו ולא-כן בדיו לא-כן עשו:
31 על-כן על-מואב איליל ולמואב כלה אזעק אל-אנשי קיר-
חרש יהנה:
32 מבכי יעזר אבכה-לך הגפן שבמה
נטישתיה עברו ים עד ים יעזר נגעו
על-קיצך ועל-בצריך שדד נפל:
33 ונאספה שמחה וגיל מכרמל ומארץ מואב
ויין מיקבים השבתי לא-ידרך הידד לא הידד:
34 מועקת חשבון עד-אלעלה עד-יהין נתנו קולם מצער עד-
חרנים עגלת שלשיה כי גם-מי נמרים למשמות יהיו:
35 והשבתי
למואב נאם-יהוה מעלה במה ומקטיר לאלהיו: 36 על-כן לבי
למואב כחללים יהמה ולבי אל-אנשי קיר-חרש כחללים יהמה
על-כן יתרת עשה אבדו: 37 כי כל-ראש קרחה וכל-זקן גרעה
על כל-ידיים גרדת ועל-מתנים שק: 38 על כל-גנות מואב
וברחבתיה כלה מספד כי-שבתי את-מואב ככלי אין-חפץ בו
נאם-יהוה: 39 איך חתה הלילי איך הפנה-ערף מואב בוש והיה
מואב לשחק ולמחטה לכל-סביביו: 40 כי-כה אמר יהוה
הנה כנשר ידאה ופרש כנפיו אל-מואב:
41 גלכדה הקריות והמצדות נתפשה

וְהָיָה לָב גְבוּרֵי מוֹאָב בַּיּוֹם הַהוּא כְּלָב אֲשֶׁה מִצְרָה:

42 וְנִשְׁמַד מוֹאָב מֵעַם כִּי עַל־יְהוָה הִגְדִּיל:

43 פָּחַד וּפְחַת וּפָח עָלַיְךָ יוֹשֵׁב מוֹאָב נֹאֲם־יְהוָה:

44 הַיַּיִס [הַיָּס] מִפְּנֵי הַפָּחַד יִפֹּל אֶל־הַפְּחַת

וְהָעֵלָה מִן־הַפְּחַת יִלְכֹּד בַּפָּח

כִּי־אָבִיא אֵלַיְךָ אֶל־מוֹאָב שְׁנַת פְּקוּדֹתָם נֹאֲם־יְהוָה:

45 בְּצֹל חֲשֹׁבוֹן עָמְדוּ מִכָּח נִסִּים

כִּי־אֵשׁ יֵצֵא מִחֲשֹׁבוֹן וּלְהִבָּה מִבֵּין סִיחוֹן

וְהָאֵכֶל פֶּאֶת מוֹאָב וְקָדַד בְּנֵי שָׁאוֹן:

46 אוֹי־לֶךְ מוֹאָב אֶבֶד עִם־כְּמוֹשׁ

כִּי־לָקְחוּ בְנֵיךָ בְּשָׂבִי וּבְנֹתֶיךָ בְּשָׂבִיָּה:

47 וְשַׁבְתִּי שְׁבוּת־מוֹאָב בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים נֹאֲם־יְהוָה

עַד־הֵנָּה מִשְׁפַּט מוֹאָב: ׀

49:1 לְבָנֵי עַמּוֹן כֹּה אָמַר יְהוָה

הַבָּנִים אֵינִי לְיִשְׂרָאֵל אִם־יֹרֵשׁ אֵינִי לּוֹ

מִדּוֹעַ יֹרֵשׁ מִלְּכֶם אֶת־גֹּד וְעַמּוֹ בְּעָרָיו יָשֵׁב:

2 לָכֵן הִנֵּה יָמִים בָּאִים נֹאֲם־יְהוָה

וְהִשְׁמַעְתִּי אֶל־רַבַּת בְּנֵי־עַמּוֹן הַרְוַעַת מִלְחָמָה

וְהִיְתָה לְתֵל שְׁמָמָה וּבְנֹתֶיהָ בָּאֵשׁ תִּצְתָּנָה

וְיֹרֵשׁ יִשְׂרָאֵל אֶת־יֹרְשָׁיו אָמַר יְהוָה:

3 הַיְלִילִי חֲשֹׁבוֹן כִּי שִׁדְדָה־עַי צַעֲקָנָה בְּנוֹת רַבָּה

חֲגֻרְנָה שִׁקִּים סִפְדָּנָה וְהַתְּשׁוּטְטָנָה בְּגִדְרוֹת

כִּי מִלְּכֶם בְּגוֹלָה יִלְךְ כַּהֲנִיּוֹ וּשְׂרָיו יַחֲדָיו:

4 מִה־תִּתְהַלְלִי בְּעַמְּקִים זָב עַמְּקֹךָ תִּבֵּת הַשּׁוֹבְבָה

הַבְּטָחָה בְּאַצְרֹתֶיהָ מִי יָבוֹא אֵלַי:

5 הַנְּנִי מִבֵּיא עָלַיְךָ פָּחַד נֹאֲם־אֲדֹנָי יְהוָה צְבָאוֹת מְכַל־סִבִּי בֵּיךָ

וְנִדְחָתֶם אִישׁ לְפָנָיו וְאֵין מִקְבֹּץ לְנֹדֵד:

6 וְאַחֲרֵי־כֵן אָשִׁיב אֶת־שְׁבוּת בְּנֵי־עַמּוֹן נֹאֲם־יְהוָה: ׀

7 לְאֲדוֹם כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הָאֵין עוֹד חֲכָמָה בְּתִימָן

אֶבְדָּה עֵצָה מִבָּנִים וְסִרְחָה חֲכָמָתָם:

8 גָּסוּ הַפָּנּוּ הַעַמִּיקוּ לְשִׁבְתִּי יֹשְׁבֵי דָדָן

כִּי אִיד עֲשׂוּ הַבְּאֲתִי עָלָיו עַת פְּקוּדָתָיו:

9 אִם־בְּצָרִים בָּאוּ לָךְ לֹא יִשְׁאָרוּ עוֹלְלוֹת

אִם־גְּנֹבִים בְּלִילָה הַשְׁחִיתוּ דָּיִם:

10 כִּי־אֲנִי חֲשַׁפְתִּי אֶת־עֲשׂוֹ גִלְתִּי אֶת־מִסְתָּרָיו וּנְחַבָּה לֹא יוּכַל

שִׁדָּד זָרְעוֹ וְאַחֲיוּ וּשְׁכָנָיו וְאֵינְנוּ:

11 עֲזָבָה יִתְמִיךָ אֲנִי אֶחֱיָה וְאֶל־מִנְתִּיךָ עָלִי תִבְטָחוּ: ׀

12 כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה הִנֵּה אֲשֶׁר־אֵין מִשְׁפָּטָם לְשִׁתּוֹת הַכּוֹס שְׁתּוֹ

יִשְׁתּוּ וְאַתָּה הוּא נִקָּה תִנְקָה לֹא תִנְקָה כִּי שְׁתָּה תִשְׁתָּה: 13 כִּי בִי

נשבעתי נאם יהוה כי לשמה לחרפה לחרב ולקללה תהיה
בצרה וכל עריה תהינה לחרבות עולם:
14 שמועה שמעתי מאת יהוה וציר בגוים שלוח
התקבצו ובאו עליה וקומו למלחמה:
15 כי הנה קטן נתתיך בגוים בזוי באדם:
16 תפלצתך השיא אתך ודון לבך
שכני בחגוי הסלע תפשי מרום גבעה
כי תגביה כנשר קנף משם אורידך נאם יהוה:
17 והיתה אדום לשמה כל עבר עליה ישם וישרק על כל מכותה:
18 כמהפכת סדם ועמרה ושכניה אמר יהוה לא ישב שם איש
ולא יגור בה בין אדם:
19 הנה כאר"ה יעלה מגאון הירדן אל גוה איתן
כי ארגיעה ארצינו מעליה ומי בחור אליה אפקד
כי מי כמוני ומי יעידני ומי יזה רעה אשר יעמד לפני:
20 לכן שמעו עצת יהוה אשר יעץ אל אדום
ומחשבותיו אשר חשב אל ישבי תימן
אם לא יסחבום צעירי הצאן אם לא ישים עליהם גוהם:
21 מקול נפלים רעשה הארץ צעקה בים סוף נשמע קולה:
22 הנה כנשר יעלה וידאה ויפרש כנפיו על בצרה והיה לב
גבורי אדום ביום ההוא כלב אשה מצרה:
23 לדמשק בושח חמת וארפד כי שמעה רעה שמעו
נגמו בים דאגה השקט לא יוכל:
24 רפתה דמשק הפנתה לנוס ורטט | החזיקה
צרה וחבלים אחזתה כילדה:
25 איך לא עזבה עיר תהלה [תהלת] קרית משושי:
26 לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל אנשי המלחמה ידמו ביום
ההוא נאם יהוה צבאות:
27 והצתי אש בחומת דמשק ואכלה ארמנות בין הדר:
28 לקדר | ולממלכות חצור אשר הכה נבוכדראצור [נבוכדראצר]
מלך בבל כה אמר יהוה
קומו עלו אל קדר ושדדו את בני קדם:
29 אהליהם וצאנם יקחו יריעותיהם וכל כליהם
וגמליהם ישאו להם וקראו עליהם מגור מסביב:
30 נסו נדו מאד העמיקו לשבת ישבי חצור נאם יהוה
כי יעץ עליכם נבוכדראצר מלך בבל עצה וחשב עליהם [עליכם]
מחשבה:
31 קומו עלו אל גוי שליו יושב לבטח נאם יהוה
לא דלתים ולא בריח לו בדר ישכנו:
32 והיו גמליהם לבו והמון מקניהם לשלל

וּנְרַתִּים לְכָל־רוּחַ קְצוּצֵי פֶּאֶה
וּמְכַל־עֲבָרֵי אָבִיא אֶת־אֲדָם נֹאֵם־יְהוָה:
33 וְהָיְתָה חֲצוֹר לְמַעַן תִּנָּחַם שְׂמֵמָה עַד־עוֹלָם
לֹא־יֵשֵׁב שָׁם אִישׁ וְלֹא־יִגְוֹר בָּהּ בֶּן־אָדָם: ס
34 אֲשֶׁר הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא אֶל־עַיְלָם בְּרֵאשִׁית
מַלְכוּת צַדְקִיָּה מֶלֶךְ־יְהוּדָה לֵאמֹר: 35 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
הַנְּנִי שֹׁבֵר אֶת־קִשְׁת עַיְלָם רֵאשִׁית גְּבוּרָתָם:
36 וְהִבֵּאתִי אֶל־עַיְלָם אַרְבַּע רוּחוֹת מֵאַרְבַּע קְצוֹת הַשָּׁמַיִם
וְנְרַתִּים לְכָל הַרְחוֹת הָאֱלֹהִים וְלֹא־יִהְיֶה הַגּוֹי אֲשֶׁר לֹא־יָבֹוא שָׁם
נְדַחִי עוֹלָם [עַיְלָם]:
37 וְהַחֲתַתִּי אֶת־עַיְלָם לִפְנֵי אֹיְבֵיהֶם וּלְפָנָי ׀ מִבְּקָשֵׁי נַפְשָׁם
וְהִבֵּאתִי עֲלֵיהֶם ׀ רָעָה אֶת־חֲרוֹן אַפִּי נֹאֵם־יְהוָה
וְשִׁלַּחֲתִי אַחֲרֵיהֶם אֶת־הַחֲרֹב עַד כְּלוֹתִי אוֹתָם:
38 וְשַׁמְתִּי כִסְאִי בְּעַיְלָם וְהִאֲבֹדְתִי מִשָּׁם מֶלֶךְ וְשָׂרִים נֹאֵם־יְהוָה:
39 וְהָיָה ׀ בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים אָשׁוּב [אָשׁוּב] אֶת־שְׁבִיט [שְׁבוּת] עַיְלָם נֹאֵם־יְהוָה: ס
50:1 הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־בָּבֶל אֶל־אֶרֶץ כַּשְׁדִּים
בְּיַד יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא:
2 הַגִּידוּ בְּגוֹיִם וְהַשְׁמִיעוּ וּשְׂאוּ־נֶס הַשְׁמִיעוּ אֶל־תִּכְחָדוּ אָמְרוּ
נְלַכְדָּה בְּבָל הַבִּישׁ בַּל חַת מֶרְדֶּךְ הַבִּישׁוּ עֲצָבִיָּה חֲתוּ גְלוּלִיָּה:
3 כִּי עָלָה עָלֶיהָ גּוֹי מִצְפּוֹן הוּא־יִשִׁית אֶת־אַרְצָהּ לְשָׂמָה
וְלֹא־יִהְיֶה יוֹשֵׁב בָּהּ מֵאָדָם וְעַד בְּהֵמָה נָדוּ הַלְכוּ:
4 בְּיָמִים הַהֵמָּה וּבָעֵת הַהִיא נֹאֵם־יְהוָה יָבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הַמָּה
וּבְנֵי־יְהוּדָה יַחְדָּו
הַלֹּךְ וּבָכוּ יִלְכוּ וְאֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם יִבְקָשׁוּ:
5 צִיּוֹן יִשְׁאַלוּ דֶרֶךְ הַנְּהַ פְּנֵיהֶם
בָּאוּ וְנָלְנוּ אֶל־יְהוָה בְּרֵית עוֹלָם לֹא תִשְׁכַּח: ס
6 צֹאן אֲבֹדוֹת הָיָה [הָיָה] עִמִּי רַעִיהֶם הַתְּעוּם הָרִים שׁוֹבְבִים [שׁוֹבְבוֹם]
מִהָר אֶל־גְּבֻעָה הַלְכוּ שְׁכָחוּ רִבְצָם:
7 כָּל־מוֹצְאֵיהֶם אֲכָלוּם וְצָרִיהֶם אָמְרוּ לֹא נֹאשָׁם
תַּחַת אֲשֶׁר חָטְאוּ לַיהוָה נוֹהֵ צֶדֶק וּמִקְנֵה אֲבוֹתֵיהֶם יְהוָה: ס
8 נָדוּ מִתּוֹךְ בָּבֶל וּמֵאֶרֶץ כַּשְׁדִּים
יִצְאוּ [צֹאן] וְהָיוּ כְּעֹתוּדִים לִפְנֵי־צֹאן:
9 כִּי הִנֵּה אֲנֹכִי מַעִיר וּמַעֲלָה עַל־בָּבֶל קַהֲל־גּוֹיִם גְּדֹלִים
מֵאֶרֶץ צְפּוֹן וְעָרְכוּ לָהּ מִשָּׁם תִּלְכַּד
חֲצִיו כְּגִבּוֹר מִשְׁכִּיל לֹא יָשׁוּב רִיקָם:
10 וְהָיְתָה כַּשְׁדִּים לְשַׁלַּל כָּל־שְׁלָלָהּ יִשְׁבְּעוּ נֹאֵם־יְהוָה:
11 כִּי תִשְׁמַחִי [תִּשְׁמַחוּ] כִּי תַעֲלוּ [תַעֲלוּן] שְׁסִי נַחֲלָתִי
כִּי תִפּוּשִׁי [תִּפּוּשׁוּ] כְּעִגְלָה דָּשָׁה וְחֲצֵהְלִי [וְחֲצֵהְלוּ] כְּאֲבָרִים:
12 בּוֹשָׁה אִמְכֶם מֵאֵד חֲפָרָה יוֹלְדֶתְכֶם

- הנה אחרית גוים מדבר ציה וערבה:
- 13 מקצף יהנה לא תשב והיתה שממה כלה
 כל עבר על-בבל ישם וישרק על-כל-מכותיה:
- 14 ערכו על-בבל | סביב כל-דרכי קשת
 ידו אליה אל-תחמלו אל-חץ כי ליהנה חטאה: 15 הריעו עליה סביב
 נתנה ידה נפלו אשיותיה [אשיותיה] נהרסו חומותיה
 כי נקמת יהנה היא הנקמו בה כאשר עשתה עשו-לה:
- 16 כרתו זורע מבבל ותפש מגל בעת קציר
 מפני חרב היונה איש אל-עמו יפנו ואיש לארצו ינסו: 17
 שיה פוזרה ישראל אריות הדיחו
 הראשון אכלו מלך אשור וזה האחרון עצמו נבוכדראצר מלך
 בבל: 18 לכן כה-אמר יהנה צבאות אלהי ישראל הנני
 פקד אל-מלך בבל ואל-ארצו כאשר פקדתי אל-מלך אשור:
- 19 ושבבתי את-ישראל אל-נוהו ורעה הפרמל והבשן
 ובהר אפרים והגלעד תשבע נפשו:
 20 בימים ההם ובעת ההיא נאם-יהנה יבקש את-ענן ישראל ואיננו
 ואת-חטאת יהודה ולא תמצאינה כי אסלח לאשר אשאיר:
 21 על-הארץ מרתים עלה עליה
 ואל-יושבי פקוד
 חרב והחרם אחריהם נאם-יהנה ועשה ככל אשר צויתיך: 22
 קול מלחמה בארץ ושבר גדול:
 23 איך נגדע וישבר פטיש כל-הארץ
 איך היתה לשמה בבל בגוים:
 24 קשתי לך וגם-נלכדת בבל ואת לא ידעת
 נמצאת וגם-נתפשת כי ביהנה התגורית:
 25 פתח יהנה את-אוצרו ויצא את-כלי זעמו
 כי-מלאכה היא לאדני יהנה צבאות בארץ כשדים:
 26 באו-לה מקץ פתחו מאבסיה
 סלוח כמו-ערמים והחרימוה אל-תהי-לה שארית:
 27 חרבו כל-פריה ירדו לטבח
 הוי עליהם כי-בא יומם עת פקדתם: 28
 קול נסים ופלאים מארץ בבל
 להגיד בציון את-נקמת יהנה אלהינו נקמת היכלו:
 29 השמיעו אל-בבל | רבים כל-דרכי קשת
 חנו עליה סביב אל-יהי [לה] פלטה
 שלמו-לה כפעלה ככל אשר עשתה עשו-לה
 כי אל-יהנה נדה אל-קדוש ישראל:
 30 לכן יפלו בחוריה ברחבתיה וכל-אנשי מלחמתה ידמו ביום
 ההוא נאם-יהנה: 31

- 31 הֲנִי אֵלֶיךָ זָדוֹן נֹאֵם-אֲדֹנִי יְהוָה צְבָאוֹת
כִּי בָא יוֹמֶךָ עַת פִּקְדֹתֶיךָ:
- 32 וְכַשֵּׁל זָדוֹן וְנָפַל וְאִין לוֹ מְקִים
וְהִצִּיתִי אִשׁ בְּעָרָיו וְאָכְלָה כָּל-סְבִיבֹתָיו: ס
- 33 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
עֲשׂוּ קִים בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי-יְהוּדָה יַחְדָּו
וְכָל-שְׂבִיחֵם הַחֲזִיקוּ בָם מֵאֲנוּ שֶׁלָּחֵם:
- 34 גְּאֹלָם | חֲזֹק יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ
רִיב יָרִיב אֶת-רִיבֵם לְמַעַן הֲרַגִּיעַ אֶת-הָאָרֶץ וְהֲרַגִּיו לִישְׁבֵי בָבֶל:
- 35 חָרַב עַל-כַּשְׂדִּים נֹאֵם-יְהוָה וְאֵל-יִשְׁבֵי בָבֶל
וְאֵל-שָׂרֵיהָ וְאֵל-חַכְמֶיהָ:
- 36 חָרַב אֶל-הַבַּדִּים וְנָאֲלוּ חָרַב אֶל-גְּבוּרֶיהָ וְחָתוּ:
- 37 חָרַב אֶל-סוֹסֵיו וְאֶל-רֹכְבָיו וְאֵל-כָּל-הָעָרַב אֲשֶׁר בְּתוֹכָהּ וְהָיוּ לְנָשִׁים
חָרַב אֶל-אוֹצְרוֹתֶיהָ וּבְנוֹזוּ: 38 חָרַב אֶל-מִימֶיהָ וַיִּבְשׂוּ
כִּי אָרֶץ פְּסָלִים הִיא וּבְאִימִים יִתְהַלְּלוּ:
- 39 לָכֵן יִשְׁבוּ צִיִּים אֶת-אִיִּם וַיִּשְׁבוּ בָהּ בְּנוֹת יַעֲנָה
וְלֹא-תִשָׁב עוֹד לְנֹצֵחַ וְלֹא תִשְׁכּוֹן עַד-דֹּר וְדוֹר:
- 40 כְּמַהֲפֹכֶת אֱלֹהִים אֶת-סֹדֶם וְאֶת-עַמֶּרָה וְאֶת-שְׁכֵנֶיהָ נֹאֵם-יְהוָה
לֹא-יִשָׁב שָׁם אִישׁ וְלֹא-יִגֹּר בָּהּ בֶּן-אָדָם:
- 41 הִנֵּה עִם בָּא מִצְפּוֹן וְגוֹי גָּדוֹל
וּמְלָכִים רַבִּים יַעֲרוּ מִרְכַּת־אָרֶץ:
- 42 קָשַׁת וְכִידָן יַחֲזִיקוּ אֲכֹזְרֵי הַמָּחַ וְלֹא יִרְחֲמוּ
קוֹלָם כַּיָּם יִהְיֶה וְעַל-סוֹסִים יִרְכָּבוּ
עָרוּךְ כְּאִישׁ לְמַלְחָמָה עָלֶיךָ בַּת-בָּבֶל:
- 43 שָׁמַע מֶלֶךְ-בָּבֶל אֶת-שְׁמַעַם וּרְפוּ יָדָיו
צָרָה הַחֲזִיקָתָהּ חֵיל כִּי־לָדָה:
- 44 הִנֵּה כְּאֲרִיָּה יַעֲלֶה מִגְּאוֹן הַיַּרְדֵּן אֶל-גִּנּוּה אֵיתָן
כִּי-אֲרַגְעָה אֲרוּצִים [אֲרוּצִים] מֵעֲלֶיהָ וּמִי בַּחֹר אֵלֶיהָ אֶפְקֹד
כִּי מִי כְמוֹנִי וּמִי יוֹעֲדֵנִי וּמִי-זֶה רַעָה אֲשֶׁר יַעֲמֵד לְפָנָי:
- 45 לָכֵן שָׁמְעוּ עֲצַת-יְהוָה אֲשֶׁר יַעַץ אֶל-בָּבֶל
וּמִחֲשׁבוֹתָיו אֲשֶׁר חָשַׁב אֶל-אָרֶץ כַּשְׂדִּים
אִם-לֹא יִסְחָבוּם צְעִירֵי הַצֹּאן אִם-לֹא יִשִּׁים עֲלֵיהֶם גִּנּוּה:
- 46 מִקּוֹל נִתְפָּשָׂה בָבֶל נִרְעָשָׂה הָאָרֶץ וַיִּזְעַקָה בְּגוֹיִם וַשְׁמַע: ס
- 51:1 כֹּה אָמַר יְהוָה
הֲנִי מַעִיר עַל-בָּבֶל וְאֵל-יִשְׁבֵי לֵב קָמִי רוּחַ מִשְׁחִית:
2 וְשִׁלַּחְתִּי לְבָבֶל | זָרִים וְזָרוּהָ וַיִּבְקְרוּ אֶת-אֲרֻצָּהּ
כִּי-הָיוּ עָלֶיהָ מִסְבִּיב בְּיוֹם רַעָה:
3 אֶל-יַדְרֹךְ יַדְרֹךְ [] הַדֶּרֶךְ קָשְׁתוֹ וְאֵל-יִתְעַל בְּסָרְיָנוּ
וְאֵל-תַּחְמְלוּ אֶל-בַּחֲרֵיהָ הַחֲרִימוּ כָּל-צְבָאָה:

- 4 ונפלו חללים בארץ כשדים ומדקרים בחוצותיה:
- 5 כי לא אלמן ישראל ויהודה מאלהיו מיהנה צבאות
כי ארצם מלאה אשם מקדוש ישראל:
- 6 גסו מתוך בבל ומלטו איש נפשו אל תדמו בעונה
כי עת נקמה היא ליהנה גמול הוא משלם לה:
- 7 כוס־זהב בבל ביד יהנה משכרת כל־הארץ
מינה שתו גוים על־כן יתהללו גוים:
- 8 פתאם נפלה בבל ותשבר הילילו עליה
קחו צרי למכאובה אולי תרפא:
- 9 רפאנו [רפינו] את־בבל ולא נרפתה עזבוה ונלך איש לארצו
כי נגע אל־השמים משפטה ונשא עד־שחקים:
- 10 הוציא יהנה את־צדקתינו באו ונספרה בציון את־מעשה
יהנה אלהינו:
- 11 הברו החצים מלאו השלטים
העיר יהנה את־רוח מלכי מדי כי על־בבל מזמתו להשחיתה
כי נקמת יהנה היא נקמת היכלו:
- 12 אל־חומת בבל שאו־נס החזיקו המשמר
הקימו שמרים הכינו הארבים
כי גם־זמם יהנה גם־עשה את אשר־דבר אל־ישבי בבל:
- 13 שכנתי [שכנת] על־מים רבים רבת אוצרת
בא קצף אמת בצעך:
- 14 נשבע יהנה צבאות בנפשו
כי אם־מלאתיך אדם כילק וענו עליך הידד: ס
- 15 עשה ארץ בכחו מכין תבל בחכמתו ובתבונתו נטה שמים:
16 לקול תתו המון מים בשמים ויעל נשאים מקצה־ארץ
בך קים למטר עשה ויצא רוח מאצרתיו:
- 17 נבער כל־אדם מדעת הביש כל־צרך מפסל
כי שקר נסכו ולא־רוח בם: 18 הבל המה מעשה תעתעים
בעת פקדתם יאבדו:
- 19 לא־כאלה חלק יעקוב כי יוצר הכל הוא
ושבט נחלתו יהנה צבאות שמו: ס
- 20 מפין אתה לי כלי מלחמה
ונפצתי בך גוים והשחתי בך ממלכות:
- 21 ונפצתי בך סוס ורכבו ונפצתי בך רכב ורכבו:
- 22 ונפצתי בך איש ואשה ונפצתי בך זקן ונער
ונפצתי בך בחור ובתולה:
- 23 ונפצתי בך רעה ועדרו ונפצתי בך אכר וצמדו
ונפצתי בך פחות וסגנים:
- 24 ושלמתי לבבל ולכל ו יושבי כשדים

את כל־רעתם אשר־עשו בציון לעיניכם נאם יהוה: ס
25 הנני אליך הר המשחית נאם־יהוה המשחית את־כל־הארץ
ונשיתי את־ידי עליך וגלגלתיך מן־הסלעים ונתתיך להר שרפה:
26 ולא־יקחו ממך אבן לפנה ואבן למוסדות
כי־שממות עולם תהיה נאם־יהוה:
27 שאו־נס בארץ תקעו שופר בגוים
קדשו עליה גוים השמיעו עליה ממלכות אררט מני ואשכנז
פקדו עליה טפסר העלו־סוס כילק סמר:
28 קדשו עליה גוים את־מלכי מדי את־פחותיה ואת־כל־סגניה
ואת כל־ארץ ממשתלו:
29 ותרעש הארץ ותחל כי קמה על־בבל מחשבות יהוה
לשום את־ארץ בבל לשמה מאין יושב:
30 חדלו גבורי בבל להלחם ישבו במצדות
נשתה גבורתם היו לנשים הציתו משכנתיה נשברו בריחיה:
31 רץ לקראת־רץ ירוץ ומגיד לקראת מגיד
להגיד למלך בבל כי־נלכדה עירו מקצה:
32 והמעברות נתפשו ואת־האנמים שרפו באש
ואנשי המלחמה נבהלו: ס
33 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל
בת־בבל כגרון עת הדריכה עוד מעט ובאה עת־הקציר לה:
34 אכלנו [אכלנו] הממנו [הממנו] נבוכדראצר מלך בבל הציגנו [הציגנו]
כלי ריק בלענו [בלענו] פתנין מלא כרשו מעדני הדיחנו [הדיחנו]:
35 חמסי ושארי על־בבל תאמר ישבת ציון
ודמי אל־ישבי כשדים תאמר ירושלם: ס
36 לכן כה אמר יהוה
הנני־רב את־ריבך ונקמתי את־נקמתך
והחרבתי את־ימה והבשתי את־מקוריה:
37 והיתה בבל | לגלים | מעון־תנים
שמה ושרקה מאין יושב:
38 יחדו ככפרים ישאגו נערו כגורי אריות:
39 בחמם אשית את־משתיחם והשכרתים למען יעלו
וישנו שנת־עולם ולא יקיצו נאם יהוה:
40 אורידם ככרים לטבוח פאילים עם־עתודים:
41 איך נלכדה ששך ותתפש תהלת כל־הארץ
איך היתה לשמה בבל בגוים:
42 עלה על־בבל הים בהמון גליו נכסתה:
43 היו עריה לשמה ארץ ציה וערבה
ארץ לא־ישב בהן כל־איש ולא־יעבר בהן בן־אדם:
44 ופקדתי על־בל בבבל והצאתי את־בלעו מפיו

וְלֹא־יִנְהָרוּ אֵלָיו עוֹד גּוֹיִם
 גַּם־חֹמֶת בָּבֶל נִפְלָה: 45 צְאוּ מִתּוֹכָהּ עִמִּי
 וּמְלִטּוֹ אִישׁ אֶת־נַפְשׁוֹ מִחֶרֶן אַף־יְהוָה:
 46 וּפֶן־יֵרֶךְ לְבַבְכֶם וְתִירְאוּ בְשִׁמוּעָה הַנִּשְׁמַעַת בָּאָרֶץ וּבֹא בַשָּׁנָה
 הַשְּׁמוּעָה וְאַחֲרָיו בַּשָּׁנָה הַשְּׁמוּעָה וְחָמַס בָּאָרֶץ וּמַשַּׁל עַל־מַשַּׁל:
 47 לָכֵן הִנֵּה יָמִים בָּאִים וּפְקֻדָּתִי עַל־פְּסִילֵי בָבֶל
 וְכָל־אֶרֶץ תִּבּוּשׁ וְכָל־חִלְלִיהָ יִפְלוּ בַתּוֹכָהּ:
 48 וְרַנְנִי עַל־בָּבֶל שָׁמַיִם וָאָרֶץ וְכֹל אֲשֶׁר בָּהֶם
 כִּי מִצְפּוֹן יְבוֹא־לָהּ הַשּׁוֹדְדִים נְאֻם־יְהוָה:
 49 גַּם־בָּבֶל לִנְפֹל חִלְלֵי יִשְׂרָאֵל
 גַּם־לְבָבֶל נִפְלוּ חִלְלֵי כָל־הָאָרֶץ:
 50 פְּלִטִים מִחֶרֶב הִלְכוּ אֶל־תַּעֲמֹדוֹ
 זָכְרוּ מִרְחוֹק אֶת־יְהוָה וִירוּשָׁלַם תַּעֲלֶה עַל־לְבַבְכֶם:
 51 בַּשָּׁנָה כִּי־שָׁמַעְנוּ חֶרְפָּה כִּסְתָהּ כְּלָמָה פְּנִינוּ
 כִּי בָאוּ זָרִים עַל־מִקְדָּשֵׁי בֵּית יְהוָה: ס
 52 לָכֵן הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם־יְהוָה
 וּפְקֻדָּתִי עַל־פְּסִילִיהָ וּבְכָל־אֶרֶץ יֵאָנֶק חִלְלֵי:
 53 כִּי־תַעֲלֶה בָבֶל הַשָּׁמַיִם וְכִי תִבְצַר מֵרוֹם עֲזָה
 מֵאֲתֵי יְבוֹאוּ שׁוֹדְדִים לָהּ נְאֻם־יְהוָה: ס
 54 קוֹל זַעֲקָה מִבָּבֶל וּשְׁבַר גְּדוֹל מֵאָרֶץ כְּשָׂדִים:
 55 כִּי־שָׁדַד יְהוָה אֶת־בָּבֶל וְאָבַד מִמֶּנָּה קוֹל גְּדוֹל
 וְהָמוּ גְלִיהֶם כַּמַּיִם רַבִּים נָתַן שְׁאוֹן קוֹלָם:
 56 כִּי בָא עָלֶיהָ עַל־בָּבֶל שׁוֹדַד
 וְנִלְכְּדוּ גְבוּרֶיהָ חֲתָתָה קִשְׁתוֹתֶם כִּי אֵל גַּמְלוֹת יְהוָה שְׁלֵם יִשְׁלָם:
 57 וְהִשְׁכַּרְתִּי שְׁלִיהָ וְחִכְמֶיהָ פַּחֲוֹתֶיהָ וְסַנְיִיָּהּ וּגְבוּרֶיהָ וַיִּשְׁנוּ שְׁנַת־
 עוֹלָם וְלֹא יִקְיִצוּ נְאֻם־הַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ: ס 58 כֹּה־
 אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
 חֲמוֹת בָּבֶל הִרְחַבָה עֲרַעַר תַּתְּעַרְעַר
 וְשַׁעֲרֶיהָ הִנְבְּחִים בְּאֵשׁ יִצְתּוּ
 וַיִּגְעוּ עַמִּים בְּדִירֵיק וּלְאֻמִּים בְּדִי־אֵשׁ וַיַּעֲפוּ: ס
 59 הַדְּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה וַיִּרְמִיָּהוּ הִנְבִּיא אֶת־שְׁרִיָּה בֶן־נִרְיָה בֶן־מַחְסִיָּה
 בְּלָכְתּוֹ אֶת־צַדִּיקָהּ מִלֶּךְ־יְהוּדָה בָּבֶל בַּשָּׁנָה הַרְבַּעִית לְמַלְכוּ
 וּשְׁרִיָּה שָׂר מְנוּחָה: 60 וַיִּכְתֹּב יִרְמִיָּהוּ אֶת כָּל־הַרְעָה אֲשֶׁר־תָּבוֹא
 אֶל־בָּבֶל אֶל־סֵפֶר אֶחָד אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הַכְּתוּבִים אֶל־
 בָּבֶל: 61 וַיֹּאמֶר יִרְמִיָּהוּ אֶל־שְׁרִיָּה כַּבֵּאֵךְ בָּבֶל וּרְאִיתָ וּקְרֵאתָ אֶת
 כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: 62 וְאָמַרְתָּ יְהוָה אֵתָּה דְבַרְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה
 לְהִזְכְּרֹתוֹ לְבִלְתִּי הִיוֹת־בּוֹ יוֹשֵׁב לְמַאֲדָם וְעַד־בְּהִמָּה כִּי־שִׁמְמוֹת
 עוֹלָם תִּהְיֶה: 63 וְהָיָה כַּכְּלָתְךָ לְקִרְאָ אֶת־הַסֵּפֶר הַזֶּה תִּקְשַׁר עָלָיו
 אֲבָן וְהִשְׁלַכְתּוֹ אֶל־תוֹךְ פְּרֵת: 64 וְאָמַרְתָּ כֹכָה תִשְׁקַע בָּבֶל וְלֹא־

תקום מפני הרעה אשר אנכי מביא עליה ויעפו עד-הנה
דברי ירמיהו: 5

52:1 בן-עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה
מלך בירושלם ושם אמו חמיטל [חמוטל] בת-ירמיהו מלבנה: 2 ויעש
הרע בעיני יהוה ככל אשר-עשה יהוה: 3 כי על-אף יהוה היתה
בירושלם ויהודה עד-השליכו אותם מעל פניו וימרד צדקיהו
במלך בבל: 4 ויהי בשנה התשעית למלכו בחדש העשירי בעשור
לחדש בא נבוכדראצר מלך-בבל הוא וכל-חילו על-ירושלם
ויחנו עליה ויבנו עליה דיק סביב: 5 ותבא העיר במצור עד עשתי
עשרה שנה למלך צדקיהו: 6 בחדש הרביעי בתשעה לחדש
ויחזק הרעב בעיר ולא-היה לחם לעם הארץ: 7 ותבקע העיר
וכל-אנשי המלחמה יברחו ויצאו מהעיר לילה דרך שער בין-
החמתיים אשר על-גן המלך וכשדים על-העיר סביב וילכו דרך
הערבה: 8 וירדפו חיל-כשדים אחרי המלך וישיגו את-צדקיהו
בערבת ירחו וכל-חילו נפצו מעליו: 9 ויתפשו את-המלך ויעלו
אתו אל-מלך בבל רבלתה בארץ חמת וידבר אתו משפטים:
10 וישחט מלך-בבל את-בני צדקיהו לעיניו וגם את-כל-שרי
יהודה שחט ברבלתה: 11 ואת-עיני צדקיהו עור ויאסרהו בנחשתים
ויבאהו מלך-בבל בבבלה ויתנהו בבית-בית [הפקדת עד-יום מותו]:
12 ובחדש החמישי בעשור לחדש היא שנת תשע עשרה שנה למלך
נבוכדראצר מלך-בבל בא נבוזראדן רב-טבחים עמד לפני
מלך-בבל בירושלם: 13 וישרף את-בית-יהוה ואת-בית המלך
ואת כל-בתי ירושלם ואת-כל-בית הגדול שרף באש: 14 ואת-
כל-חמות ירושלם סביב נתצו כל-חיל כשדים אשר את-רב-
טבחים: 15 ומדלות העם ואת-יתר העם הנשארים בעיר ואת-
הנפלים אשר נפלו אל-מלך בבל ואת יתר האמון הגלה נבוזראדן
רב-טבחים: 16 ומדלות הארץ השאיר נבוזראדן רב-טבחים
לכרמים וליגבים: 17 ואת-עמודי הנחשת אשר לבית-יהוה ואת-
המכנות ואת-ים הנחשת אשר בבית-יהוה שברו כשדים וישאו את-
כל-נחשתם בבבלה: 18 ואת-הסרות ואת-היעים ואת-המזמרות
ואת-המזרקת ואת-הכפות ואת כל-כלי הנחשת אשר-ישרתו בהם
לקחו: 19 ואת-הספים ואת-המחלות ואת-המזרקות ואת-
הסירות ואת-המנרות ואת-הכפות ואת-המנקיות אשר זהב זהב
ואשר-כסף כסף לקח רב-טבחים: 20 העמודים ו שנים הים אחד
והבקר שנים-עשר נחשת אשר-תחת המכנות אשר עשה המלך
שלמה לבית יהוה לא-היה משקל לנחשתם כל-הכלים האלה:
21 והעמודים שמנה עשרה אמה קומה [קומת] העמד האחד וחוט
שתיים-עשרה אמה יסבנו ועביו ארבע אצבעות נבוב: 22 וכתרת
עליו נחשת וקומת הכתרת האחת חמש אמות ושככה ורמונים

עַל־הַכּוֹתֶרֶת סָבִיב הַכֹּל נִחֲשֶׁת וְכֹאֲלֶה לְעֲמוּד הַשְּׁנַי וְרִמּוֹנִים:
23 וַיְהִיו הַרְמוֹנִים תְּשׁוּעִים וְשֵׁשׁ רִיחָה כָּל־הַרְמוֹנִים מֵאֵה עַל־
הַשְּׂבָכָה סָבִיב: 24 וַיִּקַּח רַב־טַבָּחִים אֶת־שְׂרָיָה כֶּהֵן הָרֹאשׁ
וְאֶת־צַפְנִיָּה כֶּהֵן הַמְּשֻׁנָּה וְאֶת־שֵׁלֶשֶׁת שְׂמֹרֵי הַסֶּף: 25 וּמִן־הָעִיר
לָקַח סָרִיס אֶחָד אֲשֶׁר־הָיָה פֶקִיד ׀ עַל־אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה וְשִׁבְעָה
אֲנָשִׁים מֵרֵאֵי פְּנֵי־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר נִמְצְאוּ בְּעִיר וְאֵת סֵפֶר שֵׁר הַצָּבָא
הַמְּצָבָא אֶת־עַם הָאָרֶץ וְשֵׁשִׁים אִישׁ מֵעַם הָאָרֶץ הַנִּמְצָאִים בְּתוֹךְ
הָעִיר: 26 וַיִּקַּח אוֹתָם נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים וַיִּלְךְ אוֹתָם אֶל־מֶלֶךְ
בְּבֶל רַבְלְתָה: 27 וַיִּכַּח אוֹתָם מֶלֶךְ בְּבֶל וַיִּמְתֵּם בְּרַבְלָה בְּאָרֶץ
חֻמַּת וַיִּגַּל יְהוּדָה מֵעַל אֲדָמְתוֹ: 28 זֶה הָעַם אֲשֶׁר הִגְלָה
נְבוּכַדְרֶאצַּר בְּשַׁנַּת־שֶׁבַע יְהוּדִים שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וְעֶשְׂרִים וְשֵׁשׁ:
29 בְּשַׁנַּת שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה לְנְבוּכַדְרֶאצַּר מִירוּשָׁלַם נֶפֶשׁ שְׁמֹנֶה מֵאוֹת
שָׁלֹשִׁים וּשְׁנָיִם: 30 בְּשַׁנַּת שְׁלֹשׁ וְעֶשְׂרִים לְנְבוּכַדְרֶאצַּר הִגְלָה
נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים יְהוּדִים נֶפֶשׁ שֶׁבַע מֵאוֹת אַרְבָּעִים וַחֲמִשָּׁה
כָּל־נֶפֶשׁ אַרְבַּעַת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת: פ 31 וַיְהִי בְּשָׁלֹשִׁים
וְשֶׁבַע שָׁנָה לְגָלוּת יְהוֹיָכִן מֶלֶךְ־יְהוּדָה בְּשָׁנִים עָשָׂר חֹדֶשׁ בְּעֶשְׂרִים
וַחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ נִשָּׂא אוֹיֵל מֶרְדַּךְ מֶלֶךְ בְּבֶל בְּשַׁנַּת מַלְכָּתוֹ אֶת־
רֹאשׁ יְהוֹיָכִין מֶלֶךְ־יְהוּדָה וַיֵּצֵא אוֹתוֹ מִבַּיִת הַכְּלִיא [הַכְּלוּא]: 32 וַיְדַבֵּר
אִתּוֹ טְבוֹת וַיִּתֵּן אֶת־כֶּסֶף מִמֶּעַל לְכֶסֶף מַלְכִים [הַמִּלְכִים] אֲשֶׁר אִתּוֹ
בְּבָבֶל: 33 וְשָׁנָה אֶת בַּגְדֵי כִלְאוֹ וְאָכַל לֶחֶם לְפָנָיו תָּמִיד כָּל־יְמֵי חַיָּו:
34 וְאַרְחָתוֹ אַרְחַת תָּמִיד נִתְּנָה לוֹ מֵאֵת מֶלֶךְ־בְּבֶל דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ
עַד־יוֹם מוֹתוֹ כָּל יְמֵי חַיָּו: